

Beregi László

Megújult gondolkodás, Kicserélt élet

Rm 5-8

Szögliget, 2003 augusztus 4-10

Tartalomjegyzék

1. Az üdvösség biztonsága.....	8
1.1. Az alap a megigazított állapot	9
1.1.1. Megigazítás	9
1.1.2. Igazak vagyunk!	11
1.2. Békesség Istennel	12
1.2.1 A békesség meghatározása.....	12
1.2.2. A békesség szerzője	13
1.2.3. Mit jelenthet számunkra a gyakorlatban a békesség, mint ajándék?.....	14
1.3. Kegyelemben vagyunk	15
1.3.1. Mi az a kegyelem, amelyben jelenleg vagyunk?	15
1.3.2. A kegyelem biztonsága	16
1.3.2.1. Ellenvetések	16
1.3.3. Hogyan élhetjük meg, hogy kegyelemben állunk?	18
1.4. A dicsőség reménysége	19
1.4.1. A dicsőség reménysége.....	19
1.4.2. Miért nem foglalkozunk ezzel az ígérettel?	20
1.4.3. Mit jelenthet számunkra a gyakorlatban a dicsőség reménysége?.....	20
1.5. A megpróbáltatásokkal is dicsekszünk.....	21
1.5.1. Az állítás abszurditása.....	21
1.5.2. Mi a megpróbáltatás szerepe?	22
1.5.3. Állhatatosság.....	23
1.5.4. Kipróbáltság.....	23
1.5.5. Reménység.....	24
1.6. Isten szeretete	26
1.6.1. Milyen Isten szeretetének a mértéke?	26
1.6.2. Hogyan fejezi ki Isten az ő szeretetét?.....	27

1.6.3. Isten szeretetének a félreértelmezéséből eredő csapdáink	27
1.6.3.1. A bűnbocsánat elvesztésének a félelme	27
1.6.3.2. Az érdemeinkkel arányos szeretet csapdája	28
1.6.4. Hogyan élhetjük át Isten szeretetét?.....	31
1.7. Véggövetkeztetések	32
1.7.1. Ha már megigazított.....	32
1.7.2. Ha már megbékéltetett önmagával.....	34
1.7.3. Akivel még dicsekszünk	36
1.7.4. Zárszó.....	36
2. Az élet és a halál uralma	38
2.1. A bűn és a halál kapcsolata.....	39
2.1.1. Halál.....	39
2.1.2. Bűn.....	40
2.1.3. A bűn másik nézőpontból	43
2.1.4. A halál másik nézőpontból.....	44
2.1.5. A bűn és a halál kapcsolata	44
2.1.6. Honnan ered a bűn?.....	45
2.2. Összehasonlítások.....	47
2.2.1. Az előkép	47
2.2.2. Az első különbség: A vétek halálba visz, a kegyelmi ajándék életet ad	47
2.2.3. A második különbség: A vétek kárhozatba visz, a kegyelmi ajándék megigazít.....	48
2.2.4. A harmadik különbség: Jézus Krisztus által nagyobb hatalmunk lesz a halálnál	49
2.2.5. A negyedik különbség: Az egy vétke bűnössé, az egy engedelmissége igazzá tesz	50
2.2.6. Ötödik különbség: A bűn helyett a kegyelem uralkodik.....	51
2.2.7. Isten erkölce	53
3. Azonosulásunk Jézussal.....	55
3.1. A probléma	56
3.1.1. A probléma felvezetése	56
3.1.2. A probléma megvilágítása a törvényeskedők szempontjából	57
3.1.3. A probléma megvilágítása a szabadosok szempontjából	58

3.2. A megoldás	60
3.3. A keresztség.....	64
3.4. Krisztussal egygé lettünk.....	66
3.5. A bűntől való szabadságunk	68
4. Harcunk a bűnnel szemben	72
4.1. Egy tanmese.....	73
4.2. Hogyan győzzük le a bűnt?	74
4.2.1. Információ.....	74
4.2.2. Hit	76
4.2.3. Önátadás.....	78
4.3. A bűntől szabadon	80
4.3.1. Az ismerős probléma	80
4.3.2. Biztatás a teljes önátadásra	81
5. Törvény és kegyelem	82
5.1. A törvény bibliai alapjai	83
5.1.1. Meghatározás	83
5.1.2. A Törvény keletkezése.....	84
5.1.3. A Törvény célja.....	84
5.1.4. Mit eredményez a Törvény teljesítésének megkísérlése?	85
5.1.5. A Törvény időbeli hatálya.....	86
5.1.6. A Törvénnyel való házasságunk kulisszatitkai	87
5.1.7. A Törvény és a bűn kapcsolata	90
5.2. A kegyelem bibliai alapjai	92
5.2.1. Meghatározás	92
5.2.2. A Törvény rendszeréből a kegyelem rendszerébe	92
5.2.3. Parancsok a kegyelem rendszerében.....	93
5.2.4. Győzelmes keresztyén élet a kegyelem rendszerében	94

5.3. Gyakorlati alkalmazások	95
5.3.1. Helyettesítő szavak	95
5.3.2. Keresztény fegyelem.....	95
5.3.3. Szentség	96
5.4. A két rendszer összehasonlítása	98
6. A test szerinti és a Lélek szerinti élet.....	99
6.1. A test szerinti élet	100
6.1.1. Az Ige értelmezése egészben nézve	100
6.1.2. Az Ige értelmezése részletekbe menve	102
6.2. Bevezetés a Lélek szerinti való életbe	108
6.2.1. Az élet Lelkének törvénye	108
6.2.1.1. Hogyan tudott belépni ez a törvény?	110
6.2.2. A test megnyilvánulásai	111
6.2.3. A Lélek megszabadít a testben lévő bűn uralmától	113
6.3. Ahogyan én megéltem ezt a harcot.....	115
7. Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.....	119
7.1. Állapotváltozásaink	120
7.2. A Szentlélek életet adó munkája.....	125
7.2.1. Megszabadított a bűntől és a haláltól	125
7.2.2. Képesé tesz arra, hogy betöltsük a törvényt	125
7.2.3. Megváltoztatja a természetünket.....	125
7.2.4. Képesé tesz a győzelemre a test fölött.....	126
7.2.5. Megerősíti az örökbefogadásunkat.	126
7.2.5.1. A Szentlélek vezet.....	127
7.2.5.2. A Szentlélek szabaddá tesz.....	127
7.2.5.3. A Szentlélek bizonyossá tesz minket	128
7.2.6. A Szentlélek biztosítja a dicsőségünket	128

7.3. A Szentháromság Isten életet adó munkája.....	130
7.3.1. A Szentlélek munkája.....	130
7.3.2. A Fiú munkája.....	131
7.3.3. Az Atya munkája.....	131
7.4. A biztonság himnusza.....	133

A hét mottója:

„Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége! Milyen megfoghatatlanok az ő ítéletei, és milyen kikutathatatlanok az ő útjai! Ugyan „ki értette meg az Úr szándékát, vagy ki lett az ő tanácsadójává? Vagy ki előlegezett neki, hogy vissza kellene fizetnie?” Bizony, tőle, általa és érte van minden: övé a dicsőség mindörökké. Ámen.

Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.”

Rm 11,33-12,2

1. Az üdvösség biztonsága

Rm 5,1-11

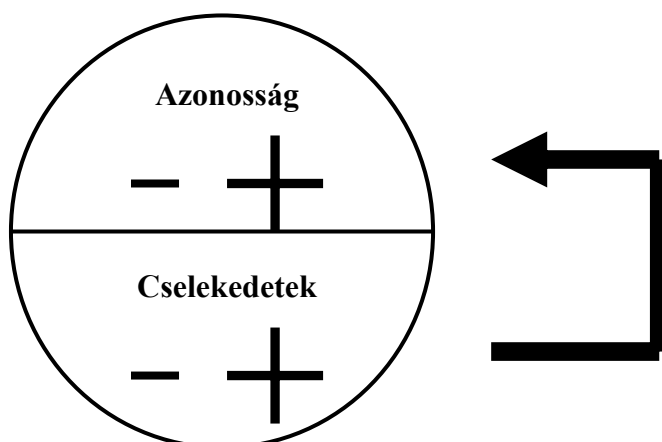
1.1. Az alap a megigazított állapot

„Mivel tehát megigazultunk hit által...”

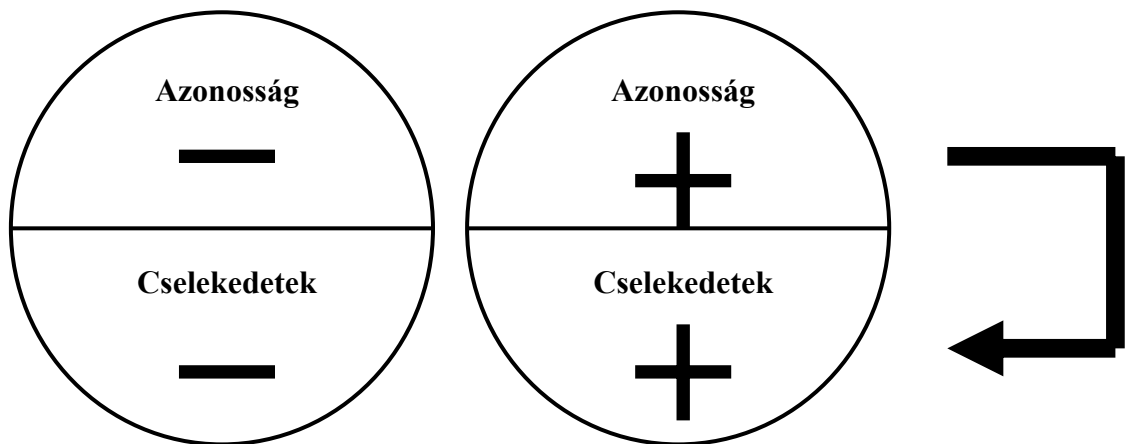
Rm 5,1a

1.1.1. Megigazítás

- Mit jelent a megigazítás?
 - Megigazultam = **Igazá lettem**. Múlt időben.
 - Minden ezután leírt ajándékunknak ez az alapja, oka, kiindulópontja. Ha az egész hétből csak ezt értitek meg igazán mélyen, akkor ez bőségesen elég, mert erre az alapra lehet a győzelmes és boldog keresztény életet építeni.
 - Isten igazított meg minket. Jézus által lettem igaz. Hit által fogadtam el.
 - Dikaioszüné (jogi szakszó) = igazság, ártatlanság. Ellentéte: bűnösség
 - Alétheia = igazság, valóság. Ellentéte: hamisság, hazugság
- Milyen hatással vannak a bűneim az igaz voltomra?
 - Felezett körábrák (azonosság - cselekedetek)

- A világi gondolkodás, amelyet mi is átvettünk, a cselekedeteinkből ítéli meg, határozza meg az azonosságunkat.
- Isten szemében csak kétfajta azonosság létezik. Az egyik neve: bűnös, a másiké: igaz. Az azonosság tekintetében nincs semmifajta keveredés.

- Az azonosságom teljesen független a cselekedeteimtől. Egyáltalán nem számít, hogy hány rossz, illetve hány jó cselekedetem van. Isten nem a cselekedetek könyvelője.
- Nem a cselekedeteim határozzák meg az azonosságomat, hanem az azonosságom határozza meg hosszútávon a cselekedeteimet. (ld. később)
- Azonosságom, identitásom az, hogy igaz vagyok. → Már nem vagyok bűnös. Egy bíróság nem mondhatja ki rám egyszerre, hogy bűnös vagyok, és igaz vagyok. Vagy az egyiket mondja ki, vagy a másikat.
- Mindez teljesen független a pozitív és a negatív cselekedeteim számától. Lehet, hogy bűnöket követtem el, akkor vétkező szent, igaz vagyok. Cselekedeteim alapján vétkező, de az azonosságom alapján szent, igaz vagyok. A Szentírás másként használja a bűnös fogalmát. Az azonosság megjelölésére használja, nem a vétkes cselekedetek elkövetőinek a minősítésére.
- Újjászületésemkor Isten az azonosságomat cserélte ki. Bűnös → Igaz.

- Tehát nem az érdemeim szerint, vagy a cselekedeteim alapján vagyok igaz. Az igaz voltom, a kicserélt azonosságom teljes mértékben Isten ajándéka. De igaz vagyok!

1.1.2. Igazak vagyunk!

- Mit jelenthet számunkra a gyakorlatban az, hogy igazak vagyunk?
- Hogyan éljük át? Miben segíti a keresztyén életünket?
- Nálam kb. ezt jelenti:
 - Felemelő érzés, hogy Isten mindig így lát engem.
 - **Motivál arra, hogy ezt a tényt a cselekedeteim is igazolják.**
 - Már le merek rázni magamról minden szellemi hatalmat, erőfeszítést, amelyek az Istentől ajándékba kapott azonosságomat a sárba akarják nyomni. („Nyomorult bűnös, féreg, stb. vagy...”)
 - Ha prédikációkban ilyet hallunk, akkor újjászületett emberként már nem kell, sőt nem is szabad magunkra vennünk, mert ez az információ nem nekünk szól, hanem az Istentől még elszakadt állapotban lévő, bűnös embereknek. Nem könnyű a kétfajta hallgatóságnak egyszerre prédikálni. Mindenesetre nekünk meg kell tanulnunk elválasztani azt, ami nekik szól attól, ami nekünk szól.
 - Annak ellenére ragaszkodom az Istentől ajándékba kapott azonosságomhoz, hogy a cselekedeteim alapján, magamra nézve mindig bűnösnek mondhatnám magam.
 - Amikor vétkezem, és megszorodom, akkor is tudom, mert mélyen gyökerező meggyőződéselem, hogy **azonosságom szerint igaz vagyok**, tehát Isten helyre fog állítani engem, hogy cselekedeteim harmóniában legyenek az azonosságommal. (ld. még 1Jn1,9)
 - Csodálatos Atyám van, akinél biztonságban vagyok.
 - Ha Isten ilyen óriási ajándékot adott, akkor ne utasítsd el! A hamis alázat irtózik Istennek a minket felemelő ajándékaitól. Vesd le bátran a hamis alázatot, és fogadd úgy ezt a csodálatos ajándékot, mint egy gyermek.
- Igaz vagyok-e a saját szememben? Ha igen, akkor miért, ha nem miért nem?
 - Az Ige szerint igaz vagyok, mert Isten ingyen kegyelemből megigazított.
 - Ha Isten nem kárhoztat, akkor te se kárhoztasd magad!

1.2. Békesség Istennel

„...békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által.”

Rm5,1b

1.2.1 A békesség meghatározása

- Mi a békesség? Átélt élmény? Isten közelségének érzése?
 - **A békesség nem érzés**, bár sokszor ezt a jelentését éljük meg az érzelmi világunkban. Éppen ezért azt gondoljuk, hogy keresztény életünk szeszélyes kísérője. Hol velünk van, hol eltűnik, mint a kámfor. (A világ elől elrejtett, kódolt sztereotípiáink: „Most olyan nagy békességem van.” „Ebben a dologban békességem van.”, stb.)
 - **A békesség egy tartós (örökké tartó) állapot Isten és közöttem.** Többé nem állok harcban Istennel.
 - Régen Isten hadban állt velünk, még akkor is, ha ennek nem voltunk a tudatában. (ld. Ef 5,6; Rm 5,10)
 - A békesség nemcsak egy rövidebb-hosszabb ideig tartó tűzszünet a háborúban, hanem hosszú időre szóló (örökké tartó) békeszerződés, amelyhez Isten mindig tartja magát.
 - Ebben a békeszerződésben az ellenségek barátok lettek, és hosszú időre (örökre) elkötelezték magukat egymás iránt a mély közösségre. Ez csak az igazi barátsághoz, szerelemhez, apa-fiú kapcsolathoz hasonlítható, bár mélységének lehetősége messze felülmúlja ezeket a példákat. Elképzelhetetlen? Egy egész élet rendelkezésünkre áll ennek a szédítő mélységnek a feltárására.
- Milyen összefüggés van a keresztény életem megélése és a bennem lévő békesség között?
 - A megigazulás következményeként ajándékba kapott békességre semmilyen hatással nincsenek a cselekedeteim.

1.2.2. A békesség szerzője

- **Jézus Krisztus szerezte meg nekünk ezt a békességet kereszthalála által, elvégezve a békéltetés szolgálatát Isten és miközöttünk.**
- A békesség létrejötté:
 - Jézus tökéletes helyettes áldozata megelégtette Istent, aki ezáltal megbékélt velünk. **Elhatározta, hogy soha többé nem lesz az ellenségünk.** (Kol 1,20-22)
 - Jézus tökéletes helyettes áldozata meggyőzött minket, hogy miénk a bűnbocsánat, a kegyelem, tehát **az Istennel való békességünk valóság.**
- Hogyan lehet fenntartanunk ezt a békességet?
 - Rossz volt a kérdés. Ugyanis nem mi, hanem Isten tartja fenn ezt a békességet.
 - Isten elhatározta, hogy fenntartja ezt a megbékélést. (Zsid 8,12; Rm 8,28-30)
 - Jézus közbenjárásával tartja fenn ezt a megbékélést. (1Jn2,1-2; Rm 8,27)
 - A Szentlélek értünk való könyörgésével tartja fenn ezt a megbékélést (Rm 8,26)
 - Milyen csodálatos, hogy a Teljesség milyen intenzíven dolgozik a békesség fenntartásán! Elronthatnak valamit? Akkor miért félünk? Miért nem tudunk örülni ennek a csodálatos biztonságnak?
- Szerintetek mi ennek a békességnek a célja és mi lesz a végeredménye?
 - A formáltatásunk, melynek végeredménye a Jézusi tisztaság, és feddhetetlenség. (Kol 1,22) Ezt a célt ő éri el. Tehát nem mi, hanem ő, és a végeredmény nem bizonytalan.
- A békéltetés szolgálata:
 - Jézus végezte el a legnagyobb munkát ebben a szolgálatban. Az egész világot megbékéltette önmagával. Tehát mindenki szabadon mehet hozzá kegyelemért. (2Kor5,19)
 - Ezt a szolgálatot továbbadta nekünk. Az ő követői, képviselői vagyunk hirdetve a békéltetés igéjét. (2Kor5,18-21)

1.2.3. Mit jelenthet számunkra a gyakorlatban a békesség, mint ajándék?

- A bűneim miatt rám haragvó Isten Atyámmá lett. Már nem haragszik rám. A „Ne haragudj rám...” kezdetű imádságok Isten kielégítése szempontjából tulajdonképpen feleslegesek, mert Isten még akkor sem haragszik ránk, ha elfordulunk tőle. Megbékélt velünk. Nem haragszik, de helyre fog állítani minket, hogy a cselekedeteink harmóniába kerüljenek az azonosságunkkal.
- Én is ritkán haragszom a kisfiamra. (Bár messze vagyok a tökéletes apukától.) Mert a fiam. Amikor haragszom rá, amikor indulatos vagyok vele, akkor rossz apa vagyok. (Példa: olaj beleejtése a tűzbe.)
- Bármikor szabadon mehetek az Atyámhoz. Még akkor is, ha nagyon távolinak érzem őt a bűneim vagy akármi más miatt. Szabadon mehetek hozzá, mert valójában közel van hozzám. *„Az ő fülei az igazak könyörgésén vannak”*.(Az igazak azonosságuk szerint igazak.)
- Ha elszakadtam tőle, akkor valójában ő keres engem. Mint ahogy az Édenkertben tette.
- Ha Isten az Atyám, ha harmonikus kapcsolatban lehetek vele, akkor harmóniában lehetek magammal is, testvéreimmel is, más emberekkel is, az egész világgal is. Hiszen Isten is megbékéltette magát a világgal. Azt akarja, hogy én is átvegyem a gondolkodását.
- A békességet csak úgy tudom továbbadni, ha bennem is kiteljesedik a békesség tudata. Az evangélium hirdetése nem csak a szavak hirdetése, hanem többek között a megbékélt állapotunk kisugárzása másokra.

1.3. Kegyelemben vagyunk

„Őáltala kaptuk hitben a szabad utat ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk...”

Rm 5,2a

1.3.1. Mi az a kegyelem, amelyben jelenleg vagyunk?

- Milyen kapcsolatban volt az ószövetségi zsidó nép Istennel?
 - Isten egy zsidó ember számára megközelíthetetlen volt. (2Móz 19,10-13) A Szentek Szentje, ahol Isten dicsősége lakozott a Szövetség ládája felett, ugyanezt fejezi ki. Csak a főpap mehetett be évente egyszer a nagy engesztelés ünnepén, de ő sem látott semmit a sok füsttől.
 - Isten engedélye ellenére a zsidók bizonytalanok voltak, így a főpap bokájára kötelet kötöttek, hogy ki tudja húzni, ha mégis meghal.
- Mi volt a megközelíthetlenség oka?
 - A megközelíthetlenség oka Isten szentsége és az ember bűnössége volt.
- Mi a helyzet velünk? Mi megközelíthetjük a szent Istent?
 - Jézus kereszthalálakor a négy ujjnyi vastagságú (!) kárpit, ami a Szentek Szentjét elválasztotta a külvilágtól, felülről lefelé kettészakadt. (Mt 27,51)
 - Szabad utat kaptunk a kegyelemhez Jézus halála által. Tehát bármikor bemehetünk a Szentek Szentjébe. „*Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához (= fedeléhez, ami valójában a frigyláda fedele)...*” Zsid 4,16
- Mit jelent a kegyelem számunkra, akik már újjászülettünk?
 - Számunkra a kegyelem Isten segítő jelenléte, ami képessé tesz és bátorít minket arra, hogy az azonosságunknak megfelelően éljünk.
 - Számunkra a kegyelem lehetőség, hogy Istennel igazán mély, intim kapcsolatba kerüljünk.
 - **Vedd hasznát a keresztény életed gyakorlatában annak, hogy bármikor bemehetsz a Szentek Szentjébe. Ez a menny által számodra felkínált**

legnagyobb előjog. Bármikor bejárásod lehet a Királyok Királyához. Jézus meghalt azért, hogy lehetővé tegye számodra az Atyával való beszélgetést és mély közösséget. Vágyódjál arra, hogy Jézus halála minél nagyobb hasznot hozzon az életedre.

1.3.2. A kegyelem biztonsága

- Lehetséges-e olyan eset, amikor elveszítjük a kegyelmet?
 - A kegyelem Isten segítő jelenléte, amelyben vagyunk, ami körülvesz minket. Nincs benne semmi részünk, és nincs rá hatásunk. Éppen ezért nem rombolhatjuk le. A kegyelemben úgy állunk, mint vödör a tengerben. Nem érdekes, hogy a vödör üresen a tengeren úszik, vagy a tenger vizével elmerülve pihen a mélységben, a tenger fenekén. A tengerben van. Nem tudja önmagát kisodorni a szárazföldre.
 - A kegyelem nem függ a teljesítményünktől. Isten őriz minket hit által. (Júd 24; 1Pét 1,5; Rm 5,10) → A kegyelmet nem lehet elveszíteni.

1.3.2.1. Ellenvetések

Itt az általam ismert legerősebb ígéket emeltem ki, amelyek alapján egykor én is úgy gondoltam, hogy az üdvösség elveszíthető. Még sok hasonló ígét ismerek, de itt nem az volt a célom, hogy teljes képet adjak.

- Gal 5,4 *„Akik törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestek.”* A környezetet (Gal 5,1-5) is hozzá kell olvasni. A törvény megtartásából nem lehet üdvözülni. Ha valaki ezt választja, vagy ide megy „vissza”, az szükségszerűen csalódní fog. (Valójában ez nem visszamenetel, ld. később.)
- Zsid 6,4-6 *„Lehetetlen ugyanis, hogy akik egyszer megvilágosítottak, s megízlelték a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szentléleknek, akik megízlelték az Isten felséges beszédét és a jövővilág erőit, de elestek, azok ismét megújuljanak és*

megtérjenek; hiszen újra megfeszítik önmaguknak is az Isten Fiát, és meggyalázzák őt.” Környezet: Zsid 5,11-6,20. Az elesésnél nem arról van szó, hogy egy bűnben elesek. Megint arról van szó, hogy visszatérek a törvény rendszeréhez a kegyelem helyett. Nem tudok erre a szakaszra erős magyarázatot adni, de azt érzem, hogy az író nagyon komolyan figyelmezteti az olvasókat (akik a júdaizmusba visszatérni szándékozó zsidók voltak) erre a veszélyre. Tehát ezt én „csak” egy veszélynek, rossz döntésnek, lehetőségnek látom, nem pedig beteljesedett ténynek. Ezt a gondolatot erősíti meg számomra a 9. verstől az író hangvételének változása. Innen kezdve nagyon biztató, megerősítő, Isten hűségére apelláló a hangnem. Azt látom, hogy a szerző egyszerre használja az ostort, és a simogatást, csak hogy megmentse az olvasókat ettől a veszélytől.

- 2Pét 2,20 *„Mert ha az Úrnak és az Üdvözítő Jézus Krisztusnak megismerése által megszabadultak a világ förtelmeitől, de ismét belekeveredve azokba, elbuknak; ez az utóbbi állapotuk rosszabb lesz az elsőnél.”* Környezet: 2Pét 2,1-22. Itt a hamis tanítókról van szó, akik ismét (valószínűleg véglegesen) a bűn felé, a céltévesztett élet felé fordultak, és másokat is elragadtak. Hasonlóak ők a Sátánhoz, aki a világosság angyalaként az angyalok harmadrészét magával rántotta az Isten elleni lázadásba. Többek között az ő esetük teszi bonyolulttá az üdvösség elveszíthetőségének a kérdését. Ugyanis mindig voltak, vannak és lesznek a gyülekezetben olyanok, akiket hosszútávon nem ragad meg Jézus személye, a vele való kapcsolat. Úgy gondolom, hogy habár „megismerték” Jézust, ő sohasem érintette meg őket, valójában nem születtek újjá, eleve nem volt bennük élet. Az ember új krisztusi azonosságát mások számára nem az új életért elmondott imádság(ok) megléte, hanem az élet jelei igazolják. Ezek a jelek csak később tűnnek fel markánsabban. Még jó példa erre Iskariótes Júdás esete, akiről Jézuson kívül senki sem tudta, hogy valójában nem tanítvány. Hiszen ő is tanított, gyógyított, Jézus legbensőbb tanítványi köréhez tartozott.
- Jn 15,6 *„Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad, és összegyűjtik valamennyit, tűzre vetik és elégetik”* Környezet: Jn 15,1-16. Annakidején ezt tartottam a legegységesebb alátámasztásnak arra nézve, hogy ki lehet esni a kegyelemből. Ma sem hiszem, hogy ez Jézusnak csak egy érdekes teológiai fejtegetése lenne. Komoly figyelmeztetés. Isten mindent megtett, megtesz és

meg fog tenni az üdvösségünkért. De úgy látszik, hogy van egy kis szabad akaratunk, és van felelősségünk ebben a kérdésben. Úgy látom, hogy a komoly figyelmeztetéseknek nagy szerepet szánt Isten. A szerepük a mi megtartásunk. Elsősorban az elbizakodásra hajlamos embereknek van szükségük az ilyen figyelmeztetésekre. A bizonytalankodó, az üdvösség elvesztésétől féltő embereknek a megerősítésre van szükségük. Erre még bőségesebben találhatunk példákat.

1.3.3. Hogyan élhetjük meg, hogy kegyelemben állunk?

- Biztonságérzetet ad. Megvan a szabadságom még a vétkezésre is abban az értelemben, hogy nem rettegek az üdvösség elvesztésétől.
- Szabadabban tudok Isten elé menni bűnt vallani.
- Ha már nagyon kemény szívű vagyok, és képtelen vagyok érzelmileg átélni a bűnbánatot, akkor is el tudom kérni hideg fejjel a kegyelmet a bűneimre. Az érzelmi átélése a bűnnek később jön.
- Másokhoz is kegyelmes tudok lenni, mert én is sokat kaptam.

1.4. A dicsőség reménysége

„...és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk az Isten dicsőségében.”

Rm 5,2

1.4.1. A dicsőség reménysége

- Mi a dicsőség reménysége?
 - Nagyon egyszerűen lefordítva: Abban reménykedünk, hogy részesülünk Isten dicsőségében.
- Hogyan fogható fel valami számunkra Isten dicsőségéből?
 - Isten dicsősége messze a legnagyobb dicsőség. Ha az egész világ a tiéd lenne, és ennek a dicsőségében fürdenél, akkor ez semmi sem lenne Isten dicsőségéhez képest. Istentől elválaszthatatlan az ő dicsősége, szorosan hozzá tartozik.
 - Isten dicsőségében benne van az ő nagysága, hatalma, szépsége, jósága, tisztasága, szentsége, kreativitása, tudása stb.
 - Az egész teremtett világ az ő dicsőségét tükrözi.
 - A megváltás számomra még inkább tükrözi Isten dicsőségét.
 - Legtisztábban akkor látjuk meg ennek a dicsőségnek a nagyságát, amikor beteljesülhet a nagy vágyunk, a vele való együttélés. Akkor már teljes szépségében meg fogjuk látni ennek a dicsőségnek a nagyságát.
- Féltékeny-e Isten a dicsőségére? Lehet-e egyáltalán valami részünk ebben a dicsőségben? Nem lopjuk meg Isten dicsőségét azáltal, hogy erre gondolunk?
 - Ezt a dicsőséget ígérte meg nekünk! Ez a dicsőség a miénk lesz! Halleluja! Dicsőség Istennek azért, hogy megosztja velünk a dicsőségét!
- Mit jelent ez? Mit fogunk kapni?
 - Amikor a dicsőségét ígérte meg nekünk, akkor tulajdonképpen önmagát, önnön lényét ígérte. Olyanok leszünk, mint ő.
- Mennyire lehetünk ebben biztosak?

- Annyira biztosak vagyunk ebben, hogy még dicsekedni is merünk azzal, hogy nekünk ez a reménységünk.
- Tehát nem arról van szó, hogy a kiskapun még éppen besurranhatok a mennybe, ahol én leszek a 365 789 234. személy. Én _____ (saját név) Isten dicsőségét kapom meg.

1.4.2. Miért nem foglalkozunk ezzel az ígérettel?

- A világ zsarnokai eltorzították az igazi dicsőség képét bennünk.
- A földi egyházak farizeusai eltorzították az igazi dicsőség képét bennünk.
- Általában azt mondjuk, hogy nem értjük ezeket az ígéket. Valójában értjük, de nem hisszük el. Ellentétes az általunk kialakított, vagy bennünk kialakított idealizált hívő ember képével.
- Valójában ezáltal a hívő életünk egyik nagy erőforrását kapcsoltuk le magunkról.

1.4.3. Mit jelenthet számunkra a gyakorlatban a dicsőség reménysége?

- Tudom, hogy egyszer az életem teljes szépségében fog ragyogni. Tudom, hogy egy sokkal boldogabb jövő vár rám.
- Sokat gondolkozom azon a pillanaton, amikor majd megláthatom Jézust. Már nagyon várom. (A gyermekem felnevelése és a feltámadásom előtt lévő nehézségek még visszatartanak.)
- Szeretnék most is bepillantani ebbe a dicsőségbe.
- Már többször átéltem azt, hogy megkaptam ennek a dicsőségnek egy kis szeletét. Nagyon jó érzés volt.

1.5. A megpróbáltatásokkal is dicsekszünk

„De nemcsak ezzel dicsekszünk, hanem a megpróbáltatásokkal is, mivel tudjuk, hogy a megpróbáltatás munkálja ki az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet; a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.”

Rm 5,3-5

1.5.1. Az állítás abszurditása

- Mit szóltok ehhez az állításhoz?
 - Első hallásra döbbenetes ez a megállapítás. Elképzelhetetlen a számunkra, hogy azzal dicsekedjünk, amit a legjobban szeretnénk eltakarni az életünkben.
- Miért kínos számunkra a megpróbáltatás?
 - Azért, mert a mi értékelésünk szerint általában elbuktunk bennük, csúfos kudarckokat szenvedtünk.
 - Általában a tapasztalatainkat a jövőre is előre vetítjük. Ezért általában félünk a megpróbáltatásoktól, és minden erőnkkel megpróbáljuk kikerülni őket.
- Mi a megpróbáltatás eredménye?
 - A megpróbáltatásainkban általában összetörtünk. Elfogadtuk a megváltozott körülményeinket, helyzetünket, ... stb. úgy, hogy a keserűség, irigység, és egyéb negatív érzelmek is szépen lassan lelohadtak bennünk.
- Ha ilyen pozitív a kép, akkor miért nem dicsekszünk vele?
 - Azért, mert ebben a folyamatban a mi szerepünket sokszor negatívnak, ellenállónak, Isten ellen harcolónak látjuk. Úgy érezzük, hogy Krisztus győzött le minket.
 - Valójában a bennünk élő Krisztussal kellene dicsekednünk, az ő felettünk lévő hatalmát kellene magasztalnunk, de ez nagyon furcsa nekünk. A keresztény életünknek a magunknak tulajdonított sikereivel való dicsekvésben sokkal otthonosabban mozgunk. A világból hoztuk át ezt a gondolkodásmódot.

- Krisztus bennünk lévő munkájának a dicsőítése, a mi legyőzésünknek a dicsőítése nem megszokott számunkra. Ezért tűnik számunkra idegennek és abszurdnak az az állítás, miszerint a megpróbáltatásokkal is dicsekszünk. Valójában az állítás nem abszurd, hanem nagyon is logikus. Krisztus minden ellenállásunk ellenére le tudott győzni minket! Halleluja! Dicsőség Istennek!
- Nyugodtan azonosulhatunk Krisztus győzelmével még annak ellenére is, hogy minket győzött le.
- Tudunk-e őszintén örülni, hálát adni azért, mert Krisztus legyőzött minket, vagy még haragszunk rá, ha életünk egy fájdalmas területére gondolunk?
- Megláttuk-e már, hogy milyen áldások csatornája nyílt meg számunkra a legyőzöttség állapotában?

1.5.2. Mi a megpróbáltatás szerepe?

- Milyen negatív gondolataink vannak a megpróbáltatás szerepéről?
 - Sokszor hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy a megpróbáltatást azért adja Isten, hogy
 - megbizonyosodjon hitünk állapotáról.
 - szelektálja a hívőket. „Hulljon a férgese!”
 - nekünk se legyen sokkal jobb sorsunk, mint a Fiának.
 - megtanuljunk szenvedni.
 - ne kanászodjunk el.
- Milyen gondolataink vannak Istennek a megpróbáltatásunk szerepéről?
 - Isten azért adja a megpróbáltatást az életünkbe, hogy ...
 - mi bizonyosodjunk meg hitünk állapotáról.
 - állhatatosak lehessünk, vagyis megerősödhessünk, és stabillá válhassunk a Mennyei Atyába vetett hitünkben.
 - átélhessük azt, hogy rá vagyunk szorulva.
 - az odafennvalókkal törődjünk, ne a földiekkel.
 - legyőzhessen minket, hogy halálba adhassuk a boldogságunk elérésére kifejlesztett régi manipulációs technikáinkat.
 - kimutathassa a szeretetét, és közelebb jöhessen hozzánk.

- **biztosabbá tegyen minket az üdvösségünkben.** Minden feldolgozott megpróbáltatás egyre jobban megerősít téged, hogy te az övé vagy.
- Gondold végig a már feldolgozott megpróbáltatásaidat, és rá fogsz jönni, hogy igazam van. Az a legfőbb problémánk, hogy félreismertük Istent, illetve meg sem ismertük igazán. A megpróbáltatásainkban derül ki, hogy nem tudjuk őt Mennyei Atyánknak látni, csak egy szigorú bírónak. Ezért nem éljük át az ő csodálatos vigasztalását.

1.5.3. Állhatatosság

- Mit jelent az állhatatosság ebben a szöveggörnyezetben?
 - Az állhatatosság az Isten személye melletti kitartás. Nem azt jelenti, hogy nem bukunk el egy-egy bünben, hanem azt, hogy kitartunk a róla vallott és általa adott helyes, igaz meggyöződéseink mellett.
 - A megpróbáltatások munkálják ki és erősítik meg az állhatatosságot.
 - Fordított hatás: Az állhatatosság segít abban, hogy a megpróbáltatásokban még több állhatatosságot nyerjünk.

1.5.4. Kipróbáltság

- Mit jelent a kipróbáltság ebben a szöveggörnyezetben?
 - Szerintem ebben a kontextusban a kipróbáltság nem azt jelenti, hogy mások alaposan leteszteltek, és megfelelőnek találtak a szolgálatra, stb.
 - A kipróbáltság az állhatatosság gyümölcse. Az Isten személye melletti kitartás áldásai az új tapasztalatok, az új kijelentések és a belőlük kialakuló új meggyöződések Isten személyéről. (Csak a félreértés elkerülése végett: A kijelentések számomra újak, nem pedig a Bibliához hozzáadottak.)
 - A kipróbáltság tulajdonképpen a stabil meggyöződéssé váló hitet, szellemi ismeretet jelenti életünk egy bizonyos területén. A kipróbáltság hitünk olyan növekménye, amelyik véglegesen beépül a gondolkodásunkba, döntési

mechanizmusainkba, vagyis a hitünkbe. Ezt a növekményt már többször is kipróbáltuk, „működik”, tehát építhetünk rá. Szebben megfogalmazva a Jézus Krisztussal való kapcsolat megélésében már megint megismertünk valamit az ő kikutathatatlanul végtelen és csodálatos lényéből. Ez olyan biztos ismeret, amelyre bátran építhetjük a jelenünket és a jövőnket.

- Ő annyit jelent ki magából, amennyit szomjazunk belőle, és amennyit el bírunk viselni a kijelentéséből.
- Tehát az ő mély megismerése elsősorban rajtunk múlik, mert ő készen áll, hogy kijelentse magát bennünk.

1.5.5. Reménység

- Visszatértünk a reménységhez. Ahhoz a reménységhez, amelyet bátran vállalhatunk mások előtt is, amellyel bátran dicsekedhetünk, amelynek az a tartalma, hogy részesülünk az Isten dicsőségében. Vagyis első látásra a folyamatok és eredményei egy bezárult kört alkotnak. Olyan ez, mint egy mókuserék, amelybe általában hamar beleununk, függetlenül a tartalmától.
- Mi a különbség a folyamatára első és végső reménysége között?
 - Habár a tartalma ugyanaz, de a kipróbáltság következményeként kapott reménység horizontja mindig tágasabb, mint a kezdeti reménység horizontja. Tehát a folyamatára két dimenzióban egy kör, de három dimenzióban egy folyamatosan felfelé kúszó spirális.
 - A kép azt jelenti, hogy az Isten dicsőségében való részesedés reménysége egyre kézzel foghatóbb, egyre biztosabb lesz a számodra.
 - **Ez a reménység nem szégyenít meg!!! Üdvözülni fogsz!!!**
- Ha egy kicsit belegondolunk, akkor a spirálisnak lefelé kellene mozognia. A megpróbáltatások bizonytalanná tesznek, ami addig a „sziklaszilárd” meggyőződés volt, azt az átélt események hatására kénytelen vagyok újragondolni, megkérdőjelezni, és ezáltal a kezdeti reménységem is csökken.
- Sokan vannak, akik át is élik ezt a lefelé tartó mozgást. (ld. magvető példázata) A megpróbáltatások, és egyéb kísértések (gond, gazdagság, gyönyörűség) gyorsan, vagy szépen lassan elveszik a reménységüket.

- Mi ez az erő, ami felfelé mozgatja a spirálist?
 - Isten szeretete, amely zúgó folyamként a szívünkbe áradt, vagyis rendíthetetlen meggyőződésünké vált. A Szentlélek folyamatosan elárasztja a szívünket Isten szeretetével. (Ha engedjük.) Nem a körülményeinket árasztja el, hanem a szívünket. Vagyis a körülményeink nehezebbé válása ellenére is biztosabbá válik a meggyőződésünk.
 - A szív a Biblia értelmezésében nem az érzelmeink központja, ahogy az a nyugati gondolkodásban elterjedt, hanem a teljes személyiségünk belső része. A Biblia szerint a szív gondolkozik, dönt, stb. Természetesen az érzelmi központ is része a szívnek, de a szív nem azonosítható vele. Tehát nemcsak az érzelmeinket árasztja el a Szentlélek Isten szeretetével, hanem az értelmünket, akaratunkat, egész belső lényünket.
 - A megpróbáltatás gyorsítja a spirális függőleges felfelé vagy lefelé tartó mozgását. Ilyen értelemben a megpróbáltatásnak tényleg van egy rosta szerepe, de a megpróbáltatás nem a „jó” és a „rossz” hívőket választja szét, hanem az igaz, üdvözítő hittel és a hamis, nem üdvözítő hittel rendelkező embereket választja szét.

1.6. Isten szeretete

„Mert amikor még erőtlenekek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekért. Hiszen még az igazért is aligha halna meg valaki, bár a jóért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.”

Rm 6,6-8

1.6.1. Milyen Isten szeretetének a mértéke?

- Odaadta az egyszülött Fiát értünk. Mi bűnösök, Istentől elidegenedettek, istentelenek voltunk. Az ő Fia Szent, Igaz, akiben gyönyörködik. Ő a szeretett Fiú.
- Isten az ő szeretetére érdemtelen emberekre „pazarolta” a szeretetét. Ez a legnagyobb szeretet. Isten kezdetben nem az igazakat szerette, (mivel ilyen emberek önmaguktól fogva nem voltak.) hanem a bűnösöket, hogy ezáltal lehessenek ők igazakká.
- „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért.” Jn 15,13
- Tudna-e téged Isten jobban szeretni?
 - Ez a maximum. Isten nem tud jobban szeretni téged.
 - Ha ezt kevésnek érzed, akkor még nem értetted meg teljes szívedből a megváltást, és nem tudod, hogy mi az igazán jó neked. Nem az állításom miatti esetleges felháborodottságod fog téged boldoggá tenni, hanem az, ha belátod, hogy Isten a maximális szeretetét árasztotta ki rád.
- Mennyire függ a feléd irányuló szeretete tőled, keresztény életedtől?
 - Ez a maximális szeretet független attól, hogy mit teszel, vagy mit nem teszel, független attól, hogy milyen pozícióban vagy, stb. Teljesen független tőled. Az egyedüli tulajdonság, ami meghatározza az ő feléd való szeretetét az, hogy igaz vagy-e az ő szemében. Ez se a szeretetét határozza meg, hiszen akkor árasztotta rád, amikor még bűnös voltál. De már látta, hogy igaz leszel.

1.6.2. Hogyan fejezi ki Isten az ő szeretetét?

- Úgy fejezte ki, hogy **odaadta Krisztust a keresztre, a kárhozatra értünk, bűnösökért.**
- Úgy fejezi ki, hogy **erre az áldozatra emlékeztet minket.**
- Úgy fejezi ki, hogy **ebből az áldozatból vezeti le a ránk vonatkozó nagy ígéreteit.**
- Úgy fogja kifejezni, hogy **beteljesíti ezeket az ígéreteket.**
- Még sokféle módon kifejezheti és ki is fejezi, de a többit már nem ajánlatos számon kérni tőle, mert különben nagyon könnyen a szeretete félreértelmezésének a csapdáiba esünk. Sajnos ezekben a csapdáknban sok hívő vergődik egyre boldogtalanabb életet élve.
- Az első négy pontban található az ő szeretetének a legerőteljesebb kifejezése. Ezekre gondolva mindig bátorítást, vigasztalást és legfőképpen stabil alapot nyerünk.

1.6.3. Isten szeretetének a félreértelmezéséből eredő csapdáink

1.6.3.1. A bűnbocsánat elvesztésének a félelme

- Mindannyiunkban van egy erkölcsi mérce, amit a régi életünk gondolkodásából hoztunk át. Ha újjászületett emberként olyan vétkeket követünk el, amelyek alapján a saját megítélésünk szerint ez alá az erkölcsi mérce alá süllyedünk, akkor az az első gondolatunk, hogy ez a vétek már olyan nagy, hogy már Isten sem bocsátja meg. Így éljük át?
- Igaz ez Isten részéről?
 - Ez nem igaz. János ezt írja első levelében: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő; megbocsátja bűneinket és megtisztít minket minden gonoszságtól.” 1Jn 1,9
 - Bármilyen nagy bűnt követsz el, a fenti mondat, az Ige igaz. Bármennyiszer követed el, a fenti mondat igaz. Nincs a világon olyan nagy bűn, amit Isten ne tudna megbocsátani. Az ő kegyelme minden vétkekre elég a megbocsátáshoz, és a megtisztításhoz.

- Ha bűnként megvallod Isten előtt a bűnödet, akkor ő megtisztít téged, kiveszi a gonoszságot a szívedből.
- Mi a bűnvallás lényege?
 - A bűnvallás azt jelenti, hogy mennyei Atyádnak kimondva elismered, hogy amit tettél, az nem volt méltó ahhoz, aki vagy, nem volt méltó Isten gyermekéhez. Elfordított téged az általa kijelölt eredeti céltől. Bűn volt.
 - Isten nagy emberei sokszor nagy bűnökben estek el, de Isten helyreállította őket, mert a bűnt bűnnek vallották. Téged is helyreállít annyiszor, ahányszor csak kéred tőle.
- Ne hidd el, hogy számodra már nincs bocsánat! Hazugság! Ne hidd el, hogy olyan súlyos bűnt követtél el, ami miatt elveszítetted pozíciódat az Atyánál, ne hidd el, hogy már nem vagy Isten gyermeke! Hazugság! Isten bármilyen bűnödből helyre tud, és helyre akar állítani.

1.6.3.2. Az érdemeinkkel arányos szeretet csapdája

- Képzeld el magunkat egy olyan helyzetben, és időszakban, amikor nagyon hűségesek vagyunk az Úrhoz, minden reggel sokat olvassuk a Bibliát, sokat imádkozunk, a mindennapokban sokat szolgálunk, és tele van a szívünk az ő gondolataival. Azt szoktuk ilyenkor mondani, hogy nagyon közel vagyunk Istenhez.
- Most képzeljük el magunkat egy olyan helyzetben, és időszakban, amikor hűtlenek vagyunk, már nem sokat jelent számunkra Jézus, már egy fél éve elő sem vettük a Bibliát, a szolgálatot hírből sem ismerjük, és tele van a szívünk keserűséggel és Istent vádló gondolatokkal. Azt szoktuk ilyenkor mondani, hogy eltávolodtunk Istentől.
- Azt tudjuk, hogy az Úr szeret minket függetlenül attól, hogy milyen állapotban vagyunk. De melyik esetben szeret jobban?
 - Világos, hogy az első esetben, hiszen az Úrnak az a kedves, ha közel vagyunk hozzá. Igen, világos. Világos a halál világából átmentett gondolkodásunk számára.
 - De az élet világában ez nem igaz. Isten egyformán szeret minket függetlenül az állapotunktól.
 - Ha hűséges vagy hozzá, ha sokat olvasod a Bibliát, ha sokat imádkozol, és ha sokat szolgálasz, akkor nagyon szeret téged az Úr.

- Ha hűtlen vagy, ha még ezen a héten nem volt Biblia a kezvedben, ha nem szólítottad meg őt, ha nem szolgálsz, akkor is nagyon szeret téged az Úr.
- Ilyenkor szoktunk magunkban felháborodni, és hangot adunk értetlenségünknek. „Uram! Mi az értelme annak, hogy minden reggel felkelek, és sanyargatom magam a bibliaolvasással, az imádkozással, a szolgálattal, az Úr mellett való kitartással? A másik hűtlen, semmiről sem akar lemondani érted, a gyülekezetnek csak terhére van, és te ugyanúgy szereted őt, mint engem? Miért van ez így?”
 - Mintha a tékozló fiú bátyját hallanánk.
 - Azért van ez így, mert Isten felénk irányuló szeretete nem a győztesnek járó babérkoszorú a lelki élet versenyében. Nem jutalom az érdemért. Nem azért árasztja ránk Isten, hogy kiérdemeljük. Még újjászületett emberként sem tudjuk kiérdemelni.
 - A kegyelem világa nem csak addig tart, amíg az az újjászületésedet segíti elő. Ellenkezőleg, ott kezdődik. Egyre mélyebben fogsz ebbe a világba behatolni. Ebben a világban az első lecke az, hogy Isten szeretetének egészen más a célja, mint a halál világában. A halál világában a szeretetet akkor adták neked a szüleid, tanáraid, amikor meg akartak jutalmazni, és rögtön megvonták, amikor meg akartak büntetni. Hamar megtanulhattad, hogy a szeretetet szívós munkával, odafigyeléssel ki kell érdemelni. Isten szeretete mindig a rendelkezésedre áll a legnagyobb mértékben. Azért, hogy egyáltalán ne kelljen kiérdemelni.
- Mit ad ez neked, ha ezt elhiszed, és komolyan veszed?
 - Érzelmi biztonságot és a feltétel nélküli elfogadottság érzését. Pontosan ez Isten szeretetének a célja. Hogy átéld a feltétel nélküli elfogadottságodat, és az ebből következő érzelmi biztonságot. Ha nagy vétket követtél el, akkor is ugyanúgy szeret. Pontosan azért, mert ilyenkor még inkább szükséged van az ő megbocsátó, lelkedet meggyógyító szeretetére.
 - Valaki úgy fogalmazta meg a hit meghatározását, hogy hinni azt jelenti, hogy elfogadom az elfogadottságomat. Vagyis elfogadom, hogy Isten engem minden állapotomban szeret. Mert már a gyermeke vagyok. Lehet, hogy éppen egy csínytevésen kapott, rosszkodó gyermeke, de akkor is az ő gyermeke.
- Mi az értelme, ha imádsággal, bibliaolvasással, szolgálattal sanyargatod magad?
 - A válasz egyszerű: semmi. Ha azért teszed ezeket, hogy kedves legyél Istennek, akkor sajnos azt kell mondanom, hogy teljesen hiábavaló dolgokba fekteted az

energiáidat. Tudod, hogy miért? Mert már most is kedves vagy Istennek. Így, ahogy vagy, mert az ő gyermeke vagy. Akármit teszel, nem tudod elérni, hogy kedvesebb legyél neki. Mert már most is a legkedvesebb gyermekei vagyunk. Az ő szemében minden gyermeke nagyon kedves függetlenül a cselekedeteitől.

- Ha ez egy kicsit is rajtunk múlna, akkor állandó félelemben élhetnénk, hogy Istennek nem vagyunk kedvesek, hogy valójában nem szeret minket. Az érdemszerző gondolkodás vagy büszkeséghez, önteltséghez, önistenítéshez vezet, vagy félelemhez, szégyenérzethez, alacsony önértékeléshez és depresszióhoz vezet. Ez az érdemszerzés csapdája. Ez a halál világának az élet világába átmentett gondolkodása, ami tönkretesz minket.
- Ne azért imádkozz, ne azért olvasd a Bibliát, és ne azért szolgálj, hogy kedvesebb legyél Istennek, hanem szeresd a mennyei Atyádat, mivelhogy megízlelted már, hogy jószágos az Úr. Ha szereted őt, akkor önmagad sanyargatása helyett élvezni fogod az imádságot, a bibliaolvasást, és a szolgálatot. Azért fogod végezni ezeket a tevékenységeket, mert örömet találsz bennük, mert felemelnek téged mennyei Atyádhoz.

1.6.3.3. Az áldásokkal arányos szeretet csapdája

- Hogyan tapasztalhatjuk meg Isten szeretetét? Sokszor az áldásokon keresztül, amelyeket kapunk.
- 1991 őszén egy nagy hullámvölgyet éltem át a hívő életemben. Úgy tűnt számomra, hogy üldöznek és utolérnek a kudarcok, és elmenekülnek előlem a sikerek. Úgy éreztem, hogy semmi sem sikerült. A KRESZ és az autózvezetési vizsgán többször megbuktam, a munkahelyemen a nagy küzdelem ellenére semmi sem sikerült, otthon sem éreztem jól magam. Életem minden területén csak a negatív, rossz dolgokat láttam. Isten szeretete kérdőjeleződött meg bennem. „Szeretsz engem? Ha szeretsz, miért nem adsz legalább egy picit áldást életem egyik területén?” Nagyon fájt ez nekem, mert az újjászületésem után végig Isten szeretetébe kapaszkodtam, ez volt életem alapja. Úgy éreztem, hogy kirántották alólam a szőnyeget. Olyan gondolatok is eszembe jutottak, hogy nincs értelme így élni, ha Isten szeretetét is elveszítettem. A szívemben keserű és lázadó gondolatokkal bandukoltam egy utcán a templom felé, amikor a Szentlélek eszembe juttatott egy Igét.

„Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” Rm 5,8

- Mit is mond ez a mondat a szeretetről? Számomra akkor azt mondta, hogy Isten nem az áldások számában mutatta meg a felém irányuló szeretetét, hanem a keresztre feszített Jézusban. Ha az egész további életemet nyomorúságok között kell leélnem, Isten akkor is nagyon szeret, mert odaadta értem az ő egyszülött Fiát. Ez olyan tény, ami független az én életemtől, tehát stabil alap.

1.6.4. Hogyan élhetjük át Isten szeretetét?

- Mindannyian erre vágyunk, hogy átélhessük minél gyakrabban, ha lehet, akkor folyamatosan Isten maximális szeretetét.
- Tudjuk, hogy Isten szeret, de nem érezzük, nem tapasztaljuk.
- Ezek után az is előfordul, hogy az erről szóló tudásunkat is megkérdőjelezzük.
- Mi a megoldás?
 - Egyetlen megoldás: ha elhiszed, ha minden nehézséged közepette is nagyon komolyan veszed, hogy Isten maximálisan szeret téged.
 - Nemcsak az izmaink erődödnek a gyakorlás által, hanem a szívünk is, ha az Igében található ránk vonatkozó hatalmas pozitív gondolatokat beültetjük a szívünkbe, és a szívünkben forgatjuk őket, vagyis sokat gondolunk rájuk.
 - Az érzéseink egyéntől függően rövidebb-hosszabb idő után követni fogják a gondolatainkat.
- Isten azt akarja, hogy körülményeinktől, helyzetünktől, áldásainktól, önmagunktól függetlenül is ott legyen a szívünkben a mély meggyőződés: Ő maximálisan szeret minket, mint drága gyermekeit.
- Ezt munkálja ki bennünk.
- Ha készen leszünk, akkor a pokol kapui sem vehetnek diadalmat rajtunk.

1.7. Végkövetkeztetések

1.7.1. Ha már megigazított...

„Ha tehát már most megigazított minket az ő vére által, még inkább meg fog menteni minket a haragtól.”

Rm 5,9

- Megigazultam? Igazzá lettem? Igaz ez, vagy nem igaz? ...
 - Igaz!
 - Már most ebben az állapotunkban megigazultak, igazak vagyunk Isten szemében. Isten múlt időben igazított meg. Már elvégezte ezt a munkát, és pontot tett rá. Ez már nem fog megváltozni sem a körülmények hatására, sem a mi hatásunkra.
 - Ezek után Isten már nem a rólunk való látását igazítja az erkölcsi állapotunkhoz, hanem az erkölcsi állapotunkat igazítja a rólunk való látásához. Még ha elfordulunk tőle, ha vétkezünk ellene, akkor sem fordul el tőlünk, hanem helyreállít minket.
 - Isten a megigazítással elvégezte a megmentésünk 99 %-át. Gondolod, hogy a maradék 1 %-ot nem fogja elvégezni? Gondolod, hogy hagyja kárba veszni a 99 %-ot?
 - Lehet, hogy lusta vagy, vagy általában hamar feladod a cél eléréseért folytatott küzdelmedet. De még te sem hagynád kárba veszni a 99 %-ot azért, mert még van hátra 1 %.
- Ha Isten ennyi energiát belénk fektetett, ha már most az egyszülött Fiát látja bennünk, akkor kérdés lehet-e még egyáltalán, hogy meg fog-e menteni minket a haragtól?
 - Nem.
- Jó dolog néha szembesülnünk azzal, hogy pontosan mitől is fog minket megmenteni Jézus. A haragtól, az ítélettől, a kárhozattól.

- Isten megengedi, hogy bepillantsunk a szívébe, amikor ítél. Ennek a példáit láthatjuk a Szentírásban.
 - 1 Móz 6,1-8:
 - Figyelmeztető elő-ítélet: az emberi életkor 120 évre való korlátozása.
 - Az emberi gonoszság kiteljesedett a földön.
 - Özönvíz. Az egész teremtett világ elpusztítása víz által.
 - „...megbánta az Úr, hogy embert alkotott a földön, és megszorodott szívében.”
 - Mit érezhetett az Úr? Mit éreznél te, ha a fiaid teljesen tönkretennék, értelmetlenné tennék, pusztulásba vinnék az életművedet?
 - Istenben nemcsak mérhetetlen fájdalom és gyász volt, hanem az ítélet kimondásához és megtételéhez szükséges határozottság is. Az Isten által kormányzott világegyetemnek jobb a fájdalmas gyógyulás, mint a megmaradó rothadás.
 - De egyetlen emberként Noé kegyelmet talált az Úr előtt. Mert noha eredendően rá is igazak voltak Istennek az emberről szóló megállapításai, de Istennel járt, így igaz lehetett az Úr előtt, és feddhetetlen a maga nemzedékében.
 - Noé a mi előképünk. A rettenetes pusztulástól fogunk megmenekülni. Mert amikor eljön az ítélet, akkor már ugyanúgy biztonságban leszünk, mint Noé a bárkában. Nem kell átélnünk a pusztulásunk tudatosodását, az elkerülhetetlenségével való szembesülést, a második halált.
 - 1 Móz 18-19 Sodoma és Gomora
 - Miért engedte meg Isten, hogy Ábrahám annyit alkudozzon vele? Ábrahám az Úr előképe volt. Isten valójában önmagával beszélgetett, hiszen ő indította Ábrahámot a könyörgésre. Ábrahám olyan eszköz volt, akinek a szívében kiformalódhattak Isten gondolatatai és tulajdonságai.
 - Sodoma és Gomora váratlanul, egy nagy katasztrófa következtében az égből küldött tüzes, kénköves eső által elpusztult. Senki és semmi nem élte túl a pusztulást. Még a föld növényzete sem. (ld.1 Móz 19,25)
 - Lót kegyelmet talált az Úr előtt. Az angyalok kimentették. Lót is a mi előképünk. Mi is ugyanúgy el leszünk ragadtatva a pusztulás elől, mint Lót.

- Még több példát is lehetne hozni az ítéletre. Érdeemes megvizsgálni még Jézus kereszthalálát, a Jelenések könyvét.
- A pokol, a kárhozat, a második halál valójában az igazi halál a Szentírás szerint. A pokolnak, a kárhozatnak nem az a lényege, hogy ott örök tűz van, hanem a pokol az Istentől való végleges elszakítottság helye, a kárhozat az Istentől való végleges elszakítottság állapota. Isten a forrása minden jónak, tehát ott minden rossz lesz. Az egész emberiség a pokol felé tart. Isten nem küld oda egyetlen embert sem. Erről az útról próbál minél többeket menteni azáltal, hogy az Ádám-ban való élet helyett (ld. Rm 5,12-21) Krisztus életét, az örök életet kínálja nekünk. A földi lét olyan átmeneti állapot, amely nem stabil, hanem folytonosan és határozottan halad az egyik irány felé. Aki Istentől elszakadt állapotban él, az megérzi a pokol előízét. Minél inkább távolodik Istentől, annál inkább. A kárhozat ennek a széles útnak a végállomása. Aki az Istennel való közösségben él, az megérzi a menny előízét. Minél inkább közeledik Istenhez, annál inkább. A két út tehát egyre erőteljesebben távolodik egymástól.
- Ha igazán tudnánk, hogy mi a pokol, (és igazán hinnénk benne) akkor valószínűleg nagyobb energiával hirdetnénk az evangéliumot.
- Ettől a haláltól fog minket megmenteni Isten. Mert már megigazított, mert már az ő drága gyermekei vagyunk.

1.7.2. Ha már megbékéltetett önmagával...

„Mert ha akkor, mikor ellenségei voltunk, megbékéltetett minket Isten önmagával Fia halála által, akkor miután megbékéltettünk, még inkább üdvözíteni fog élete által.”

Rm 5,10

- Békességem van Istennel? Nem haragszik már rám? Igaz ez, vagy nem igaz? ...
 - Igaz!
 - Már akkor megbékéltetett minket Isten önmagával, amikor az ellenségei voltunk. Ez is múlt idő. Már elvégezte ezt a munkát, és pontot tett rá. Ez már nem fog megváltozni sem a körülmények hatására, sem a mi hatásunkra.
 - Isten megbékéltetett minket önmagával, tehát már nem ellenségként lát minket, hanem családtagként, gyermekként.

- Ezek után Isten már nem a rólunk való látását igazítja az erkölcsi állapotunkhoz, hanem az erkölcsi állapotunkat igazítja a rólunk való látásához. Még ha elfordulunk tőle, ha vétkezünk ellene, akkor sem fordul el tőlünk, hanem helyreállít minket.
- Önmagával békéltetett meg, tehát nemcsak a konfliktus egyik résztvevője volt, hanem ő maga volt a békéltető is. Mi nem tettünk semmit a megbékélés érdekében. Ő határozta el, hogy egyoldalúan szeretni fog minket, hogy nem akar többé haragudni ránk.
- Isten az önmagával való megbékéltetéssel elvégezte a megmentésünk 99 %-át. Gondolod, hogy a maradék 1 %-ot nem fogja elvégezni? Gondolod, hogy hagyja kárba veszni a 99 %-ot?
 - Lehet, hogy lusta vagy, vagy általában hamar feladod a cél eléréseért folytatott küzdelmedet. De még te sem hagynád kárba veszni a 99 %-ot azért, mert még van hátra 1 %. (A megigazítás és a megbékélés ugyanaz a dolog más oldalról szemlélve. Ezért nem adódik össze a két 99 %.)
- Ha Jézus Krisztus halála üdvözít engem, akkor mennyivel inkább üdvözít az ő élete?!
 - Személyesen Krisztus él bennem, mert az életemet a rendelkezésére bocsátottam. Azonosultam Krisztussal, mert az életemet odaadtam neki, és ő a keresztre feszítette azt, hogy odaadhassa nekem az ő életét. (ld. Gal2,20)
- Elkárhozhat a Szentlelke által bennünk lévő Jézus? Távol legyen! Ha Isten örök békességet kötött velünk, ha ennyire odaadta magát nekünk, hogy a szívünkben lakik, akkor kérdés lehet-e még egyáltalán, hogy üdvözíteni fog-e? ...
 - Nem.
- Jó dolog néha szembesülnünk azzal, hogy mi az üdvözítés tartalma.
 - Sokan úgy élik meg, hogy az üdvösség a kárhozattól való megmenekülés. Sokkal több ennél. Még annál is sokkal több, hogy örök életünk lesz.
 - Nincs többé gyász, fájdalom, nehézség, stb.
 - Kiteljesedik az, ami már itt a földön elkezdődött. A királyi mennyegzőn meglátjuk Jézust, és örökre vele együtt leszünk.
 - Isten örökösei vagyunk. Minden, az egész teremtett világ a miénk lesz.
 - Már ezek is befogadhatatlan dolgok az értelmünk számára, de még sok meglepetésben lesz részünk. Mert azok a dolgok olyan csodálatosak lesznek,

amelyeket nemhogy nem láttunk és nem hallottunk, de még fel sem tudjuk fogni azokat. (ld. 1Kor 2,9)

- Ezért békéltetett meg Isten minket önmagával, hogy miénk lehessen ez a csodálatos üdvösség.

1.7.3. Akivel még dicsekszünk

„Sőt ezenkívül még dicsekszünk is az Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által részesültünk a megbékélés ajándékában.”

Rm 5,11

- Ilyen Istenünk van, aki ennyire gazdagon megáldott minket, és aki még sokkal nagyobb gazdagságot tartogat számunkra.
- Az óvodás és a kisiskolás gyerekek szoktak úgy felnézni az édesapjukra, hogy még dicsekszenek is vele. A szavaikkal kifejezik, hogy milyen nagynak és tökéletesnek látják őt.
- Tanulhatunk a gyerekektől. Az első lépés az, hogy nyisd ki a szíved az Ige állításai előtt, hidd el a felfoghatatlan gazdagságot. Éld át, hogy te ennek a gazdagságnak a tulajdonosa vagy.
- A második lépést már nem is kell mondanom, mert önkéntelenül is ki fog buggyanni belőled a mennyei Atyáddal való dicsekvés.
- Mindez ajándék, amelyet a mi Urunknak Jézus Krisztusnak köszönhetünk. Ő tette lehetővé, hogy részesüljünk a megbékélésben és a többi ajándékban.
- Mindezt azért kaptuk, és azért kapjuk, hogy a szívünkben egyre nagyobb teret kapjon a mi drága ajándékozónk, az Úr Jézus Krisztus iránti szeretet és hála.

1.7.4. Zárszó

- Irodalmi szempontból is lenyűgöző az első 11 vers gondolatainak rendezettsége. A megigazulás, a megbékélés és a dicsekvés hármasságát foglalja az egész mondanivalót, mintegy kiemelve és felragyogtatva Isten csodálatos megváltói művét.

- A keretben csillogó gyémántként ott ragyog Isten hatalmas szeretete, ami a szívünket, lelkünket, elménket tölti be. Ez a szeretet a keresztre, az önfeláldozásra irányítja a figyelmünket, és így hitelesíti és ismerteti meg önmagát.

2. Az élet és a halál uralma

Rm 5,12-21

2.1. A bűn és a halál kapcsolata

„Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áttért a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett. „Mert a törvényig is volt bűn a világban, bár a bűn nem róható fel, ha nincs törvény. Mégis úrrá lett a halál Ádámától Mózesig azokon is, akik nem Ádám vétkéhez hasonlóan estek bűnbe.”

Rm 5,12-14a

2.1.1. Halál

- Mi a halál?
 - Típusai:
 - Fizikai halál (első halál) = a biológiai élet hiánya
 - Szellemi halál (végleges formájában a második halál) = az Istennel való közösségünk hiánya.
 - **A halál az Istentől való elválasztottságunk, az Istentől való elidegenedettségek állapot.**
 - Ádám a bűneset után nem halt meg rögtön. Biológiailag még élt több száz évet, de szellemileg meghalt, vagyis az Istennel való közössége megszakadt. Ezt példázza a Paradicsomból való kiűzetés.
 - Zsidók gondolkodásmódja: A családját elhagyó fiú halott. (ld. tékozló fiú példázata)
- Miben nyilvánul meg ez az állapot? Mit jelent az elválasztottság a gyakorlatban?
 - Ez azt jelenti, hogy már nem érzékeljük Istent, már nem értjük a szavát, már nem látjuk, nem ismerjük fel a tetteit. Sokan már azt sem tudják, hogy Isten egyáltalán létezik-e? Illetve úgy tudják, hogy nem létezik. De ha létezik is a messzeségben, számukra már nem létezik. A templom még létezik az életükben, ha vasárnaponként eljárnak az istentiszteletre, a gyülekezet még szintén létezik az életükben, ha pár emberrel tartják a kapcsolatot, de Isten már nem létezik az

életükben, mert nem tudják, hogy hol van, nem értik, hogy miért nem hallgatja meg őket, nem érzékelik őt.

- Miért nevezi a Biblia ezt halálnak? Nem erős ez a szó egy kicsit?
 - Azért mert Isten az élet forrása. Ahogy a forrásvíz táplálja a patakot, és ez által az egész erdőt, úgy árad az élet tőle felénk. Ha a forrás vize nem talál utat az erdőbe, akkor nem tud odafolyni, nem táplálja tovább az erdőt, és az állatok szomjjan halnak. Ha az Istentől jövő élet elakad, akkor nem tud minket táplálni.
 - A lelki élet nem egy egyszeri segélycsomag, amiből éveket ki lehet húzni. Ahogy folyamatosan szükségünk van a levegőre a biológiai létünk fenntartásához, ugyanúgy folyamatosan szükségünk lenne az Istentől áradó életre is ahhoz, hogy azt mondhassuk, élünk. Ő tartja fenn folyamatosan az életet. Élet egy pillanatig sem létezhet nélküle.
- Miért vagyok halálban, ha erkölcsös, jó, tiszteletre méltó, szent életet élek?
 - A halál az Istentől való elidegenedtségünk állapota. Hiába élsz mások által is megbecsült, tiszteletre méltó, szent életet, ez ebből a szempontból semmit sem ér, mert a lelki halál állapota nem erkölcsi kategória. Lehet, hogy vannak olyanok, akik tagadják Isten létezését, és még egyelőre magasabb erkölcsi szinten élnek, mint te, aki most kapcsolódtsz az élet forrásához. Ők ennek ellenére halottak, de te élsz.
 - Az élet nem erkölcsös viselkedés. **Az élet az Istennel való mély és zavartalan kapcsolat állapota.** Jézusban élet volt, mert nagyon közel volt a forráshoz. Mi halottak vagyunk, mert messze vagyunk a forrástól. De Jézus pontosan azért jött, hogy közelebb vigyen minket a forráshoz.

2.1.2. Bűn

- Miért nincs életünk? Miért vagyunk halottak? Miért alakult ez így?
 - Isten egy egyszerű szóval adja meg a magyarázatot erre a kérdésre. Ez a szó a bűn. Ez az egyik legfélreértettebb szavunk.
- Mi a bűn?

- A Biblia gondolkodása szerint a bűn nem a rossz, gonosz, elítélendő cselekedeteket, vagy gondolatokat jelenti. Egyáltalán nem a cselekedetek, vagy a gondolatok szintjén működik ez a fogalom.
- A bűn meghatározása egy szóval így fejezhető ki: céltévesztés.
- Hamartia = céltévesztés
- A bűn életünk céljának az eltévesztése, ami vagy tudatlanságból fakad, vagy életünk céljának a tudatos szembeállítását az Isten által elrendelt eredeti céllal. Olyan belső életfelfogás, és ebből levezetett életgyakorlat, amely ellenkezik a Teremtőnk által a teremtmény számára eltervezett eredeti céllal.
- Nem az a bűnöd, hogy nem tartod be az ígéreteidet, vagy elkésel a munkahelyedről. Még csak nem is az a bűnöd, hogy tönkretesz a körülötted lévő embereket a viselkedéseddel, a szeretetlenségeddel, figyelmetlenségeddel. Sőt még csak nem is az a bűnöd, hogy lopsz, csalsz, hazudsz, vagy paráználkods. Mindezek konkrét vétkek, amelyek a bűnöd következményei, de nem maga a bűnöd. A bűnöd az, hogy más célt választottál életed számára, mint amit mennyei Atyád.
- Mennyei Atyád eredeti célja az, hogy megismerd őt, hogy egyre mélyebb közösségbe kerülj vele, hogy egyre világosabban lásd jóságát, kegyelmét és szeretetét. Az a célja, hogy egy igazi jóságos édesapaként, apukaként ismerd meg őt, és így tekints rá. Az a célja, hogy a szeretetét kiönthesse rád.
- A te életcélod pedig talán az, hogy gazdag légy, hogy mindig jól éljél, hogy ne kelljen Istenhez fordulnod, hogy gondoskodjon rólad. Minél több pénzed van, annál függetlenebbnek, szabadabbnak érezheted magadat a téged szerető Istentől. Egy sokkal rugalmasabb istent találtál, aki bármikor teljesíti a kívánságaidat, akit úgy irányítasz, ahogy akarsz. A te istened, akivel mély és zavartalan közösségben vagy, a pénz.
- A te életcélod talán az, hogy mindig jól érezd magad, hogy átmulathasd az életedet, mindegy, hogy alkohol, vagy kábítószer segít téged ebben, csak ne kelljen átélni a józan pillanatok, azt hogy így nincs értelme az életednek. De ez már nem is lényeges kérdés, csak a pillanat öröme, mámora biztosítva legyen a számodra. Azt tudod, hogy Isten nem mulat veled, sőt gyászolja az elrontott életedet, pontosan ezért menekülsz tőle. A te istened, akivel mély és zavartalan közösségben vagy, a mámor.

- A te életcélod talán az, hogy szép legyél, sikeres legyél, hogy első legyél, mert azt hiszed, hogy Isten szeretete helyett a többiek képmutató hízelgésére, és hátad mögötti irigységére van szükséged ahhoz, hogy jól érezd magad ebben a világban. Csak az ad neked némi kielégülést, ha tudod, hogy te vagy az első, ha tudod, hogy mindenki téged csodál és téged imád. Ez az a tudat, amiért élsz. A te istened, akivel mély és zavartalan közösségben vagy, a hiúság.
- A te életcélod talán az, hogy minél nagyobb hatalmad legyen, hogy mindenkit legyőzz, hogy te legyél az isten lehetőleg minél tágabb határok között. Ha valaki megkérdezné tőled egy kávé mellett, hogy mi ennek az értelme, nem tudnál rá megnyugtató választ adni, de tudod, hogy a hatalom, mások feléd való kiszolgáltatottsága nagyon kellemes érzés. Irtózol Istentől, mert nem akarsz magadra fölé hatalmat. Te akarsz a hatalom egyedüli birtokosa lenni. A te istened, akivel mély és zavartalan közösségben vagy, a hatalom.
- Vagy lehet, hogy valami más életcélod van, ami akár emberileg nemes is lehet, de ami köszönő viszonyban sincs Isten eredeti elgondolásával. Valahol minden cél legmélyén megtalálható a függetlenségi vágyunk, az Isten szeretete elől való menekülésünk, az Isten elleni lázadásunk. Ez a bűn. A céltévesztés. Az Isten eredeti céljával való tudatlan vagy tudatos szembefordulás.
- Ennek a bűnnek a következményei a gondolatokban és cselekedetekben megnyilvánuló vétkek, és ennek következménye a halál, vagyis az egy igaz, élő Istentől való elszakíttottság, a tőle való elidegenedés állapota.
- De mindezek gyökere az, hogy más istent választottál. Olyat, aki valójában rútul becsapott téged. Eleinte mindig úgy tűnik, hogy tartós boldogságot és szabadságot hoz az életedbe, hogy tudsz felette uralkodni, irányíthatod tetszésed szerint. De útközben kiderül, hogy valójában ő irányít téged, a rabszolgája vagy. Az út végén pedig az derül ki, hogy az élet álarca mögött a halál igazi arca néz szembe veled. A pénz, a mámor, a hiúság, a hatalom és a többi istenpótlék mind sokat ígérnek, de valójában egy dolgot végeznek el az életedben. Egyre jobban elszakítanak téged Istentől, az igazi élet forrásától, és a halál állapotába taszítanak.
- Ha eddig nem azonosultál Isten céljával, ha valami más istenpótléket választottál, akkor a bűn megvan benned, sőt a rabszolgája vagy. A Biblia ezeket az embereket nevezi bűnösöknek.

- Ha mennyei Atyáddal mély és zavartalan közösségben vagy, ha az az életcélod, hogy egyre jobban megismerd őt, az egy igaz, élő Istent, akkor az ő számára elkülönített vagy, fontos és értékes vagy neki, az ő gyermeke vagy. A Biblia ezeket az embereket nevezi szenteknek.
- Születésünktől fogva mindannyian az istenpótlékokat tettük meg a saját istenünkké, mert még nem találkoztunk az élő Istennel, nem ismertük őt. Ezért jött Jézus, hogy megmutassa, hogy valójában ki a te Istened. Azért jött, hogy kimenthessen téged a halál állapotából, hogy igazi életet adhasson.

2.1.3. A bűn másik nézőpontból

- Megszemélyesített szellemi hatalom, ami uralkodik rajtunk, aminek a hatalma alá vagyunk vetve.
- Ez a két meghatározás csak látszólag kettő. Valójában ugyanarról a dolgról szólnak, és szoros kapcsolatban vannak, csak a bűn két fontos ismervére teszik a hangsúlyt, nevezetesen a céltévesztésre, és a hatalomra.
- Mikor találkozunk először ezzel a szóval a Szentírásban?
 - Isten figyelmeztetése Káin számára:
 - *„Hiszen ha jót cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jót cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta.”*

1 Móz 4,7
- A jó az Isten által kijelölt eredeti célnak megfelelő. A bűn, mint megszemélyesített, személyek tulajdonságaival felruházott hatalom akkor tört Káinra, amikor eltért a jótól, a helyes úttól. Ha az ember nem uralkodik a bűn felett, hanem enged a csábításának, akkor a bűn a saját szolgájává teszi az embert, uralkodik rajta.
- Érdeemes még megvizsgálni a fáraó példáját is. Az első csapásoknál azt olvassuk, hogy megkeményítette a saját szívét, az utolsó csapásoknál azt látjuk, hogy Isten keményítette meg a szívét. Isten a fáraót a bűn uralmának adta át. Ez az ítélet.
- Az ítélet szövege a következő lehet:
- „Megkapod azt, amire olyan nagyon vágytál. Ki fog teljesedni az életedben minden nyomorúságával együtt. Nem bíztál bennem, nem hallgattál rám,

önhittségben, elbizakodottságodban elutasítottad óvó szeretetemet. Menj a magad feje után, majd meglátod, hogy milyen nyomorúságokba jutsz.”

- Az a legborzalmasabb, ha Isten elenged valakit, hogy a saját útját járja. Ilyenkor Isten átengedi az embert a bűnnek, mint megszemélyesített hatalomnak.
- Az aranyborjú imádása után Isten el akarta engedni az ő népét. Mózes közbenjárására változtatta meg a tervét.
- „*Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket!*” 2 Móz 33,14

2.1.4. A halál másik nézőpontból

- A bűnhöz hasonlóan a halál is egy megszemélyesített szellemi hatalom, ami uralkodik rajtunk, aminek a hatalma alá vagyunk vetve.
- Tehát a halál nemcsak az Istentől való elválasztottságunk, elidegenedettségek állapot, hanem olyan megszemélyesített hatalom, amelynek a rabszolgái vagyunk.
- Ez a két meghatározás csak látszólag kettő. Valójában ugyanarról a dologról szólnak, és szoros kapcsolatban vannak, csak a halál két fontos ismérére teszik a hangsúlyt, nevezetesen az Istentől elszakadt állapotra, és arra, hogy ebből az állapotból nem tudok kijönni, a hatalmában tart engem, a foglya vagyok.
- Példák a megszemélyesítésre:
 - A Halál uralkodik (Rm 5,17)
 - A Halál az utolsó ítéletkor kiadja a foglyait (Jel 20,13)
 - Isten a Halált is megítéli, és a tűz tavába vetteti (Jel 20,14)

2.1.5. A bűn és a halál kapcsolata

- Milyen kapcsolat van a bűn és a halál között? Milyen igék jutnak erről eszetekbe?
 - „*Mert a bűn zsoldja a halál...*” Rm 6,23a
 - Ez a nyilvánvalóbb értelmezés. Hosszabban így szól ez a rövid mondat: „Ha az életedet szembeállítod a Teremtőd által számodra kijelölt eredeti céllal, ha nem

akarsz vele közösségben lenni, akkor az Istentől való elszakadás, elidegenedés állapota fog kiteljesedni az életedben egy örökkévalóságon át.”

- Van egy nem annyira ismert összefüggés is, mégpedig a megszemélyesített halál és bűn között.
- „*A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény.*” 1Kor 15,56
- A halál a bűn által tudja hatalmába venni az embert. A bűn a halál előőrs az emberért vívott csatában.
- „*Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogorva bünt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.*”
 - *Jak 1,14-15*
- Gondoljatok bele ebbe a képbe! Mit mond ez a kép számotokra?

2.1.6. Honnan ered a bűn?

- Habár Ádám által jött be az emberi világba, mégsem Ádámtól ered, hanem a Sátántól.
- „*Aki a bünt cselekszi, az az ördögtől van, mert az ördög cselekszi a bünt kezdettől fogva. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa*”

1 Jn 3,8
- A bünt Ádám hozta be a világba azáltal, hogy engedte, hogy egy hazug reménység gyökeret verjen a szívében, nevezetesen az, „*hogy olyan lehetsz, mint az Isten.*”
- Ádám bűne beengedte a bünt az emberbe. A „*bennünk lakozó bűn*” úgy ismert, mint a bűn hatalma.
- Amikor Ádám vétkezett, az egész emberiség őbenne volt, ezért mindnyájan vétkeztek. Ádám az egész emberiség képviselője volt, vétke képviseleti cselekedet volt.
- Ennek a következménye a minden emberre kiterjedő fizikai halál.
- Ezt elfogadjátok? Igazságos-e ez a megállapítás?
 - Rossz a kérdés. Az értelmes kérdés így hangzik: Alátámasztja-e a tényeket ez a megállapítás? Tehát igaz-e ez a megállapítás? Igaz. Ez nem erkölcsi kategória. Mindenki vétkezett szellemi értelemben. Nem voltunk ott, mégis vétkeztünk. Isten így látja.
- Miért látja így? Milyen az az Isten, aki beletaszít minket a bűn sötétségébe?

- Ez már erkölcsi kategória, amire később visszatérünk.
- *„Mert a törvényig is volt bűn a világban, bár a bűn nem róható fel, ha nincs törvény. Mégis úrrá lett a halál Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem Ádám vétkéhez hasonlóan estek bűnbe.”*

Rm 5,12-14a

- Mit akar itt mondani nekünk Pál?
 - Ez a bűn és a halál kapcsolatának tapasztalati magyarázata. Pál a következményből, vagyis a minden emberre kiterjedő halálból vezeti le a bűn jelenlétét, amikor ez még nem volt nyilvánvaló, hiszen nem volt törvény. A bűn nem mutatkozott meg törvényszegésként.
 - Ennek az időszaknak egyetlen kivétele: Énók. Ő Istennel járt, tehát nem volt halott. Magához ragadta Isten.

2.2 Összehasonlítások

2.2.1. Az előkép

„Ő pedig előképe az eljövendőnek.”

Rm 5,14b

- Mit jelent az előkép?
 - Az előkép valamiben hasonlít az igazira, előre kiábrázolja az igazi kép vonásait. Az igazi kép mindig Istené, Krisztusé, vagy valamelyik cselekedetéé.
 - Példák:
 - Énók elragadtatás
 - Noé Az ítélettől való megmenekítés
 - Ábrahám Az egyszülött Fiú feláldozása
 - Izsák A fiúság állapota
 - Jákób Az összetört emberből áradó isteni természet
 - József Jézus megaláztatása és felemeltetése
 - Mózes A Fiú szelidsége
- Miben előképe Ádám Jézus Krisztusnak?
 - Egyetlenegy dologban. Abban, hogy mindkettő cselekedete kihatott sokakra.
 - Ezután az apostol csak a különbségeket tárgyalja:

2.2.2. Az első különbség: A vétek halálba visz, a kegyelmi ajándék életet ad

„De nem igaz az, hogy amilyen a vétek, olyan a kegyelmi ajándék is. Mert ha annak az egynek a vétke miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és ajándéka még bőségesebben kiáradt az egy ember, a Jézus Krisztus által sokakra.”

Rm 5,15

- Mi a különbség? Mitől bőségesebb a kegyelmi ajándék Ádám vétkenél?
 - Ádám vétke fizikai és szellemi halált hozott mindenkire.
 - Ádámnak volt rá hatalma, hogy az emberiséget a halál uralmának adja át, de arra már nem, hogy megszabadítsa őket a halál uralmától. Ehhez sokkal nagyobb hatalom kellett.
 - Krisztus kegyelmi ajándéka életet adott sokaknak. Legyőzte a fizikai és a szellemi halált, amelyek felett nekünk nincs hatalmunk. De Krisztusnak van.
 - Attól bőségesebb a kegyelmi ajándék, hogy már nem az élet és a halál határán vagyunk, mint Ádám volt a bűneset előtt, hanem az életben. Jézus Krisztus életében!!!
 - „... és a ti életetek el van rejtve a Krisztussal együtt az Istenben. Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben.”

Kol 3,3b-4

- A két sokaság nem ugyanaz. Az első az egész emberiséget jelenti, a második a megváltottak sokaságát.
- Lezárásként amennyivel nagyobb hatalom az örök élet a halálnál, annyival többet kaptunk Krisztusban, mint amennyit elveszítettünk Ádámban.

2.2.3. A második különbség: A vétek kárhozatba visz, a kegyelmi ajándék megigazít

„És az sem igaz, hogy a kegyelmi ajándék ugyanolyan, mint az első ember bűnbeesése. Az ítélet ugyan egyetlen eset folytán vitt a kárhozatba, a kegyelmi ajándék viszont sokak elbukásából vitt megigazulásra.”

Rm 5,16

- Mi a különbség? Mitől bőségesebb a kegyelmi ajándék Ádám bűnbeesésénél?
 - Ádám bűnbeesése közvetetten kikerülhetetlen ítéletet hozott számunkra is. Azért közvetetten, mert az ítéleted szövege nem Ádám vétkeiről, hanem a te vétkeidről

és a te bűnödről fog szólni. Az igaz Bíró kimondja, hogy bűnös vagy, ítéleted a kárhozat. De ez közvetetten mégis Ádám egyetlen vétkére vezethető vissza.

- Krisztus kegyelmi ajándéka a megigazított, vagyis az igaz állapotot hozta el számunkra függetlenül a cselekedeteinktől. Az ítéletben az igaz Bíró kimondja, hogy te is igaz vagy, jutalmad az örök élet a mennyben.
- Míg Ádám egyetlenegy engedetlen cselekedete kárhozható ítélet alá helyezte az egész emberiséget, addig Krisztus áldozata, kegyelmi ajándéka stabil, örökkévaló igaz állapotot ajándékozta nekünk függetlenül az engedetlen cselekedeteink számától, sokaságától.

2.2.4. A harmadik különbség: Jézus Krisztus által nagyobb hatalmunk lesz a halálnál

„Ha pedig az egynek elbukása miatt lett úrrá a halál egyetlen ember által, akkor azok, akik bőségesen kapják a kegyelem és az igazság ajándékát, még inkább uralkodni fognak az életben az egy Jézus Krisztus által.

Rm 5,17

- Mi a különbség?
 - A halál kegyetlen zsarnok A Jézust legyőzni akaró hatalmak között a legnagyobb ellenség volt. Nem a Sátán volt a legnagyobb ellenség, hanem a halál.
 - A kereszten teljes mértékben beledőfte a fullánkját Jézusba. A halál fullánkja a bűn. Jézus a kereszten azonosult a bűnnel, így a halál, a kárhozat, az Istentől való teljes elszakítottság teljes uralmat tudott venni rajta.
 - *„Én Istenem, Én Istenem miért hagytál el engemet?”*
 - *Zsolt 22,1*
 - Jézus átélte a teljes elszakítottságot, a halált, a kárhozatot a kereszten.
 - *„Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.”*
 - *2Kor 5,21*

- Az Atya megengedte, hogy a halál teljes uralmat vehessen Jézuson a bűnön keresztül.
- De ezáltal a halál Jézusban elveszítette a fullánkját, a bűnt!
- *„Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod? A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény.”*
 - *1Kor 15,54b-55*
- A halált Jézus csak úgy tudta legyőzni, hogy teljesen kiszolgáltatta, megadta magát neki.
- A halál a teremtett világ második legnagyobb hatalmi tényezője. Kegyetlen zsarnok. Uralkodott felettünk. De mi még inkább uralkodni fogunk az életben Jézus Krisztus által. Nagyobb hatalmunk lesz az élet szolgálatára, mint amennyi hatalom a halál kezében volt önmaga kiteljesítésére.

„Micsoda kegyelem ez! Nemcsak megszabadultunk a haláltól, amely, mint zsarnok, uralkodott felettünk, hanem élvezve az életet királyként uralkodunk most és mindörökké. Valóban megértjük és értékeljük ezt? Úgy élünk, mint mennyei királyok, vagy ennek a világnak a szemétdombjai közt csúszunk-mászunk?”

William McDonald: Újszövetségi kommentár I.

2.2.5. A negyedik különbség: Az egy vétke bűnössé, az egy engedelmissége igazzá tesz

„Mármost, ahogyan egynek a vétke lett minden ember számára kárhozattá, úgy lett egynek az igazsága minden ember számára az élet megigazulásává. Mert ahogyan az egy ember engedetlensége által sokan lettek bűnösökké, úgy az egynek engedelmissége által is sokan lettek igazakká.”

Rm 5,18-19

- Mi a különbség?
 - A negyedik különbség inkább az előző három összefoglalása. Ádám vétke mindannyiunkat kárhozatba vitt, és kiszolgáltatott a bűnnek és a halálnak Jézus Krisztus igaz cselekedete, helyettes áldozata az életet, az igaz állapotot biztosította számunkra.
 - Minden = mindenki, aki Ádámban van, illetve mindenki, aki Krisztusban van (ld még a 17. verset. – „akik bőségesen kapják a kegyelem és az igazság ajándékát.”)
 - A mi igaz voltunk már most érvényes ránk. A 19. vers múlt időt használ. Kizárólag Jézus Krisztus engedelmissége tett minket igazakká. Ez már megtörtént a múltban, mi nem tudjuk befolyásolni. Tehát már most kimondhatjuk, hogy igazak vagyunk.
 - A kereszten teljes mértékben beledőfte a fullánkját Jézusba. A halál fullánkja a bűn. Jézus a kereszten azonosult a bűnnel, így a halál, a kárhozat, az Istentől való teljes elszakítottság teljes uralmat tudott venni rajta.

2.2.6. Ötödik különbség: A bűn helyett a kegyelem uralkodik

„A törvény pedig közbejött, hogy megnövekedjék a vétkek. De ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem; hogy amiképpen úrrá lett a bűn a halál által, úgy uralkodjék a kegyelem is az igazsággal az örök életre Jézus Krisztus, a mi Urunk által.”

Rm 5,20-21

- Szerintetek miért adta Isten a törvényt az embereknek?
 - Általában azt gondoljuk, hogy a törvénynek az a szerepe, hogy megfékezze a bűnt.
 - Ez nem igaz. A törvénynek az a szerepe, hogy még jobban kiemelve a bűnt.
 - Ezt ahhoz lehet hasonlítani, mint amikor egy festő a sötét tárgyat úgy emeli ki, hogy világos háttérrel biztosítja a tárgy számára. A kontraszt még jobban kiemeli a sötétséget.

- Ugyanakkor az is igaz, hogy sokunkban van egy belső lázadás, egy „csak azért se”, „dafke” gondolkodásmód, amit kifejezetten ingerelnek a törvényben megfogalmazott szabályok. Ezek bűnre csábítanak.
- „A bűn ereje a törvény.” *1Kor 15,56b*
- A törvény gerjeszti a bűnt.
- Mi úgy látjuk az életünket, mint egy családi házat, amelynek a nappali szobájában egy kis lángra kapott a cigarettacsikk, de ez a kicsi tűz egyáltalán nem veszélyes a házra nézve. Isten két fecskendőt használ a tűz eloltására. Először a benzines fecskendőt. Ez a törvény. Meg kell látnunk, hogy a tűz sokkal komolyabb annál, mint ahogy először láttuk.
- Persze a példa sántít, mert nem az a domináns tényező, hogy a tűz nagyobb lesz, nem is biztos, hogy nagyobb lesz, hanem az a fontos, hogy mi nagyobbak lássuk. Annyira nagynak, hogy Isten kegyelmébe meneküljünk. Ekkor kezdi el használni a második fecskendőt, ami tele van vízzel, és valóban eloltja a tüzet. Ez a kegyelem.
- Isten elsősorban azért adta a törvényt, hogy a bűn mint törvényszegés, mint az Isten elleni lázadás táruljon fel előttünk.
- Mi az ötödik különbség?
 - Habár a bűn a törvény által megnövekedett, de a kegyelem sokkal bőségesebben kiáradt ránk.
 - Lehet, hogy úrrá lett a bűn az életünkben a halál által, de a kegyelem és a megigazítás már sokkal hatalmasabb ura az életünknek.
 - A kegyelem sokkal túláradóbb, mint a bűn. Nem lehet „kivétkezni” magunkat a kegyelemből.
 - Egyedül a kegyelem és a megigazítás győzi le a bűnt és a halált.
 - Egyedül a kegyelem és a megigazítás biztosítja számunkra az életet már itt a földön és az örökkévalóságban.
 - Ezt a kegyelmet és ezt a megigazítást Jézus Krisztusnak, az ő keresztfáig tartó engedelmisségének köszönhetjük.

2.2.7. Isten erkölcse

- Milyen az az Isten, aki beletaszít minket a bűn sötétségébe?
 - Valóban beletaszít a bűn sötétségébe?
 - Isten nem azért lát minket Ádámban, mert ő így akar minket látni. Minden cselekedete bizonyíték arra, hogy nem akar minket így látni. Jézus által igaznak, szentnek akar látni minket, kegyelmét és szeretetét akarja kiárasztani ránk. Nem bűnösnek akar látni minket.
 - Azért lát így minket, mert ez a valóság. Ő sokkal pontosabban látja ezt, mint mi.
 - Sokkal pontosabban látta azt is, hogy milyen árat kell megfizetnie azért, hogy megszabaduljunk a bűn és a halál hatalmából.
 - Ha nem fogadtad el megváltódként Krisztust, akkor bűnös marad a természeted, és ebből következően fogsz vétkezni. „*A bűn zsoldja a halál...*”
 - De a fő bűnöd az, hogy elutasítod a kegyelmet, az Istennel való közösséget. Ragaszkodsz a céltévesztett életedhez.
 - Jézus mondja: „*A bűn az, hogy nem hisznek énbenem.*” Jn 16,9
- Igazságtalan Isten azért, mert Ádám bűnét neked tulajdonítja? Tudod, hogy mi volt Ádám bűne?
 - Az élet fája az Istentől való függőséget szimbolizálta. Csak ő tudott és most is csak ő tud életet adni, mert csak neki van élete önmagában. Ő az élet forrása. Ádámra Isten az élet fáján keresztül az életet árasztotta ki.
 - A jó és gonosz tudásának fája az Istentől való függetlenséget, a tőle elszakadt „életet” szimbolizálta. Ádám az Istentől való függetlenséget választotta.
 - Ahogy evett a tiltott gyümölcsből, rögtön takargatta magát és elbújt, menekült Isten elől. Kiáradt benne a függetlenség vágya.
 - Nem igaz, hogy Ádám vétke csak egy szimpla engedetlenség volt, ami velünk is előfordul. Ádám az életét meghatározó döntésben az Istentől való függőség ellen tette le a voksát.
 - Nem ugyanezt teszed-e te is, amikor elutasítod Krisztus kegyelmét? Nem tulajdonítja-e jogosan Isten neked Ádám bűnét?
- Ezek után milyen Isten erkölcsi szempontból?
 - Igazságos.

- Kegyelmes
- Olyan mennyei édesapa, akire nyugodtan rábízhatod magad, mert eláraszt szeretetével, és minden jóval, amire szükséged van ezen a földön és az örökkévalóságban.

3. Azonosulásunk Jézussal

Rm 6,1-10

3.1. A probléma

„Mit mondjunk tehát? Maradjunk a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem?”

Rm 6,1

3.1.1. A probléma felvezetése

- A kérdésfeltevés előzménye a levél előző mondataiban található:
„De ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem; hogy amiképpen úrrá lett a bűn a halál által, úgy uralkodjék a kegyelem is az igazsággal az örök életre Jézus Krisztus, ami Urunk által.” Rm 5,20b-21
- „Maradjunk” = maradni, mint egy házban, vagyis a megszokott módon élni benne
- Ezek szerint minél nagyobb az ember bűne, annál nagyobb Isten kegyelme. Igaz ez az állítás? Igaz.
- Ha Isten kegyelmének a kifejezésre juttatása dicsőséget szerez neki, akkor vétkezzünk, hogy megnövekedjen a kegyelem?
 - Ezek szerint az evangélium tanítása bátorítja a bűnben élést. Hadd legyen a kegyelem minél nagyobb.
 - Ennek az érvelésnek a modern változata a következő: „Azt mondod, hogy az emberek kegyelemből, hit által tartatnak meg a törvény nélkül. De ha minden, amit tenned kell a megváltás érdekében az, hogy higgy, akkor elmehetsz, és élhetsz a bűnben.”

William McDonald: Újszövetségi kommentár

3.1.2. A probléma megvilágítása a törvényeskedők szempontjából

- A törvényeskedők azzal vádolták Pált, hogy antinomista = törvényellenes, szabadságot ad a bűn elkövetésére. Attól féltek, hogy ezáltal növekedni fog a bűn.
- *„Vagy talán igaz az, amivel rágalmaznak minket, és amit állítanak némelyek? Hogy tudniillik így beszélünk: tegyük a rosszat, hogy a jó következze belőle! Az ilyeneket méltán sújtja az ítélet!” Rm 3,8*
- Nagyon sokan pont emiatt nem merik az igazi kegyelmet hirdetni, mert féltenek minket attól, hogy szabadosak leszünk. Féltenek minket attól, hogy felbátorodva a kegyelem tanításán elmerülünk a bűn sötétségébe.
- Éppen ezért a kegyelem mellett törvényt is hirdetnek. A törvényt visszahúzó erőként, komoly figyelmeztetésként hirdetik abból a célból, hogy nehogy félreértsük a kegyelmet. Azután a hangsúlyok általában elcsúsznak a törvény irányába.
- Mi ennek a következménye?
 - A törvény minket elítél, Istentől való félelemben, rettegésben tart.
 - „Ugyan újjászülettem, és az istentiszteletre is rendszeresen járok, a Bibliát is olvasom minden nap, egy napot sem merek kihagyni, mégis rosszul érzem magam a bőrömben. Állandóan azzal szembesülök, hogy nem tudom Isten törvényét betartani. Azt gondolom, hogy Isten is haragszik rám emiatt. Úgy gondolom, hogy a rossz dolgok, amik történnek velem, Isten intései és büntetései. Akármennyire próbálok, nem tudok megfelelni Isten elvárásainak. Pedig az igében is meg van írva, hogy az ő parancsolatai nem nehezek. De én nyomorult, tehetetlen kis senki vagyok, aki még ezt sem tudom betartani. Mindezek miatt félek Istentől, hogy mikor sújt le rám.”
- Ez volt Isten eredeti célja?
 - Nem. Ezzel a féltéssel merő jó szándékból olyan istenképet alakítanak ki bennünk, akitől félni, rettegni kell, akihez csak óvatosan, alázatosan, szentül lehet odamenni, és még akkor sem lehetek egyáltalán biztos a

dolgomban. A szigorú ítélő bíró képe fejlődik ki bennünk, nem a mennyei Atyáé.

3.1.3. A probléma megvilágítása a szabadosok szempontjából

- A szabadosoknak tetszett ez a tanítás, mert értelmezésük szerint ez a tanítás igazolta a bűneiket. Sőt, szerintük dicsőséget hozott Istennek.
- *„Mert belopóztak közétek bizonyos emberek, akik régóta elő vannak jegyezve erre az ítéletre: istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmét kicsapongásra használják, és a mi egyedüli uralkodónkat és Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják.”*

Júd 4

- Vannak olyanok, akik úgy hirdetik a kegyelmet, mint ami felbátorít minket a felelőtlen, bűnös életre. (Én is ilyen vagyok? Remélem, hogy nem. Majd a végén kiderül.) „Lehet, hogy az egész életünk tönkremegy, folyamatosan learatjuk a bűnös életünk „gyümölcseit”, de mindennek a végén ott van a csodálatos kegyelem, ami automatikusan mindent elrendez.”
- Mi ennek a következménye?
 - Felszabadít minket a bűnös életmód, életfilozófia folytatására. Olyan ez, mintha az újjászületéskor semmi sem történt volna.
 - „Hiszen újjászülettem! A konfirmáció utáni csendeshéten imádságban átadtam az életemet Krisztusnak. Azóta rendesen járok az istentiszteletre, ifire. Na jó néha előfordul, hogy csak az ifi végére, mert csak a többiek érdekelnek, a rizsa nem. De akkor is. Én most már a kegyelemben élek, körülvesz engem minden időben, minden helyen, teljesen mindegy, hogy mit teszek. Bár néha van bennem bizonytalanság az üdvösségemmel kapcsolatban, de mindenkitől azt hallom, hogy a kegyelmet nem lehet elveszíteni.”
- Ez volt Isten eredeti célja?
 - Nem. Ezzel a „felszabadítással” Istenről olyan képet alakítanak ki bennünk, akit egyáltalán nem kell komolyan venni, hiszen úgy is mindent megbocsát. Ő a kegyelem automatája, az a dolga, hogy megbocsásson. Egy mindent elnéző, már-már szenilis öreg bácsi képe fejlődik ki bennünk, nem a mennyei Atyáé.

- A keresztények kb. 80-90 %-a a két tévút egyikét választja. (Három nyíl) Ezért fontos a kegyelem tanítását mélyen megérteni.

3.2. A megoldás

- Mit tudunk mondani a törvényeskedőknek?
- Mit tudunk mondani a szabadosaknak?
- Mit mondott Pál?

„Szó sincs róla! Akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk még benne?”

Rm 6,2

- Mit szoltok a válaszhoz? Elfogadjátok-e? Meg tudjátok-e magyarázni?
 - „Szó sincs róla” = Távol álljon tőlünk ez a gondolat. = Semmiképpen
 - A javaslat utálatos Pál szemében.
 - Ha átéltük a megváltást, akkor az egy belső változást eredményezett bennünk, új, isteni vágyakat kaptunk, nevezetesen azt, hogy szent módon tudjunk élni, akár úgy, mint Jézus.
 - Magának a problémának a felvetése is ellentmond igazi lényünknek. Már nem Ádámokban vagyunk, hanem Krisztusban. (Erre még később visszatérünk.)
 - A hívő keresztényeknek új kívánságuk van: nem vétkezni. Ha nincs meg benned az a vágy, hogy ne vétkezzél, akkor komolyan el kell gondolkodnod azon, hogy valóban újjászületted-e?
 - Az a személy, aki azt kérdezi, hogy megmaradjon-e a bűnben, hogy a kegyelem növekedjék az életében, a kérdésével azt árulta el önmagáról, hogy nincs tisztában az önazonosságával. (Ez nem baj, de a hét nagy része erről fog szólni, úgyhogy bőven lesz alkalom a kérdés tisztába tételére.)
 - Új azonosságunk szerint meghaltunk a bűnnek, és most már Istennek élünk. Logikai, erkölcsi és szellemi ellentmondás bűnös életmódot folytatni, amikor már meghaltunk a bűnnek.
 - A bűnrel való kapcsolatunk megváltozott, mivel meghaltunk annak.
 - Halál és élet összeegyeztethetetlen egymással.
- **Meghaltunk a bűnnek.**

- Mit nem jelent ez a rövid mondat? Milyen tipikus tévedésekkel találkozhatunk a mondat értelmezése során?
 - Nem jelenti azt, hogy elértük azt a helyet, ahol már **nem vétkezhetünk**.
 - Nem jelenti azt, hogy **meg kell halnunk a bűnnek**. Ha újjászülettünk, akkor már meghaltunk a bűnnek. Múlt időben. Elvégeztetett. Akkor már nem kell meghalnunk. Az igével szolgálók között akadnak olyanok, akik hajlamosak felcserélni a cselekvést jelentő igék múlt idejét a felszólító móddal. Egy-egy alkalmon jól hangzik egy ilyen bátor, általános felszólítás az újjászületett embereknek címezve, amit magunkban szinte mindenre értelmezhetünk. (Ha ilyeneket mondok, akkor jó volt a szolgálatom, mert szinte mindenkit megszólított.) Csak az a probléma vele, hogy elbizonytalanítja az új azonosságunkba vetett hitünket, újra bűnössé tesz minket saját szemünkben. Odáig is eljuthatunk, hogy foggal, körömmel ragaszkodunk a bűnös azonosságunkhoz. Már az ige sem tud meggyőzni minket. Legfeljebb nem értjük. De hát ez természetes, hogy egy bűnös emberként azonosítva magunkat, nem érthetjük Isten igéjét. Bűnös ember hogyan érthetné meg a szent Isten gondolatait?
 - Nem jelenti azt, hogy **csak a bűntudattól és a kárhozattól szabadultunk meg**. Ez azt üzeni nekünk, hogy magától a bűntől, annak az uralmától sohasem tudunk megszabadulni. Ez nem igaz.
- Mit jelent ez a rövid mondat? Hogyan értelmezhetjük helyesen?
 - Szabadok vagyunk a bűn **uralmától**.
 - Már rendelkezünk azzal a **képességgel**, hogy ne vétkezzünk. **Nem szükségszerű**, hogy vétkezzünk.
 - Új belső életünk van, ami **nem vágyakozik a bűn után**. Eggyé válunk Krisztussal, ezért mondhatjuk: „**Nem akarok vétkezni.**”
- Igei alátámasztások:
 - *„Mert a Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, **akkor mindenki meghalt**; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt, és feltámadt. ... Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: **a régi elmúlt**, és **íme: új jött létre.**”*

2 Kor 5,14-15; 17

- *Mert **meghaltatok**, és a ti életek el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben.*

Kol 3,3

- **Összefoglalás:**

„Pál első válasza tehát az, hogy nem tudunk megmaradni a bűnben, mivel **meghaltunk a bűnnek**. Ez a helyzeti igazság. Amikor Jézus meghalt a bűnnek, mint a mi képviselőnk halt meg. Nemcsak úgy halt meg, mint helyettesünk – vagyis értünk vagy a helyünkben -, hanem úgy is meghalt, mint képviselőnk, - vagyis mint mi. Ezért amikor meghalt, mi haltunk meg. Meghalt a bűn egész kérdésének, egyszer s mindenkorra megoldva azt. Mindazokat, akik Krisztusban vannak, Isten úgy látja, mint akik halottak a bűnnek.”

William McDonalds: Újszövetségi kommentár

- Meghaltunk a bűnnek. Mit jelent ez számunkra? Hogyan lesz ez több egy elméleti igazságnál? Hogyan tudod a gyakorlatban is bebizonyítani, hogy ez így van?
 - Nem kell semmit sem bizonyítani. A bizonyítási kényszer általában kudarcokat szül a keresztyén életben.
 - Mégis be fog bizonyosodni a számodra. Át fogod élni, hogy meghaltál a bűnnek.
- Hogyan? Mit csináljak? Mi az első lépés?
 - Az első, és egyben az egyetlen lépés az, hogy hidd el ezt az igazságot. Mindenáron ragaszkodj ehhez az igazsághoz! Semmi mást nem kell tenned, de ezt nagyon. Nem kell imádkoznod a szabadulásért, nem kell vezekelned, nem kell sanyargatnod magad, stb.
 - Ha mindenáron, akár tapasztalataid ellenére is ragaszkodsz Isten kijelentett igazságához, akkor ez kiűzi a szívedből a hamis gondolatokat. A hazugságok megkötnének, és lenyomva tartanak téged, de az igazság szabaddá tesz.
 - Minden a fejben, illetve a szívben kezdődik. Minden nyomorúságunknak és minden boldogságunknak ott van a gyökere. Hiába vágod el a szarát, ha a gyökér ott marad. Isten a szívünk gondolataiban akar rendet tenni.
 - Légy bátor, és engedd meg Isten Szentlelkének, hogy rámutasson a hazugságokra! Olyan régiiek, hogy már az anyatejjel szívtad őket magadba? A hozzájuk való ragaszkodás biztonságérzetet ad neked? Azt mondod, hogy így legalább valamennyire működött a keresztyén életed? Még ha mindhárom kérdésre is igen a válaszod, akkor is azt mondom, hogy engedd el ezeket a gondolatokat. Mert

hazugság. Ellentmond Isten tiszta igéjének. Merd rábízni magad az igei alapon
végbemenő gondolkodásra. Az igazság szabaddá tesz.

3.3. A keresztség

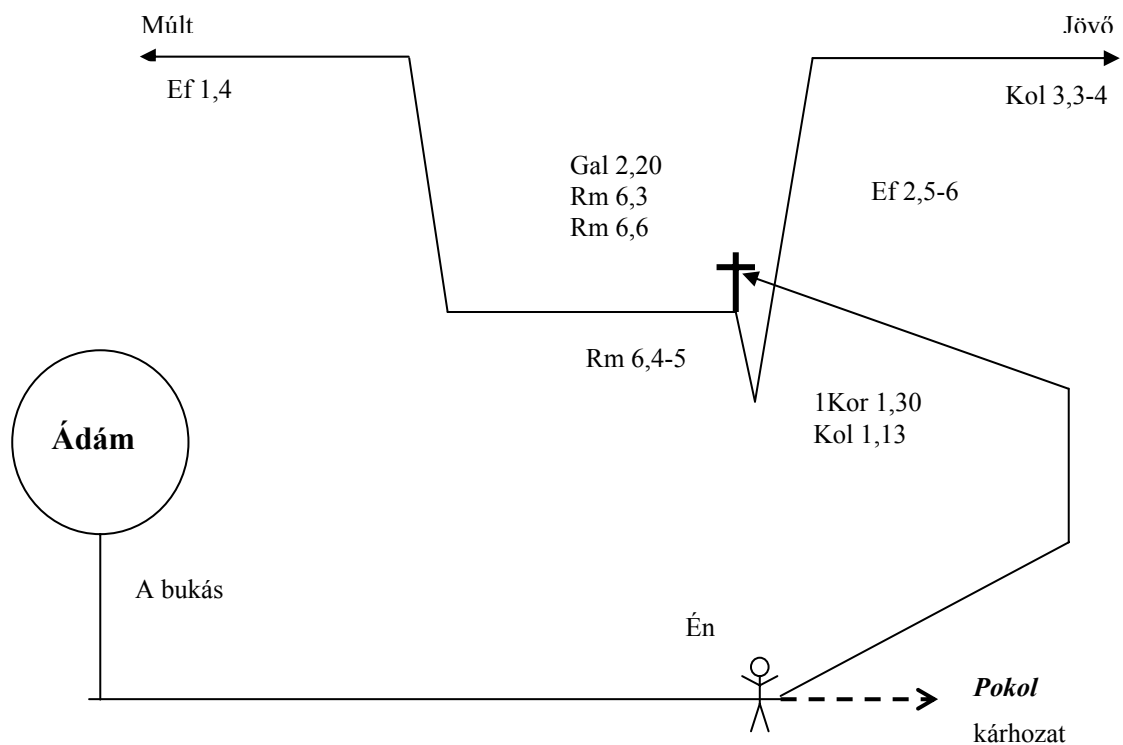
„Vagy nem tudjátok, hogy mi, akik a Krisztus Jézusba kereszteltettünk, az ő halálába kereszteltettünk? A keresztség által ugyanis eltemettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk.”

Rm 6,3-4

- Mit jelent a keresztség általában? Mit fejez ki? (A speciális keresztségeket, mint például vízkeresztség, Szentlélek keresztség, tűzkeresztség, János keresztsége, stb most együtt tárgyaljuk nem kiemelve a specialitásokat. Tehát a közös jellemzőt keressük.)
 - Eredeti görög szó: baptizó = bemelegíteni, megmosni, keresztelni
 - Szó szerinti jelentése = bele helyezni
 - Átvitt értelmű jelentése = azonosulni valakivel, akinek a nevébe keresztelkedek meg. (nem nevében, hanem nevébe.)
- Mit jelent ez?
 - Annyira azonosulok vele, hogy mintegy felveszem a nevét. A nevébe, vagyis belé helyezem magamat.
 - Belekeresztelkedtünk Jézus nevébe, Jézusba, azaz eggyé váltunk vele.
 - Beleolvadtunk, belemerültünk Krisztusba.
- Igei alátámasztás:
 - *„Aki pedig az Úrral egyesül, egy Lélek övele.” 1 Kor 6,17*
 - *„Akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöttétek magatokra.” Gal 3,27*
 - *„A keresztségben vele együtt eltemettek benneteket, és vele együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta őt a halottak közül.” Kol 2,12*
- A vízkeresztség (vízbe való bemelegítés) a belső változás külső jele.
- Mi történik a Szentlélek által valóságosan megkeresztelt emberrel?

- Krisztus halálába keresztelkedett meg, tehát ő is meghalt Isten szemében.
- Meghalt a saját céljainak, saját magának, a bűnnek, és él Istennek.
- Isten teljesen kivette őt a régi azonosságából, és egy merőben új azonosságot adott neki, Krisztusét.
- Isten kicserélte az azonosságunkat. Már nem Ádámokban vagyunk, hanem Krisztusban

A kicserélt életünk:

- Isten Krisztusba, az ő életébe helyezett minket. Azóta Krisztusban lát minket.
- Megváltozott a múltunk, a jelenünk és a jövőnk.
- Ez azért lehetséges, mert Isten szemében valóságosan meghaltunk, eltemettünk, és feltámadtunk.

3.4. Krisztussal eggyé lettünk

„Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább eggyé leszünk vele a feltámadásának hasonlóságában is.”

Rm 6,5

- Mit jelent a Krisztussal való egységünk a gyakorlatban? Milyen következtetéseket vonhatunk le ebből?
 - Egyként működünk. Ez a vers az egység mélyen meghitt jellegét közvetíti. Alapvetően, feloldhatatlanul, véglegesen eggyé lettünk Krisztussal az ő halálában, eltemetésében és feltámadásában.
 - Szemléltetés kísérlettel: Teafilter forró vízbe.
 - Isten az embert belülről kifelé változtatja meg.
 - Nem arról van szó, hogy hozzáadjuk Jézust a régihez. Ez nem hozzáadás, hanem átalakulás. (Azonosságunkban csere.)
 - Isten nem válhat eggyé a bűnössel. Nem lehet ott, ahol jelen van a bűn. Mi pedig az ő kegyelméből eggyé váltunk Krisztussal. Gondoljatok bele, hogy mit jelent ez!
 - Ezek után ez az új belső változás irányítja viselkedésünket, magatartásunkat, nem pedig a külső szabályok és parancsolatok. (Erre még később visszatérünk, amikor a törvényt tárgyaljuk.)
 - *„Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem: azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.”*

Gal 2,20

- Mit jelent az, hogy az Isten Fiában való hitben élek?
 - A Krisztussal való azonosulást.

- Azt, hogy ki merjük mondani magunknak, Istennek, mindenkinek, hogy mi Isten kegyelméből eggyé lettünk Krisztussal. Már mások vagyunk. Új nevet kaptunk: Krisztusét. Ezért nevezhetjük magunkat keresztényeknek.

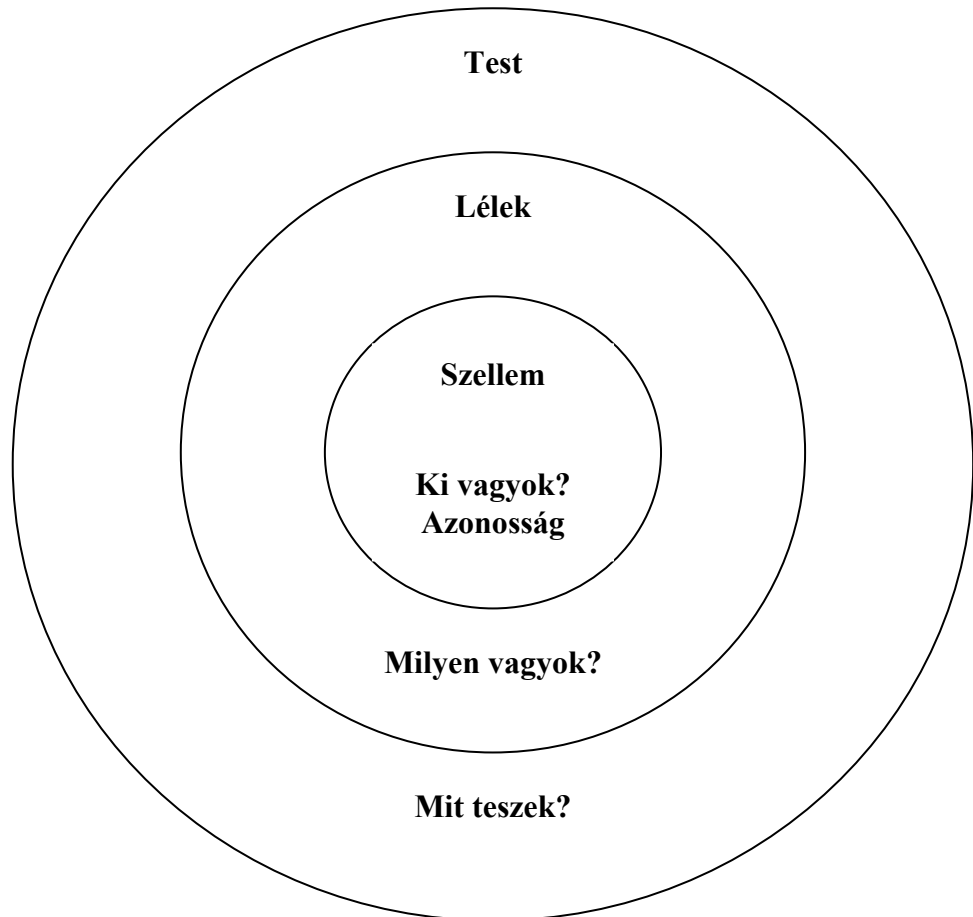
3.5. A bűntől való szabadságunk

„Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszítettett vele, hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek. Mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől. Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk. Hiszen tudjuk, hogy Krisztus, aki feltámadt a halottak közül, többé nem hal meg, a halál többé nem uralkodik rajta. Mert aki meghalt, az meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra, aki pedig él, az az Istennek él.”

Rm 6,6-10

- Szerintetek hány természete van a hívő kereszténynek?
 - Ha a természet szó alatt a hívő ember azonosságait értjük, akkor egy.
 - Ha a természet szó alatt a hívő ember tulajdonságait, megnyilvánulásait értjük, akkor kettő. (Erre még később visszatérünk.)
- Sajnos be kell vezetni egy modellt ahhoz, hogy világosabban érthessük ezt a szakaszt. Ennek a modellnek a funkcionális trichotómia a neve. Ez bizony kőkemény elmélet, de remélhetőleg nemsokára felfedezitek, hogy milyen óriási haszna van a gyakorlati kereszténységünk szempontjából, ha elsajátítjuk ezt a gondolkodásmódot.
- Mit jelent ez a kifejezés: funkcionális trichotómia? Az embert kizárólag ennek a problémának a megértése szempontjából egy három részből álló modellnek tekintjük. Ezért van benne ez a csúnya szó: trichotómia. Azért funkcionális, mert kizárólag ebből a szempontból tekintjük így az embert. A modellünk érvényessége csak erre a problémára terjed ki.
- Egyébként az ember önmagában egységes egész. Nagyon erőltetett lenne éles határvonalakat húzni a három rész között.

A funkcionális trichotómia modellje

- Ki az óember?
 - Aki Ádámban voltam.
 - Aki helyre nem állított személyként voltam.
 - Minden, ami a megváltás előtt voltam.
 - Romlott szellemem (identitásom, azonosságom), ami halott volt Isten számára, de élt a bűnnek.
 - Ha magát a szót nézzük: óember = a régi ember = aki újjászületésem előtt voltam.

- Él-e, vagy halott?
 - Az óember Krisztussal együtt megfeszítettett. Krisztus valóságosan meghalt, az óember is valóságosan meghalt.
 - Nekünk kell halálban tartanunk? Lehetséges-e, hogy feltámadjon? Kell-e folyamatosan őriznünk a koporsóját?
 - Nem. Valóságosan meghalt egyszer és mindenkorra. Az óember nem benned volt, hanem te magad voltál az újjászületésed előtt. De meghaltál, vagyis a régi ember halott, már nincs.
 - Néha hallunk olyan felszólításokat, hogy tartsuk halálban az óembert, ne engedjük, hogy feltámadjon, és újra uralmat vegyen rajtunk. De ez lehetetlen, ez nem történhet meg. Ha az óember feltámadna, és újra uralmat tudna venni rajtunk, az azt jelentené, hogy elveszítjük az új azonosságunkat, és ezáltal az üdvösségünket. Ez lehetetlen.
 - Nézzük meg az alapigénk következtetéseit!
- 1. Belekereszteltettünk-e Krisztusba, az ő halálába a Szentlélek által? (Aminek nem a nyelveken szólás a látható jele.)
- 2. Ha a Szentlélek megkeresztelt minket, ha eljegyzett Krisztusnak, akkor Isten szemében már egyek vagyunk vele. Elfogadjuk-e az Ige állítását, miszerint a keresztség által Isten szemében eggyé lettünk Krisztussal?
- 3. Ha Isten szemében egyek vagyunk Krisztussal, ha az életünkben Krisztus életét látja, akkor a régi emberünket Isten szemében ugyanúgy megfeszítették, mint Krisztust. Tudjuk-e, hogy az óemberünk, a régi énünk megfeszítettett, és meghalt Krisztussal együtt a kereszten? Tudjuk. Legkésőbb mostantól Isten Igéjéből.
- 4. Most induljunk el egy másik szálon. A kettő nemsokára összeér.

*„Hiszen tudjuk, hogy Krisztus, aki feltámadt a halottak közül, **többé nem hal meg, a halál többé nem uralkodik rajta**” (9. vers) Tudjuk? Hisszük?*
- 5. Ha Jézus Krisztus legyőzte a halált azáltal, hogy kitepte a fullánkját, a bűnt, akkor Isten szemében mi is legyőztük a bűnt és a halált. **Győztesek vagyunk a bűn felett**, mert Krisztus is győzött. *„Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszítettett övele, **hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek.**” (6. vers)*
 - „A bűn hatalmában álló test nem a fizikai test, hanem inkább a bennünk lakó bűn, ami zsarnok felettünk és uralkodik.” William McDonald: Újszövetségi kommentár

- Ez a bennem lakozó bűn kiszorult a funkcionális trichotómia középpontjából, a szellemből, a lélek és a test közé. Tehát a bennünk lévő Krisztus, aki most már a középpontban van, már az egész lényünket tudja irányítani, és nemet tud mondani a kiszorult bűnnek. Tulajdonképpen most már ő uralkodik a bűn felett.
- Az óemberünk megfeszítésével elérte már Isten a célját? Megsemmisült a bűn hatalmában álló test? Valóban nem szolgálunk a bűnnek?
- Igen! Igen! És újra csak igen! Miért a tapasztalataidból indulsz ki? Miért nem az Igéből?
- „Mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől.” (7. vers)
- **Már most szabadok vagyunk a bűn uralmától!**
- Mit jelent számunkra ez a mondat? Hogyan éljük meg ezt a gyakorlatban?
 - Ez lesz a következő alkalom témája.
- Mit tudunk most tenni?
 - Hidd el ezeket az igazságokat! Mindenáron ragaszkodj ezekhez!
 - Fejezd ki ezt a hitedet:
 - Minden nap tudatosítsd magadban ezeket az igazságokat!
 - Mondd el ezeket Istennek, megköszönve ezeket az óriási ajándékokat!
 - Örülj! Vagy sírj örömdben és meghatottságodban! Hagyd, hogy ezek az igazságok átjárjanak téged, átjárják a szívedet, és a lelkedet. Az sem baj, ha a testedet átjárják. Ha ugrálsz örömdben. De ez nem fontos.
 - Szerintem a mai nap legnagyobb örömhíre az volt, hogy felismerhetted a Jézus Krisztussal való azonosságodat. Ebből következnek az ajándékok.

4. Harcunk a bűnnel szemben

Rm 6,11-23

4.1. Egy tanmese

- A tanmese előtt egy rövid teszt. A kérdésekre egyszerű igen-nemmel kell felelni, kivéve az utolsó két kérdést. Itt egy-egy szám a válasz. Írjátok le a válaszaitokat. Még az is fontos, hogy ne puskázzatok, mert itt nem igaz az, hogy ezáltal fontos információkat nyertek, hanem pont fordítva igaz: Fontos információkat veszítetek. Nem derül ki számotokra, hogy ti magatok hogyan vélekedtek ezekről a kérdésekről.
- A teszt (ld. Melléklet)
- Rövid felmérés a válaszokról. 1. kérdésre az igenek és a nemek száma; stb.
- A tanmese címe: Pulykák és sasok (ld. Melléklet)
- A tanmese egy picit hosszabb lesz a Lafontaine meséknél, de lehet hogy tanulságosabb is lesz számunkra. (Lafontaine meséi is nagyon tanulságosak.)
- A tanmese egyben tartalmazza a teszt helyes válaszait is.
- Azt szeretném kérni, hogy most kivételesen ne szakítsatok félbe, hanem írjátok le az esetleges kérdéseiteket, ellenvetéseiteket. A végén az egész tanmesét megbeszéljük.
- A tanmese felolvasása
- Mit szóltok hozzá?

4.2. Hogyan győzzük le a bűnt?

„Ezért tehát ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a Krisztus Jézusban. Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedelmeskedjete kívánságainak. Tagjaitokat se adjátok oda a bűn szolgálatára, hogy a gonoszság fegyvereivé legyenek. Hanem adjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból az életre keltetek. Tagjaitokat is adjátok át az igazság fegyvereiként az Istennek. Hiszen a bűn nem fog uralkodni rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt éltek.”

Rm 6,11-14

- Hogyan győzhetjük le a bűnt? Mi kell ehhez a részünkről?
 - Információ
 - Hit
 - Önátadás

4.2.1. Információ

- Milyen információkra van szükségünk a bűn legyőzéséhez?
 - „Vagy nem tudjátok, hogy mi, akik Krisztus Jézusba kereszteltettünk az ő halálába kereszteltettünk?” Rm 6,3
 - „Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszítettett velem, hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek.” Rm 6,6
 - „Hiszen tudjuk, hogy Krisztus, aki feltámadt a halottak közül, többé nem hal meg, a halál többé nem uralkodik rajta.” Rm 6,9
 - Ef 2,1-10
- Tehát mit kell tudnunk?

- Azonosak vagyunk Krisztussal az ő halálában, eltemetésében és az új életre való feltámadásában.
- Többé már nem Ádamban vagyunk, hanem Krisztusban.
- Új teremtések vagyunk
- Meghaltunk a bűn hatalmának.
- Milyen akadályokkal, nehézségekkel találkozunk magunkban az információs szinten?
 - Rengeteg hamis információ raktározódott el a fejünkben.
 - Hamis, torz az istenképünk. Ennek a ténynek köszönhetően rengeteg hamis következtetést gyártunk.
 - Ezek a hamis következtetések észrevétlenül tényekké válnak a gondolkodási rendszerünkben.
 - Ragaszkodunk a már belül kialakított teológiai rendszerünkhöz. Ezáltal elvetjük az új információkat.
 - A Sátán hamis információkat sugalmaz nekünk.
 - Az igeolvasásunk közben megelégszünk a nekünk jutott morzsákkal is. Sőt azzal is, ha hosszabb ideig (akár egy évig is) egyetlen szem morzsát sem kapunk. Nem vesszük észre, hogy az igeolvasás pótcselekvéssé, rosszabb esetben érdemszerző cselekvéssé vált az életünkben, mert elvesztette az eredeti célját.
- Hogyan szerezhethetünk igaz információt?
 - Mindenekelőtt Isten Igéjéből. Ez felveti azt a kérdést is, hogy hogyan lehet jól olvasni a Bibliát. Nagy téma, most nem megyek bele. (Szombati ifi - Kosd) Egy mondatban annyit: Próbáld megérteni az eredeti mondanivalót teljes egészében.
 - Ha nem megy, jó szívvel tudom ajánlani William McDonald Újszövetségi kommentárját. (Lehet, hogy a többi is jó, azokat nem ismerem.)
 - Olvass olyan könyveket, amelyek ezt a fajta gondolkodást tükrözik. Jó szívvel tudom ajánlani a Grace Ministries Alapítvány által kiadott könyveket (5 db), és Malcolm Smith: Kiegyezett hívő élet című könyvét.
- A hamis információk kitakarítása és az igaz információk begyűjtése nem megy egyik napról a másikra. Gyakorlati tapasztalatból mondom, hogy kb. 0,5-1 év, amíg az ember gondolkodása gyökeresen átalakul, ha minden más feltétel adott. Persze ez az idő legelsősorban az intenzitástól függ, vagyis attól, hogy mennyire intenzíven

veted bele magad ebbe a munkába. Adott esetben egy hét is elég lehet. Talán ez a hét is elég lehet.

- Minden befogadott igaz információ rögtön meghozza a pozitív hozadékát a gondolkodásunkban, és később a cselekedeteinkben is. Ezt biztatásként mondom.

4.2.2. Hit

„Ezért tehát ti is azt tartjátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a Krisztus Jézusban.”

Rm 6,11

- Mit jelent ez a mondat?
 - Ez a mondat egy fordulópont a levélben. Ez a levél első parancsa. Pál most kezdi alkalmazni a bemutatott igazságokat.
 - Régi fordításban: gondoljátok
 - Nem az a felszólítás tartalma, hogy halj meg a bűnnek, és élj Istennek a Krisztus Jézusban. (Néha az igével szolgálók hajlamosak ezt a mondatot így értelmezni, és ezt továbbadni.) A felszólítás tartalma az, hogy tartsd, gondold azt magadról, hogy te már meghaltál a bűnnek, és te már Istennek élsz.
- Mit jelent a hit ebben az esetben?
 - Teljes mértékben jóváhagyom ezt az igazságot. Fenntartás nélküli belső meggyőződése alakul ki annak a valóságában, amit az értelmem felismer.
 - A tudás (ld. 3, 6, 9 versek) az értelemmel kapcsolatos. A tulajdonítás („azt tartjátok magatokról”, „gondoljátok”) az akarat döntésével. Ez így együtt a hit.
 - Beleegyezzünk, hogy ez igaz. Hisszük, hogy ez igaz.
- Milyen nehézségei, akadályai lehetnek annak, hogy ezt elhiggyük?
 - Lehet, hogy nem így tanították.
 - A Sátán nem akarja, hogy elhiggyük.
 - A bennünk lévő bűn miatt kételkedni kezdünk, hogy igaz-e, hiszen nem érezzük, nem tapasztaljuk.
- Egy példa a nehézségekre, akadályokra. Tavalyi csendeshét: Ef 1,3
- Mit mond számunkra ez a mondat? Mit mond nekünk ez a mondat?

- Valaki megkérdezte tőlem, hogy ez az egész nem önszuggesztió-e csupán. Nem csinálunk-e bolondot magunkból? Nagyon jó kérdés. Mit válaszoltam neki?
 - Hiszünk Isten Igéjében. Mi az igazság? Jézus azt mondta a mennyei Atyának: „A te Igéd igazság.” Ez az egyetlen alapja annak, hogy ez az egész nem önszuggesztió. De ez egy elég erős alap.
- Most térjünk vissza egy kicsit a 11. versre! Milyen következményekkel számolhatunk, ha tényleg elhisszük azt, hogy meghaltunk a bűnnek és Istennek élünk?
 - Eleget tudunk tenni Pál második felszólításának:
„Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedelmesskedjete kívánságainak.

Rm 6,12
- Ez a második felszólítás az első felszólítás folyománya, következménye. (ld még a 14. verset)
- Ha halottnak gondoljuk magunkat a bűn számára, akkor úgy fogunk reagálni a kísértésre, ahogyan a halott ember tenné. Sehogy.
- Ágoston sztorija:

„Egy napon Ágostont megszólította a megtérése előtti szeretője. Amikor megfordult, és gyorsan továbbment, a nő utána kiáltott: „Ágoston, én vagyok! Én vagyok az!” Meggyorsítva lépteit Ágoston visszakiáltott: „Igen, tudom, de én már nem vagyok az.”

William McDonald: Újszövetségi kommentár
- Ágoston mindezt úgy értette, hogy meghalt a bűnnek, és Istennek él. Úgy gondolta, hogy akkor neki, mint egy halott embernek semmi köze nincs az erkölcstelenséghez, hazugsághoz, csaláshoz, pletykához, vagy semmilyen más bűnhöz.
- A határozottság fontossága (Tollas kísérlet)

4.2.3. Önátadás

„Tagjaitokat se adjátok oda a bűn szolgálatára, hogy a gonoszság fegyvereivé legyenek. Hanem adjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból az életre keltetek. Tagjaitokat is adjátok át az igazság fegyvereiként az Istennek. Hiszen a bűn nem fog uralkodni rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt élték.”

Rm 6,12-14

- Az itt található felszólítások is az első felszólítás folyamányai, következményei.
- Logikus, konzekvens gondolkodásra szólít fel az apostol: „Ha elhiszed, hogy meghaltál a bűnnek, és Istennek élsz, akkor cselekedj eszerint! Rendezd be az életedet eszerint! Ne tórd meg magadban az ellentmondást!”
- Könnyű ezt mondani. De meg tudjuk-e valósítani?
 - *„Hiszen a bűn nem fog uralkodni rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt élték.” Rm 6,14*
 - Nézzünk rá egy kicsit a funkcionális trichotómia modelljére. A bűn a test és a lélek határán lakik, ide lett kiűzve a szellemből. Az emberi ösztöneinket használja. Az új azonosságunk ellenben az egész lényünkre, testünkre, lelkünkre, szellemünkre kihat. A Szentlelke által bennünk lakozó Krisztus sokkal hatalmasabb a bűnnél.
 - A bűn akkor uralkodik, ha engedjük. Nem kell engednünk, mert már meghaltunk neki.
 - A kulcstényező az akaratunk. Egy adott szituációban, kísértésben egyszerűen annak megfelelően döntök, hogy én már meghaltam a bűnnek és egy vagyok Krisztussal.
 - Nem akaraterővel győzöm le a bűnt, hanem az új azonosságomba vetett hittel, ezzel a tudattal. Az akaraterőnk hosszútávon kudarcra van ítélve a bűnnel szembeni harcban. (ld. később) Még elkezdni sem érdemes az akaraterővel való próbálkozást.
 - Az apostol indoklásával (a törvény vagy a kegyelem uralma alatt való élés) később foglalkozunk részletesen.
- Mit jelent a teljes önátadás?

- A teljes önátadásban a gyakorlatban is azonosulunk Krisztussal. Már nemcsak Megváltónk, akinek a kegyelmet köszönhetjük, már nemcsak Urunk, akinek a szolgálói vagyunk, hanem az Életünk is. Ez azt jelenti, hogy olyan mértékben azonosultunk vele, hogy az ő életét éljük.
- Pál apostol önátadása:
„Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.”

Gal 2,20

4.3. A bűntől szabadon

- A 15. versztől a 23. versig terjedő szakasz az eddigi tanításnak az összefoglalása. Úgyhogy csak keresztülszáguldunk rajta.

4.3.1. Az ismerős probléma

„Mit tegyünk tehát? Vétkezzünk, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt élünk? Szó sincs róla! Nem tudjátok, hogy ha valakinek átadjátok magatokat szolgálai engedelmességre, akkor engedelmességre kötelezett szolgálai vagytok annak, mégpedig vagy a bűn szolgálai a halálra, vagy az engedelmesség szolgálai az igazságra? De hála az Istennek, hogy csak voltatok a bűn szolgálai, de szívetek szerint engedelmeskedtetek annak a tanításnak, amelynek követésére adattatok! Miután tehát megszabadultatok a bűntől, az igazság szolgáláivá lettetek.”

Rm 6, 15-18

- Mit mond ez a szakasz nekünk?
 - Gyakorlatilag a fejezet elején említett problémát veti fel még egyszer, összefoglalásként az apostol, hogy a végső következtetéseket levonhassa.
 - Átadtátok magatokat Istennek. Megszabadultatok a bűntől, a bűn uralmától, az igazság szolgálai lettetek.
 - Ne adjátok át magatokat újra a bűnnek, hogy uralkodjon rajtatok! Ne engedjétek, hogy a szabados gondolkodásúak törbe csaljanak titeket!

4.3.2. Biztatás a teljes önátadásra

„Emberi módon beszélek, mivel erőtlenek vagytok. Ahogy tehát átadtátok tagjaitokat a tisztátalanságnak és a törvénytelenységnek a törvénytelenység szolgálatára, úgy most adjátok át tagjaitokat az igazság szolgálatára, hogy szentek legyetek. Mert amikor szolgálói voltatok a bűnnek, szabadok voltatok az igazságtól. De milyen gyümölcsöt termett ez akkor nektek? Bizony most szégyenkeztek miatta, mert ennek vége a halál! Most azonban, miután a bűntől megszabadultatok, és az Isten szolgálói lettetek, már ez meghozta nektek a gyümölcsét, a szent életet, amelynek vége az örök élet. Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”

Rm 6, 19-23

- Mit mond ez a szakasz nekünk?
 - Én azt sejttem, hogy ez egy személyesebb rész lehetett.
 - Pál előkészíti a törvény és kegyelem témakörét. (holnap lesz róla szó)
 - Hatalmadban áll, hogy átadd magad Istennek.
 - Készíts leltárt a bűnös életedről és az igaz életedről!
 - Ha szégyenkezel a bűnös életed miatt, akkor válaszd az igaz életed! Maradj meg az igazságban. Erősítsd meg az igaz életed a teljes önátadással!
 - A szent élet csodálatos gyümölcs. A valódi szentség harmóniát, boldogságot hoz az életünkbe.
 - Ennek a szent életnek az örök élet a vége, nem a halál.
 - Az utolsó vers ellentétpárjai:
 - Két úr: bűn és Isten
 - Két módszer: zsold, megfizetés és ingyen kegyelmi ajándék
 - Két következmény: halál és örök élet
 - Kérdés még egyáltalán, hogy mit válasszál? Válaszd az életet

5. Törvény és kegyelem

Rm 7,1-13

5.1. A törvény bibliai alapjai

5.1.1. Meghatározás

- Mi a Törvény?
 - Magatartás- vagy viselkedésrendszer, amit Isten állított fel, hogy megáldja azokat, akik teljesítik az elvárásait, és átokkal sújtsa azokat, akik nem teljesítik az elvárásait. (ld. 5 Móz 28,1-68)
 - **Rendszer**, ami szabályozza az Istennel való viszonyomat.
 - Alapja a Tízparancsolat.
 - Magába foglalja azokat a törvényeket és rendelkezéseket, amelyek ebből következnek.
 - A törvények és rendelkezések típusai:
 - Ceremoniális törvények
 - Polgári törvények (pl testvér utódnemzési kötelezettsége)
 - Erkölcsi törvények
 - Analógia: Perrendtartás, Polgári Törvénykönyv, Büntető Törvénykönyv
 - A Törvény rendszere magában foglalja a saját magunk által felállított mércék rendszerét is, amely nem szükségszerűen egyezik meg Isten törvényével. Sőt, általában nem egyezik meg. (Egyéntől függ.) Ez a lelkiismeret.
 - De mindenkit meg lehet ítélni a lelkiismerete alapján. Nem hivatkozhat senki sem Isten előtt arra, hogy nem ismerte a törvényt.
 - A Törvény kiérdemlő rendszer.
 - Mindenki a Törvény rendszere alatt él, aki erre a világra született, és még nem született újjá.

5.1.2. A Törvény keletkezése

- Mikor vette a kezdetét a törvény, mint rendszer?
 - A Törvény nem akkor kezdődött, amikor Mózes megkapta a kőtáblákat, hanem akkor, amikor Ádám evett a jó és gonosz tudásának a fájáról.
 - Előtte az életét az Istennel való személyes kapcsolat szabályozta, nem a Törvény.
 - „Ne egyél arról a fáról!” = „Ne lépj ki abból a rendszerből, amiben vagy!”
 - **Azóta a Törvény Isten élettelené vált változata.**
 - Néha az az érzésem, hogy közülünk sokan ezzel az élettelen istennel vannak személyes kapcsolatban az élő Istennel való személyes kapcsolat helyett.
 - A jó és gonosz tudásának a fája tulajdonképpen a Törvény fája. Az élet fája pedig a kegyelem fája.
 - Amikor az ember jóról és rosszról Istentől elvontan beszél, akkor ő lesz az isten.

5.1.3. A Törvény célja

- Mi az, amit nem tud megtenni velünk a Törvény, pedig jó lenne?
 - Nem tud életet adni.
 - Nem tudja megváltoztatni az azonosságunkat. Miért? Mert az azonosságunk nem a viselkedésünkből következik. Attól, hogy valaki jámbor, istenfélő módon cselekszik, még nem lesz valóban istenfélő.
 - *„A törvény tehát az ígéretek ellen van? Semmiképpen sem. Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes életet adni, valóban a törvény alapján volna a megigazulás.”*
- Gal 3,21*
- A Törvény nem tud megigazulttá, azaz Isten számára elfogadhatóvá tenni.
 - „Mert a törvény cselekedeteiből nem fog megigazulni egyetlen halandó sem öelőtte.” Rm 3,20a
 - Akkor mi a célja a törvénynek?
 - Megmutatni a nem-keresztényeknek, hogy azonosságuk szerint bűnösök.

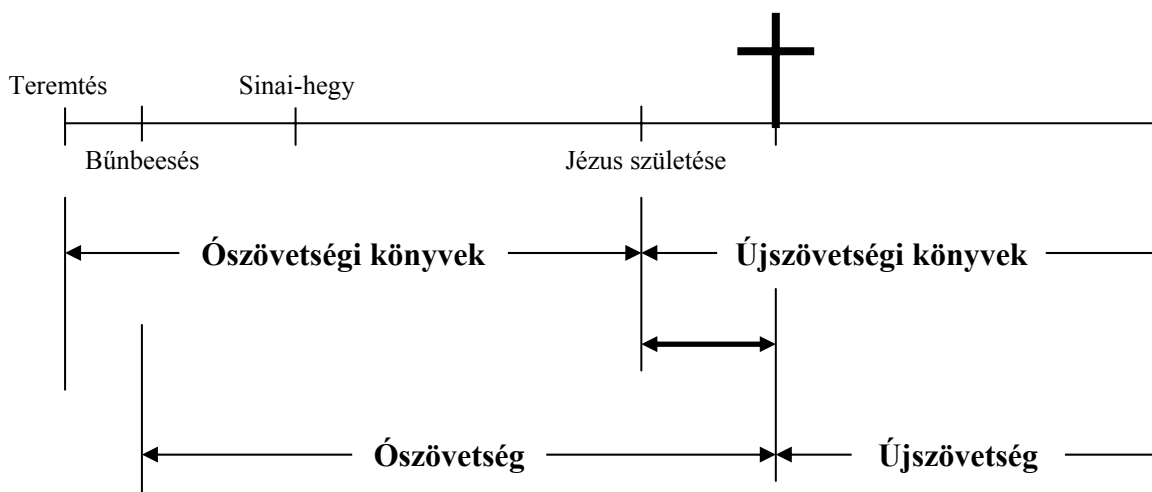
- „Hiszen a törvényből csak a bűn felismerése adódik.” Rm 3,20b
- Megmutatni a nem-keresztényeknek, hogy a törvény rendszerénél valami jobbra van szükségük ahhoz, hogy kapcsolatuk legyen Istennel. Valójában Krisztusra van szükségük.
- „Tehát a törvény nevelők volt Krisztusig, hogy hit által igazuljunk meg.”
Gal 3,24
- A Törvény nem terápia, hanem diagnózis.
- A Törvény pedagógus, a kiskorúra vigyázó. Krisztusra vezérlő mester.
- A Törvény nélkül nem érthetnék meg, hogy Krisztusra van szükségünk.
- A megváltás szükségét csak egy bűnös ember érezheti.

5.1.4. Mit eredményez a Törvény teljesítésének megkísérlése?

- Mit eredményez a Törvény teljesítésének megkísérlése?
 - A bűn utáni vágyakozást.
 - „Mert amíg test szerint éltünk, a bűnök törvény által szított szenvedélyei hatottak tagjainkban, amelyek a halálnak termettek gyümölcsöt.” Rm 7,5
 - „A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény.” 1 Kor 15,56
 - Melyik ablakot törik be a fiatalok a gyülekezetben vagy itt Neszmélyen? Azt, amelyikre a vezető külön felhívta a figyelmet.
 - A tiltások ösztönöznek. Az erősebb tiltások még jobban ösztönöznek. Ez egy öngerjesztő folyamat. (Nehogy már a csik tolja a repülőt! stb.)
- Mi következik ezután?
 - Bűntudat és kárhoztató gondolatok lesznek a szívemben, mert nem tudok eleget tenni a törvénynek.
 - 2 Kor 3,6-9: „a betű megöl”; „a kárhoztatás szolgálata”
 - Van még egy variáció. Melyik az? Szelektálunk a törvények között. Lesz olyan, amit be tudok tartani. Ez lesz az a törvény, ami számomra fontos. Amit nem tudok betartani, az számomra lényegtelen lesz. Ezután úgy gondolom, hogy be tudom tartani a Törvényt. A szívemben büszkeség és önigazultság lesz.
 - Emlékezzünk a farizeus és a vámszedő imádságára. Nem létezik farizeus vámszedő nélkül. Kihez hasonlíthatná magát?

5.1.5. A Törvény időbeli hatálya

- Meddig tart az ószövetség?
 - Nem Jézus születéséig, hanem Jézus kereszthaláláig.

- Jézus egész élete során az ószövetségben élt. Ő volt az, aki igazán betöltötte a törvényt.
- Ezt fontos tudnunk, ha a Bibliában található látszólagos ellentmondásokat fel akarjuk oldani.
- Példa:
 - „*Viszont legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban.*” Ef 4,32
 - „*...és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.*” Mt 6,12 + Mt 6,14-15 kiegészítő magyarázat
 - Az efézusi levélben egy előre odaadott bocsánatról van szó, ami motivál minket arra, hogy mi is megbocsássunk másoknak.
 - A Hegyi Beszédben egy feltételesen megkapható bocsánatról van szó. A feltétel az, hogy mi is megbocsássunk másoknak.
 - Melyik vonatkozik ránk? Miért?
 - A Hegyi Beszéd a Törvény rendszerének a magyarázata, az efézusi levél a Kegyelem rendszerének a magyarázata. Mi már a Kegyelem rendszerében vagyunk.

- Még egy példa:
 - A gazdag ifjú odamegy Jézushoz ezzel a kérdéssel: „Mester, mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?”
 - Az ószövetségi gondolkodásban, azaz a Törvény rendszerének gondolkodásában az igaz embert megáldotta Isten a földi javakkal. Ha ez az ifjú gazdag, akkor kedves Isten szemében, valószínűleg üdvözülni fog. Talán még valami kicsit kell tennie érte, de ez nem lehet probléma. Mindjárt megtudja Jézustól, hogy mi az a kicsi, amit még tennie kell.
 - *„Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el a vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem.”*
Mt 19,21
 - A tanítványok megdöbbenek Jézus válaszában. Akkor ki üdvözülhet, ha még ez sem üdvözül, akit Isten annyi jóval és gazdagsággal megáldott az igaz volta miatt. A tanítványok gondolkodása is ószövetségi volt. Ez természetes is.
 - A kegyelem rendszerében a nem kiérdemelt, hanem ingyen megkapott ajándékot szétoszthatjuk a szegények között, és akkor mindannyian még gazdagabbak leszünk.
 - Teljesen eltér egymástól a két gondolkodásmód.

5.1.6. A Törvénnyel való házasságunk kulisszatitkai

„Vagy nem veszitek tudomásul testvéreim, pedig a törvényt ismerőkhöz szólok, hogy a törvény addig uralkodik az emberen, amíg él?”

Rm 7,1

- A hetedik rész bevezető mondata. Az egész rész mondanivalóját előrevetíti. Mi lehet a rész mondanivalója?
 - Nemcsak a bűnnek haltunk meg, hanem a Törvénynek is meghaltunk. Már szabadok vagyunk tőle, már nem uralkodhat rajtunk.
 - Érdekes módon Pál a Törvény rendszeréből hoz egy példát abból a célból, hogy bebizonyítsa, hogy már nem vagyunk a Törvény uralma alatt. A Törvény rendszerét,

mint az egyik jogalanyt belehelyezi magába a Törvény rendszerébe azáltal, hogy alkalmazza rá a Törvény rendszerének az egyik fontos rendelkezését. (Rekurzió)

- Vajon miért folyamodik ehhez a technikához?
 - Mert törvényismerőkhöz szól. Nagy tanulság lehet számunkra is, hogy mindenkit a saját nyelven lehet megszólítani és meggyőzni.

„Például a férjes asszony is, amíg él a férje, hozzá van kötve a törvény szerint; de ha meghal a férfi, akkor fel van mentve a törvény hatálya alól, amely a férjéhez kötötte. Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem lesz házasságtörő, ha más férfié lesz.”

Rm 7,2-3

- Mi az érdekes és meghökkentő ebben a törvényben? Más kultúrák hogyan szabályozták ezt az esetet?
 - Az az érdekes ebben a törvényben, hogy ugyanaz a cselekedet az egyik esetben halált érdemlő törvényszegés, bűn, a másik esetben teljesen normális, a törvény által is megengedett lépés. Más kultúrákban egyébként az asszonyt megölték, és a férje mellé temették.
 - A döntő különbség az, hogy a halál megszakítja, semmissé teszi a házassági szerződést.
 - Akkor ezek szerint meghalt számunkra a Törvény?
 - Nem. Mi haltunk meg a Törvény számára. Így tudunk kiszabadulni a Törvény kötelékéből.

„Ugyanígy ti is, testvéreim, meghaltatok a törvény számára a Krisztus teste által, s ezért másé vagytok: azé, aki feltámadt a halottak közül, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.”

Rm 7,4

- Meghaltunk a törvény számára, és feltámadtunk Krisztus számára. Mindez azért történt, hogy végre igazi gyümölcsöket teremjünk Istennek, hogy boldogan és meggazdagodva láthasson minket, amikor lenéz ránk.
- Hogyan élhettük meg belül a Törvény úrral kötött házasságot? (Csak azért úr, mert a lányok, asszonyok érzékenyebben reagálják le ezt a kérdést. Egyébként Pál példája

szempontjából nem lehet megmondani, hogy a Törvény férjünk vagy feleségünk volt. Már csak azért sem, mert a párhuzam szerint feleség volt, hiszen mi haltunk meg, viszont furcsa lenne Krisztust új feleségként szerepeltetni. Ennél már csak az lenne furcsább, ha egy régi feleséget egy új férjre cserélnénk le.)

„Mert amíg test szerint éltünk, a bűnök törvény által szított szenvedélyei hatottak tagjainkban, amelyek a halálnak termettek gyümölcsöt.”

Rm 7,5

- Így éltük házaseletünket Törvény úrral. Törvény úr maximálisan kihozott minden rosszat belőlünk. Jó kis házasság lehetett.
- Hogyan sikerülhetett neki ez így? Mit csinált ő ebben a házasságban? Hogyan viszonyult hozzánk?
 - Mindig megmondta, hogy mit tegyünk. (Nem lehetett egy önálló gondolatunk sem.)
 - Mindig megmutatta, hogy hol hibáztunk. (Legalább egyetlen alkalmat kihagyott volna.)
 - Egy ujját sem mozdította sohasem, hogy segítsen. (Talán ez volt benne a legszimpatikusabb. sicc)
 - Soha nem tudtunk eleget tenni ahhoz, hogy elnyerjük a tetszését. (Ezt is szoktuk szeretni. sicc)
 - Ő maga azonban mindig tökéletes volt. (Az elviselhetetlen tökéletesség.)
- Csodálkozunk-e ezek után, hogy a legrosszabbat hozta ki belőlünk?
 - Nem. (No comment)
- Vágyakozunk-e arra, hogy visszatérjünk hozzá?
 - Remélem, hogy mindenkit sikerült elriasztanom ettől a vágytól.
 - A törvény ereje alapján lévő keresztény életet megutálják, és otthagyják.
- Ezek után hogyan éljük meg belül a Krisztus úrral kötött házasságot?

„Most azonban, miután meghaltunk annak a számára, ami fogva tartott minket, megszabadultunk a törvénytől, úgyhogy az új életben a Lélek szerint szolgálunk, nem pedig az Írás betűje szerint, mint a régiben.”

Rm 7,6

- Úgy tűnik számomra, hogy a Krisztus úrral kötött házasságunkban nincs semmi probléma, minden a legnagyobb rendben van. Úgy tűnik, hogy a békeség és a harmónia illata árad a házasságunk levegőjéből.
- Hogyan sikerül neki ez így? Mit csinál ő ebben a házasságban? Hogyan viszonyul hozzánk?
 - Ő is sokszor megmondja, hogy mit tegyünk. Viszont alapvetően a szándékainkat nézi, nem a cselekedeteinket. Nem szögletesen értékeli minket.
 - Ő is mindig megmutatja, hogy hol hibáztunk. De mindig meg is bocsát, és utána pozitív módon, nagyon biztatóan viszonyul hozzánk.
 - Mindent megtesz, hogy segíthessen nekünk és rajtunk.
 - Semmit sem kell tennünk azért, hogy elnyerjük a tetszését. Mi magunk, így ahogy vagyunk, tetszünk neki.
 - Ő is mindig tökéletes, de ez egyáltalán nem ijesztő. Sőt nagyon is megnyugtató. Óriási biztonságérzetet ad ez a tény nekünk.
- Csodálkozunk-e ezek után, hogy a legjobbat hozza ki belőlünk?
 - Nem.
- Vágyakozunk-e arra, hogy elmélyítsük a vele való kapcsolatunkat?
 - Remélem, hogy mindenkiben sikerült megerősítenem ezt a vágyat.

5.1.7. A Törvény és a bűn kapcsolata

„A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény.”

1 Kor 15,56

- Ennek a rövid mondatnak a magyarázatát olvashatjuk a Rm 7,7-13-ban:

„Mit mondjunk tehát? A törvény bűn? Szó sincs róla! Viszont a bűnt nem ismerném, ha nem ismertem volna meg a törvény által, és a kívánságot sem ismerném, ha a törvény nem mondaná. „Ne kívánd!” De a bűn a parancsolattól ösztönzést kapott, és felszított bennem mindenféle kívánságot. Mert a törvény nélkül halott a bűn. Én pedig a törvény nélkül éltem valamikor. Amikor azonban jött a parancsolat, életre kelt a bűn, én pedig

meghaltam, és kitűnt, hogy éppen az életre adott parancsolat lett halálommá. Mert a bűn, miután ösztönzést kapott a parancsolattól, megcsalt engem, és megölt általa.

A törvény tehát szent, a parancsolat is szent, igaz és jó. Akkor a jó lett halálommá? Szó sincs róla! Ellenben a bűn, hogy meglássék bűn mivolta, a jó által hoz rám halált, így a bűn fokozott mértékben lesz bűnné a parancsolat által.”

Rm 7,7-13

- Ismétlésképpen milyen lényeges pontokat emelhetünk ki ebből az igeszakaszból?
- Azért mert a törvény végül is a vesztetet okozza, még nem mondhatom ki rá, hogy rossz. Főleg nem azonosíthatom a bűnnel.
- A törvény szent, igaz és jó.
- A törvénynek az a szerepe, hogy a bűnt a világosságra hozza. A törvény által látjuk a bűnt bűnnek.
- Mivel a bennünk lakozó bűn alapvető ismérve az Isten elleni lázadás, a törvénszegés, ezért a törvény ösztönzi, felszítja a bűnt.
- Az ember elvben elismeri, hogy a törvény jó, de saját életében ellene szegül.
- A törvény azért hatástalan, mert a test nem tud és nem akar Isten törvénye szerint élni.
- Ha nincs törvény, akkor számunkra halott a bűn.
- A törvény által ismerjük fel, hogy a bűn halált hoz ránk.
- A törvény ismerete nélkül „boldog” tudatlanságban élünk, nem tudtuk, hogy egy adott kívánság vagy cselekedet jó-e vagy rossz, nem is terheltük ezzel a problémával az agyunkat, se a szívünket.
- Úgy tűnik, hogy a törvény ismerete, a Törvény rendszerében való élés sokkal rosszabbá tette a helyzetünket. Ez igaz. De nem ez volt Isten utolsó lépése.

5.2. A kegyelem bibliai alapjai

5.2.1. Meghatározás

- Mi a kegyelem?
 - A kegyelem is rendszer. Nem szentimentális babusgatás Isten részéről. De nem cselekedeti rendszer.
 - **A kegyelem a hit, a bizalom, az Istenre való teljes ráhagyatkozás rendszere,** amit Isten állított fel, hogy megáldja azokat, akik Krisztusban vannak csakis azért, mert Krisztusban vannak.
 - A kegyelem rendszerében a keresztyén ember már nem lehet Isten ítélete, kárhóztatása vagy átka alatt magatartása vagy viselkedése miatt.
 - A kegyelem rendszerét világosan elmagyarázza az efézusi levél.
 - A kegyelem rendszere elfogadó, befogadó rendszer.
 - Minden újjászületett ember Krisztusban van, tehát a kegyelem alatt él.

5.2.2. A Törvény rendszeréből a kegyelem rendszerébe

- Hogyan ragad ki minket Isten a törvény rendszeréből, és hogyan helyez bele a kegyelem rendszerébe?
 - Jézus, mint ember, **betöltötte a törvényt.**
 - „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy **betöltsem** azokat.” Mt 5,17
 - Jézus emberi halála **bocsánatot biztosított** a törvény minden múltbeli, jelenlegi és jövőbeni be nem tartására, amit bűnnek nevezünk.
 - „**Bűneinket maga vitte fel testében a fára,** hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg. ”

- Jézus emberi halála **biztosította a bűnös ember számára**, aki házasságra lépett a törvénnyel, **hogy Jézussal együtt meghaljon**.
- „Ugyanígy ti is, testvéreim, **meghaltatok a törvény számára** a Krisztus teste által...” Rm 7,4a
- **Jézus feltámadásában egy új teremtség születik**, aki kikerült a Törvény rendszere alól, és már a kegyelem rendszere alá tartozik.
- „...s ezért másé vagytok: azé, **aki feltámadt a halottak közül**, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.” Rm 7,4b
- Isten **kivett Ádámából és Krisztusba helyezett** bennünket. Rm 5,12-21

5.2.3. *Parancsok a kegyelem rendszerében*

- Vannak-e parancsok a kegyelem rendszerében?
 - Attól függ, hogy hogyan értelmezzük a "parancs" szót.
 - Nagyon sok újszövetségi parancsot olvashatunk főleg a levelek végén.
 - Ezek az újszövetségi parancsok azt mondják, hogy éljünk annak megfelelően, akik vagyunk valójában Isten szemében.
 - Ezek a parancsok nem vonnak maguk után ítéletet, mint az ószövetségi törvények.
 - Ezek a parancsok inkább biztatások, bátorítások számunkra, hogy éljük meg az új azonosságunkat. Tehát ezek a parancsok tulajdonképpen nem is parancsok.
- Melyik az az egy parancsolat, amelyik dióhéjban összefoglalja a teljes újszövetséget?
 - *„Az ő parancsolata pedig az, hogy higgyünk az ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, ahogyan erre parancsolatot adott nekünk.”*
1 Jn 3,23
 - *„Mert Krisztus Jézusban nem számít sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség, csak a szeretet által munkálkodó hit.”*
Gal 5,6
- Mi a Krisztus törvénye?
 - *„Egymás terhét hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét.”*
Gal 6,2

- „Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.”
Jn 15,12

5.2.4. Győzelmes keresztény élet a kegyelem rendszerében

- Mi kell ahhoz, hogy megtapasztaljuk a kegyelem rendszerének az áldásait?
 - A szuverén Isten **kijelentése és megvilágosítása.**
 - A **hit** (függőség, bizalom, megnyugvás) Krisztusban, mint a mi életünkben.
 - **Jézus Krisztus.** A kegyelem rendszerének minden áldása magában Krisztusban található meg. (ld. Efézusi levél)
- Miért olyan fontos a kegyelem és az azonosságunk megértése? Milyen következményei lesznek ennek?
 - Győzelmes keresztény életet eredményez.
 - Bensőséges kapcsolatot teremt Istennel.
 - Megszabadít minket a kritikus, ítélkező hozzáállástól.
 - Sok bűnt már azért nem követünk el, mert nem vagyunk feszültek. Mert már megértettük, hogy megszabadultunk a törvénytől.

5.3. Gyakorlati alkalmazások

5.3.1. *Helyettesítő szavak*

- Mondjunk néhány olyan közismert szót, kifejezést, amit a keresztények ma a Törvény helyett, valójában annak leplezésére használnak.
 - Elvek, kívánalmak, jogok, kell, kellene, kötelezettség, számadás, a Biblia szerinti élet, az Ő nyomában, újra odaszánás, Jézusért élni, elvárások, fegyelem
- Mondjunk néhány közismert szót, kifejezést a kegyelemre.
 - Akarni, szabadság, megnyugvás Isten jelenlétében, vágyakozás, a szeretet törvénye, Lélekben járni, hadd..., elfogadottnak lenni, hit, függőség, bensőséges kapcsolat, biztonság

5.3.2. *Keresztény fegyelem*

- A csendességek a Törvény vagy a kegyelem rendszeréhez tartoznak?
 - Attól függ, hogy milyen készlettel kezdesz hozzá.
 - Ha minden nap csendességet kell tartanod, hogy Isten megáldja a napodat, vagy ne büntessen meg, akkor a Törvény rendszeréhez tartozik.
 - Ha élvezed, ha örömet leled benne, ha épít, akkor a kegyelem rendszeréhez tartozik.
 - Nem attól van jó állapotban a keresztény ember, hogy minden nap csendességeket tart, hanem attól, hogy ha elhiszi és megéli az Igében leírt csodálatos igazságokat.
 - ld. saját példám.
- Mi a helyzet az imádkozással?
 - Ugyanazt tudom elmondani, mint a csendességnél.
 - Kényszerből, félelemből imádkozol, vagy szabad akaratodból?
- A tized adása a törvényhez vagy a kegyelemhez tartozik-e?
 - ld. csendesség példája.

- Ha nem tudsz többet adni, ha precízen kiszámolod, akkor lehet, hogy a törvény rendszerében vagy ebben a kérdésben.

5.3.3. Szentség

- Hogyan próbál meg a legtöbb keresztény nem vétkezni többet?
- A törvényt veszik igénybe, mint viselkedési normát, hogy megpróbálják megelőzni a bűnt. Teljes kudarc.
- A keresztények vajon lényük legmélyéből akarnak-e vétkezni?
- Nem. Lényük legmélyén Krisztus van az ő Szentlelke által. Holnap példákat nézünk erre a kérdésre.
- Mit mondanánk egy kereszténynek, aki le akar szokni a dohányzásról, de képtelen rá?
- Meg kell próbálni meggyőzni őt az Ige igazságairól, jelen esetben arról, hogy ő már Krisztusban van, nincs semmi, ami megkötözhetné őt.
- Mit mondanánk egy kereszténynek, aki szabadulni akar a paráznaságtól, de képtelen rá?
- ld. előző válasz + 1 Kor 6,9-20
- Mit válaszolunk azoknak, akik ezt mondják: „Nekem nem kell gyülekezetbe járnom”, „Nekem többé már nincs szükségem arra, hogy olvassam a Bibliát”?
- Első körben egyetértenék vele. Valóban nem kell sem gyülekezetbe járni, sem Bibliát olvasni. De akkor hogyan fejlődik a hited? Hogyan tud Isten új igazságokra megtanítani téged? Hogyan erősödsz meg a kegyelemben?
- Mi a helyzet az engedelmességgel? A test fegyelme vagy a kegyelem fegyelme alatt élünk?
- Az engedelmesség önmagában semmi. (ld. 1Kor 13) Érdemes megvizsgálni a motivációkat. A hálából, szeretetből, teljes ráhagyatkozásból, hitből, bizalomból fakadó engedelmesség csodálatos Isten szemében.
- Hogyan nevelhetjük a gyerekeinket Istennek tetsző módon?
- Úgy, hogy ha már kicsi koruktól kezdve nem a Törvény, hanem a kegyelem rendszerében neveljük őket.

- A Törvény borzalmai: A csúnya beszéden kapott 14 éves fiú száját az apja kimossa szappannal. Milyen lesz a fiú istenképe?

5.4. A két rendszer összehasonlítása

	A Törvény rendszere	A kegyelem rendszere
Mit mond?	Tedd!	Elvégeztetett.
Mit hangsúlyoz?	Az ember teszi	Isten teszi
Mi szerint él?	Test (Én-élet)	Lélek (Krisztus-élet)
Miből merít?	Emberi erőforrásból	Isteni erőforrásból
Mivel foglalkozik?	Külső szabályokkal, előírásokkal, normákkal	Belső szívbeli hozzáállással
Mi van a középpontban?	Kell, kellene, muszáj	Akarom
Mit teremt?	Kötelékeket, kötelességet, kötelezettséget	Szabadságot
Hogyan éli meg az életet?	Kívülről befelé	Belülről kifelé
Mit hirdet?	Tedd..., hogy legyél!	...vagy, ezért tedd!
Mit eredményez?	Vereséget, büntudatot, kárhoztatást	Győzelmet, biztonságot, elfogadást
Mi a működési alapelve?	Próbálkozz még keményebben! Munka, erőfeszítés	Fogadd el! Bizalom, ragaszkodás, megnyugvás

- Kapsz egy vadonatúj Mercédest. Ha 200 km-t tolod, akkor tankolhatsz.
- Itt van a vadi új Mercé tele tankkal.
- Körülbelül így érzékeltethető a különbség a két rendszer között.
- Remélem, hogy ezek után nem lesz nehéz választanod a két rendszer között.

6. A test szerinti és a Lélek szerinti élet

Rm 7,14-8,11

6.1. A test szerinti élet

6.1.1. Az Ige értelmezése egészben nézve

- Milyen állapotban írta Pál ezt a 11 verset. (Rm 7,14-24) Vajon Pál a keresztény tapasztalatairól számol be, vagy a nem keresztény tapasztalatairól számol be? Ez ennek a szakasznak a klasszikus kérdése.
- Mi igazolja azt, hogy a nem keresztény tapasztalatairól számol be?
 - A 14. vers a kulcs: „én pedig testi vagyok; ki vagyok szolgáltatva a bűnnek.” Egy újjászületett ember már szabad, nincs kiszolgáltatva a bűnnek.
 - Nézzük meg a 18. verset! Nem lehet igaz egy hívő emberre, mert egy hívő ember már képes arra, hogy jót cselekedjen. Sőt sok igaz cselekedete van.
 - Nézzük meg a 24. verset! A hívő keresztény nem egy nyomorult ember, hanem megigazult szent, aki legfeljebb néha vétkezik, de mennyei Atyja a lehető leggyorsabban helyreállítja őt.
- Mi igazolja azt, hogy a keresztény tapasztalatairól számol be?
 - Többek között a 22. vers: „Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint, ...” Csak egy hívő ember képes arra, hogy Isten törvényében gyönyörködjön.
 - 15. vers: „... hanem azt teszem, amit gyűlölök.” Pál gyűlöli a magában felfedezett bűnt. Egy újjászületett ember áll így a benne lévő bűnhöz.
 - Ha ez igaz, akkor ezáltal gyakorlatilag mindent eldobhatunk, amit eddig hallottunk. Nyugodtan kijelenthetném, hogy „Tisztelt hallgatóságom! Sajnálattal kell közölnöm önökkel a szomorú hírt. Amit az elmúlt hat napban hallhattak tőlem, abból egy szó sem igaz. Teljesen új alapokat kell keresnünk.” Ha elhatároznátok, hogy megkövezték, megérteném az indulataitokat.
- Miért dobhatunk el mindent?
 - Mert Pál jelen időben beszél a tehetetlenségéről, a bűn alá rekesztettségéről, a jó cselekedetekre való képtelenségéről.

- Talán Pál itt egy testies, törvényeskedő keresztény? Ez még megoldhatná a problémánkat.
- Sajnos nem, mert a törvényeskedők a legritkább esetben tartják testinek magukat. Sokkal inkább lelkinék.
- Akkor mi a megoldás? Tényleg el kell dobnunk mindent? (Vagy csak azért nem, mert ezt kérdezem?)
- Pál úgy ábrázolja magát, mint aki jelenleg a benne lakozó bűn rabszolgájaként él annak ellenére, hogy már szabad lett.
- Miért ábrázolja magát így? Van ennek értelme?
 - A Római levél 5.-6. része **a hívő ember Isten előtti helyzetére, pozíciójára** fekteti a hangsúlyt. A Római levél 7. részének második fele **a hívő ember állapotáról, tapasztalatairól, az átélt kereszténységéről** szól.
- Miért van ilyen nagy különbség a hívő ember helyzete és állapota között? Van-e értelme egyáltalán az Isten előtti helyzetünkről beszélni, amikor az állapotunk ilyen nyomorúságos? Nem hazugság és önámítás-e az, amiről az elmúlt hat napban beszéltünk?
 - A Pál apostol Isten előtti helyzete és állapota közötti nagy különbség abból adódik, hogy **Pál szem elől tévesztette önazonosságát, és az ebből fakadó erőforrásait a Krisztusban, és a saját emberi erejére támaszkodott, hogy betöltse Isten törvényét.**
 - Egy érett keresztény képét láthatjuk magunk előtt, aki a sok tapasztalatából, bukásából már megtanulta azt, hogy képtelen jót cselekedni a saját erejéből. Megtanulta, hogy ha elfeledkezik arról, hogy kicsoda ő valójában, ha leveszi erről a szemét, és úgy próbál jót cselekedni, akkor ez megnöveli a bűn hatalmát, hogy kísértse őt. Akkor csak növekszik ez a belső konfliktus a belső ember és a test között. Megtanulta, hogy a saját erejére támaszkodva csak egy nyomorult ember.
 - Ez igaz a jelen időre is, sőt a jövő időre is. Mindig meglesz a szabadságunk arra, hogy levegyük a szemünket Krisztusról, hogy megpróbáljunk a saját erőforrásainkra támaszkodva igazi keresztény életet élni.
 - Még a mennyei Atyánkkal átélt élmények, tapasztalatok is ilyen erőforrásaink lehetnek, ha automatizmust próbálunk belőlük formálni. A tegnapi manna mára már megposhadt, megbüdösödött. (ld. Matek szigorlat – Valószínűség-számítás vizsga)

6.1.2. Az Ige értelmezése részletekbe menve

„Tudjuk ugyanis, hogy a törvény lelki, én pedig testi vagyok; ki vagyok szolgáltatva a bűnnek.”

Rm 7,14

- Mit jelent az, hogy a törvény lelki?
 - A törvény szent, igaz és jó, Istentől való.
- Mit jelent az, hogy Pál apostol testi?
 - Testi = emberi módon viselkedik. (irigység, viszálykodás, stb.) ld. 1 Kor 3,3
- Mi ebből a tanulság számunkra?
 - Saját erőnkől mi is gyengék és erőtlenek vagyunk.
- Hogyan lehet a Rm 5-6 megírója a bűn alá rekesztve, a bűnnek kiszolgáltatva?
 - A bűnnek való kiszolgáltatottság nem az Isten előtti helyzetére, hanem a saját erőforrásra támaszkodó keresztény élet tapasztalataira, Pál apostol állapotára utal.
- Mivel tudjuk ezt igazolni?
 - A 15. verssel:

„Hiszen amit teszek azt nem is értem, mert nem azt cselekszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök.”

Rm 7,15

- Pál gyűlöli a magában felfedezett bűnt.
- Megvan benne a vágy, hogy engedelmeskedjen Isten törvényének.
- Rájön, hogy a saját erejéből nem képes kitartóan jót cselekedni.
- Mi ebből a tanulság számunkra?
 - Minél inkább próbálkozunk a szabályok, rendelkezések betartásával, annál nagyobb az esélyünk a kudaratra.

„Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, akkor elismerem a törvényről, hogy jó. Akkor pedig már nem is én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn.” *Rm7,16-17*

- Mit jelent az első mondat?

- Pál akarata azonosult a Törvénnyel. Ez volt a Törvény igazi, őszinte elismerése. (ld még 119. zsoltár)
- Az emberek a világban általánosságban elismerik a törvények szükségességét, jó voltát, de ha saját magukra kell vonatkoztatni, akkor az akaratuk egészen mást mond.
- Pál kudarca nem a Törvény hibája.
- Nem is Pál hibája. Hiszen ő jót akart tenni. Őszintén lényé legmélyéből be akarta tartani a Törvényt. Azonosult vele.
- Pál nem ítélné el önmagát azért, mert nem tudja megtartani a Törvényt. Ami emberileg lehetséges volt, azt ő megtette.
- A második mondatával fel is menti magát. „Nem én, hanem a bennem lakó bűn.”
- Hogyan kell értenünk ezt a felmentést? Kibújik a felelősség alól?
 - Nem. A 16. vers megmutatja, hogy vállalja a felelősséget a cselekedeteiért, elismeri, hogy azok rosszak.
 - A problémát, annak gyökerét keresi. Aki ilyen őszintén feltárja magában a rosszat, az nem menekül a felelősség alól.
- Mi okozza a problémát?
 - A probléma gyökere a benne lakó bűn.
 - A 17. versben az „én” azt a személyt jelenti, aki Krisztusban van, az új teremtést. Tehát amikor azt mondja, hogy „akkor már nem én teszem” ezzel azt mondja, hogy nem az a személy teszi, aki Krisztusban vagyok. Nem az igazi énem teszi. Nem az új ember teszi.
 - Ez egy gyönyörű hitvallása annak, hogy Pál itt már tökéletesen tisztában van az új azonosságával. A jelen idő a halál folyójából való kijövetel kezdő pillanatát reprezentálja.
 - Valójában itt két szereplőt találhatunk. Az egyik az új ember, az új én, a megelevenített szellemem, aki Isten akaratát akarja véghez vinni. A másik a bűn, ami bennem lakozik, ami valójában az igazi forrása a küzdelmemnek és a vereségemnek.
 - A funkcionális trichotómia modelljében az új ember középen legfelül található meg, a bűn pedig kiszorulva a test és a lélek közé. A kettő harcát mutatja be Pál.
- Hogyan működik a bennünk lakó bűn?

- A mi szükségleteinket Isten akarja kielégíteni a maga idejében és a maga módján. (A legmélyebbeket is, mint a szeretet, az elfogadás, a fontosság, stb.)
- A Sátánnak az a stratégiája, hogy rávegyen minket arra, hogy szükségleteinket Istentől függetlenül próbáljuk meg kielégíteni lehetőleg azonnal és általában pótlékokkal, amelyek az igazi szükségleteket nem tudják tartósan kielégíteni. Ilyen pótlékok lehetnek az olyan dolgok, mint például a hatalom, a pozíció, az emberek, a szórakozás, a teljesítmény, stb.
- A bennünk lakozó bűn, amit Pál megszemélyesít, egyes szám első személyben dobja be az elménkbe a gondolatait. „De klassz lenne, ha én ezt meg tudnám lovasítani. Otthon sokkal jobban tudnám hasznosítani, mint itt a munkahelyemen.”
Ez a te gondolatod?
 - Nem! A benned lakó bűné.
- Mikor lesz a tiéd?
 - Ha elfogadod a tiédnek, és azonosulsz vele. Ez volt az elesésed pillanata. A cselekedet már gyerekjáték a számodra. **A gondolat csak akkor bűn, ha azonosulsz vele. Egyébként csak kísértés.**

„Mert tudom, hogy énbennem, vagyis a testemben nem lakik jó, minthogy arra, hogy akarjam a jót, van lehetőségem, de arra, hogy megtegyem, nincs. Hiszen nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok, a rosszat. Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, akkor már nem én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn.”

Rm 7,18-20

- Itt Pál világosabbá, egyértelműbbé teszi, hogy miről beszélt eddig. Ugyanaz a mondanivalók sorrendje, ugyanaz a logikai levezetés. Ha jól értettük az eddigi verseket, akkor nincs benne lényeges új információ. Az ismétlést valószínűleg irodalmi eszközként használta, hogy kifejezze a lényében dülő harc drámai átélését. Valószínűleg a jelen idő is ezt a célt szolgálja. Nem valószínű, hogy mindezeket akkor élte át, amikor papírra vetette.

„Azt a törvényt találom tehát magamban, hogy – miközben a jót akarom tenni – csak a rosszat tudom cselekedni. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember

szerint, de tagjaimban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelmem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaimban lévő törvényével. ”

- Ez is ugyanaz a mondanivaló. A különbség az, hogy itt törvények harcaként ábrázolja Pál ezt a konfliktust.
- Milyen törvényekről olvashatunk ebben a szakaszban?
 - Isten törvénye
 - A Pálban lévő törvény, melynek tartalma ez: „miközben a jót akarom tenni, csak a rosszat tudom cselekedni.”
 - Pál értelmének a törvénye, amely azt mondja, hogy tartsd be Isten törvényét, akard a jót, mert ez lesz neked a jó.
 - Egy csak később megnevezésre kerülő törvény, amely harcol Pál értelmének a törvényével.
 - A Pálban lakó bűn, mint törvény, amely szövetkezik a csak később megnevezésre kerülő törvénnyel, és legyőzi, fogságban tartja Pál értelmének a törvényét.
- Egyik törvény sem szabálygyűjtemény. Inkább egy-egy lelki törvényszerűség megfogalmazása. Tekintsük most így Isten törvényét is, hiszen a legfőbb parancsolatra mondja Jézus, hogy ez a törvény, és a próféták. (Aki szintén a törvényt magyarázták, és alkalmazták.)
 - Isten törvénye:

„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.”

Mt 22,37-39
 - A bennünk lévő törvény:

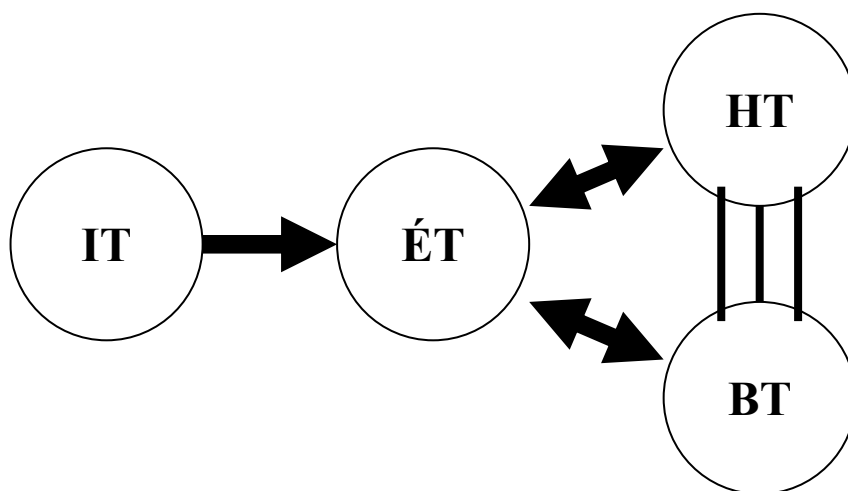
„...miközben a jót akarom tenni, csak a rosszat tudom cselekedni.”

Rm 7,21b
 - Az értelmünk törvénye:

„Tartsd be Isten törvényét, akard a jót, mert ez lesz neked a jó!” vagy
„Ha betartod Isten törvényét, akkor jól jársz.”
 - A bennünk lévő bűn törvénye:

„Most rögtön töltsd be szükségleteidet a saját erőforrásaiddból!” vagy
„Ha elfordulsz Istentől, akkor lesz rá hatalmad és lehetőség, hogy
önmagad betöltsd saját szükségleteidet. Mindent megszerezhetsz,
amire szükséged van.”

A Pálban lévő törvény sematikus ábrázolása

- Az értelem törvénye átveszi Isten törvényét, azonosul vele. Magáévá teszi, és meg akarja valósítani a cselekedetek szintjén is.
- Ez veszélyezteti a meg nem nevezett törvény (egyelőre Hunyó Törvény) érdekeit.
- A meg nem nevezett törvény szövetkezik a bűn törvényével.
- Ketten együtt simán legyőzik az értelem törvényét.
- A saját erőforrásaiból élő hívő ember alaptörvénye ez: A bűn törvénye legyőzi az értelem törvényét.
- Itt egy idő után elhanyagolható tényezővé válik az akaraterőnk nagysága, mert ez édeskevés a lelki törvényekkel szemben. (ld. a gravitáció fizikai törvénye ellenében megtartott Biblia példája. Meddig tudom megtartani? Előbb-utóbb eldobom.)
- Összefoglalás:

„Én magam tehát az értelmemmel Isten törvényének szolgállok ugyan, testemmel azonban a bűn törvényének.”

Rm 7, 25b

- A helyzet szomorú és reménytelen:

„Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?”

Rm 7,24

6.2. Bevezetés a Lélek szerinti való életbe

6.2.1. Az élet Lelkének törvénye

„Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus!”

Rm 7,24-25a

- Hogyan tud minket Jézus megszabadítani egy lelki törvénytől? Ez ráadásul már hívő keresztényekben működő lelki törvény.
 - Egy olyan törvény által, ami erősebb annál a két törvénynél, amelyek legyőzték az értelem törvényét. Ha egy erősebb törvény legyőzi ezt a két törvényt, akkor nyert ügyünk van.
 - A felhajtóerő törvénye bizonyos feltételek között tökéletesen semlegesíti a gravitáció törvényét.
 - Ez a lelki törvény az élet Lelkének törvénye

„Nincs tehát most már semmiféle kárhozható ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak, mivel az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől. Amire ugyanis képtelen volt a törvény, mert erőltén volt a test miatt, azt tette meg Isten, amikor a bűn miatt tulajdon Fiát küldte el a bűnös testhez hasonló formában, és kárhozatra ítélte a bűnt a testben, hogy a törvény követelése teljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint.”

Rm 8,1-4

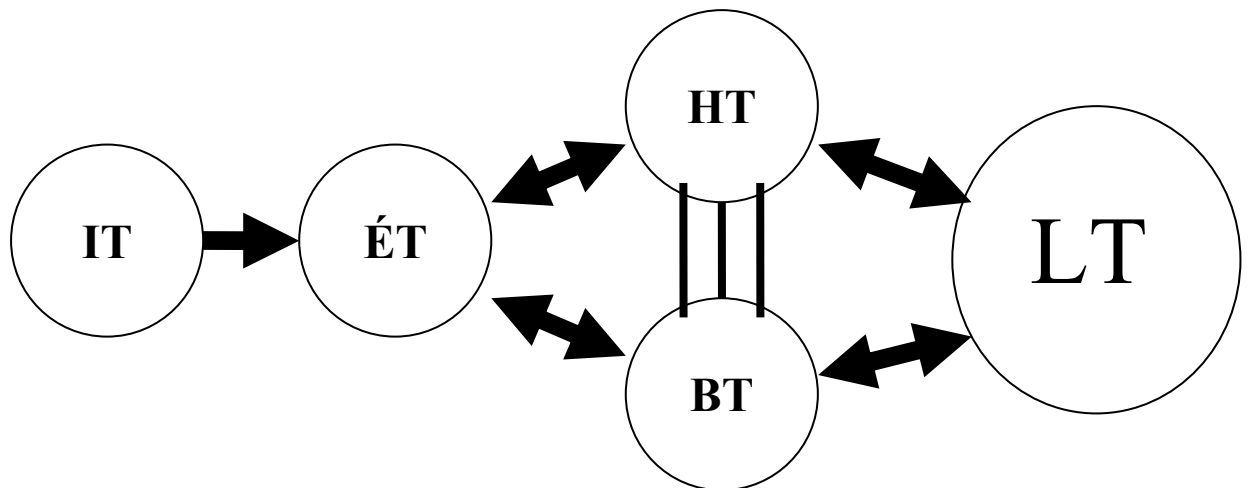
- A hunyó törvény valójában a halál törvénye.
- A halál törvénye:

„Mert a bűn zsoldja a halál...”

Rm 6,23a

- Krisztus kereszthalálával megjelent egy új törvény, amely erősebb a bűn és a halál törvényénél. Ez a Krisztusban való élet Lelkének a törvénye.

A megváltozott helyzetünk sematikus ábrázolása

- Az élet Lelkének törvénye:
 „Ha azonosulsz Krisztus halálával, akkor Krisztus feltámadása is a tiéd. Rendelkezel az ő feltámadásának az erejével, ami legyőzi benned a bűn és a halál törvényének az erejét.”
- Fizikai példa:
 „Ha feldobsz egy labdát a levegőbe, vissza fog esni, mert nehezebb, mint a levegő, amit kiszorít. Az élő madár is nehezebb, mint az általa kiszorított levegő, de ha elengeded, repülni tud benne. Az élet törvénye a madárban legyőzi a gravitáció törvényét.”

William McDonald: Újszövetségi kommentár

6.2.1.1. Hogyan tudott belépni ez a törvény?

- Mit tudott elvégezni bennünk Isten Törvénye?
 - Meggyőzni bennünket a bűn tekintetében.
 - Leleplezni a bűnt
 - Krisztushoz vezetni bennünket
 - Nagyobb erőt adni a bűnnek.
 - Kárhoztatni a bűnöst.
- Mit nem tudott elvégezni bennünk Isten Törvénye?
 - Kárhoztatni a bűnt, megsemmisíteni a hatalmát.
 - Szentté tenni bennünket.
 - Képesé tenni minket arra, hogy megtartsuk.
- Amit Isten Törvénye nem tudott elvégezni bennünk, azt maga Isten tette meg azáltal, hogy elküldte egyszülött Fiát. (Ézs 53,4-11; Jn 3,16-17)
- A Fiú egy az Atyával. Tehát Isten személyesen jött a segítségünkre.
- Mit jelent az, hogy a bűnös testhez hasonló formában jött.
 - Ő is ugyanazt a testet (test és lélek, ld funkcionális trichotómia) vette magára, amelyet Ádamban a bűn és a halál az uralma alá hajtott. Tehát itt a földi élete során ő is teljes mértékben ember volt. Elrejtette isteni természetét. Emberként elfogadta az egy igaz Istennek egyedül kijáró imádatot, mert teljes mértékben Isten is volt, de ez egyáltalán nem látszott az emberek számára. Csak a Szentlélek tudta nekik kijelenteni. Itt a földön emberként az Atyának engedelmes hívő ember szolgáló életét élte, és mártírhalált halt az ő Atyjáért.
 - A különbség annyi volt hozzánk képest, hogy ő tisztán indult, az igaz ember azonosságával. Mi már bűnös emberként születünk, ezzel az azonossággal. De még Ádám is tisztán indult.
 - A másik különbség az volt, hogy ő teljes mértékben meg tudta élni az azonosságát. Nem vétkezett. Pedig ugyanazoknak a kísértéseknek volt kitéve. (Zsid 4,15)
- Mi volt Jézus életének és halálának a gyümölcse számunkra?
 - Jézus bemutatta, hogy mit jelent a bűn hatalmától szabadon élni. **Krisztusban miénk ugyanez a szabadság. Többé már nem kell vétkeznünk.**

- **Isten kárhozatra ítélte a bűnt a testben. A bűn és a halál meg fog semmisülni a mi örök életünkben a feltámadáskor.**
- **Semmiféle kárhóztató ítélet nincs már ellenünk, akik Krisztusban vagyunk. Még akkor sem, ha szabad akaratunkból vétkezünk.**

6.2.2. A test megnyilvánulásai

„Mert akik test szerint élnek, a test dolgaival törődnek, akik pedig Lélek szerint, a Lélek dolgaival. A test törekvése halál, a Lélek törekvése élet és békesség, minthogy a test törekvése ellenségeskedés Istennel, mert az Isten törvényének nem veti alá magát, és nem is tudja magát alávetni.”

Rm 8,5-8

- Akik test szerint élnek, azok a test dolgaival törődnek. Melyek a test dolgai? Hogyan értsük ezt a mondatot?
 - Ha valaki a test szerint jár, akkor a gondolatai a testre irányulnak. (Nem a fizikai testről van szó.)
 - Akkor irányulnak a gondolataink a testre, ha azokat szűkebb és tágabb értelemben saját magunkra fordítjuk:
 - saját erőforrásainkra,
 - saját erőnkre vagy erőtlenségünkre,
 - saját sikereinkre vagy kudarcainkra,
 - előítéleteinkre,
 - A testünk vallásos is lehet. Ekkor is saját magunkra fordítjuk a gondolatainkat.
 - keresztény életünk elemzésére, önmarcangolásra, önsajnálatra
 - szűkebb és tágabb környezetem folytonos bírálatára
 - vallásos teljesítményünkre, és az ebből eredő vallásos nagyságunkra
 - Ha erős nyomás nehezedik ránk, akkor jönnek ki általában a testi életünk megnyilvánulásai.
 - Felemésztem magam.
 - önelemzés, depresszió, önsajnálat, mártírszerep, stb.

- Visszavonulok
 - rejtőzködés, zárkózottság, megközelíthetlenség, befelé fordulás, stb.
- Lefoglalnak a következő kérdések:
 - Mit teljesítek? Elismernek-e? Hogyan nézek ki? Mit gondolnak rólam mások? Stb.
- Elmenekülök a fájdalom és a nyomás elől.
 - Mulatozás, kábítószer, alkohol, tévzés, sport, hobby, számítógép, pornográfia, sok evés, szolgálat, munkamánia, szex, beszédkénszer, fantáziálás, filmnézés, stb.
- Az önfegyelmemre (saját képességeimre) támaszkodom.
 - Perfekcionizmus, törvényeskedés, túlzott szigorúság önmagammal és másokkal szemben, teljesítmény alapján való elfogadás, félelem a hibáktól
- Önmagammal szemben elnéző (magamnak kedvező) leszek
 - Lobbanékonyág, meggondolatlanság, vásárlás (hogy jobban érezzem magam), sóvárgás az élvezeti szerek után. (akár koffein és édesség is lehet.)
- _Aggódó leszek
 - féltősség, megbénulás, üldözési mánia, érdeklődés a jóslás fajtái iránt
- _Uralkodóvá válok
 - parancsolgatás, követelődés, hatalmaskodás, manipulálóvá válás, megfélemlítés, jogok követelése, büntudatkeltés, kivételezés
- Még hosszú a lista. De nem folytatom, azt hiszem, hogy talán ennyiből is ráismert mindenki a teste megnyilvánulásaira. (Ha érdekel valakit, akkor később rendelkezésére tudom bocsátani a részletes listát.)
- A Lélek szerint való élet fejezetében talán furcsa, hogy ennyit beszélünk a testről. (Egyébként az Ige is sokat beszél róla.) De ez azért fontos, hogy az igazi kereszténység helyett ne elégedjete meg hamis pótlékokkal, amelyek rútol rászednek titeket, és elveszik tőletek a bővölködő keresztény élet lehetőségét. Holnap már alig-alig fogunk említést tenni a testről, figyelmünk a Szentlélek bennünk való munkájára és megnyilvánulásaira fog koncentrálni. De már ma is kaptok ebből ízelítőt.

- A test törekvése halál, és ellenségeskedés Istennel. Ha a hívő ember a saját erőforrásaira támaszkodva éli a hívő életét, akkor is igaz a fenti mondat?
 - Igen. A test megváltatlan, a bennünk lakozó bűn helye. A bűn mindig arra törekszik, hogy a halált kiteljesítse bennünk. Mindig Isten ellensége lesz, ez az alaptermészete. Amíg a test megváltatlan, amíg helyet ad a bennünk lakozó bűnnek, addig Isten ellen fog törekedni.
 - Ha keresztényként huzamosabb ideig test szerint, azaz a saját erőforrásainkból élünk, akkor ne csodálkozzunk azon, hogy egy idő után boldogtalanok, fásultak, reményvesztettek, kiégettek leszünk. (ld. Malcolm Smith: Kiégett hívő élet)
 - De a test nem én vagyok. Nem szabad magunkat azonosítanunk a testünkkel. Mi a legbelső lényünk szerint igazak vagyunk. Tehát nem mi vagyunk Isten ellenségei, viszont az új szellem irányítása alól kikerülő test mindig ellenségeskedni fog Istennel, mindig arra fog törekedni, hogy kizárja Istent az életéből. Nem akarja, és nem is tudja magát alávetni Isten törvényének. Az új szellem alá tudja, és alá is akarja vetni magát Isten törvényének.

6.2.3. A Lélek megszabadít a testben lévő bűn uralmától

„Ti azonban nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha Isten Lelke lakik bennetek. De akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. Ha pedig Krisztus bennetek van, bár a test a bűn miatt halott, a Lélek életet ad az igazság által. Ha pedig annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által.”

Rm 8,9-11

- Honnan tudhatom, hogy Krisztus Lelke bennem van? Ez a hét legfontosabb kérdése!
 - Most nem fogunk rá még megközelítőleg sem teljes választ adni. Csak egy válaszkezdeményt. Amit eddig tudunk erről az Igéből. A többit majd holnap.
 - Tiszta és igaz a belső emberem. Őszintén tud gyönyörködni Isten törvényében, és minden vágya az, hogy maradéktalanul betarthassa.

- Dúl bennem a harc, és kudarcot kudarokra halmozok benne. Nem ellentmondás ez? Nem. A megváltatlan, a bűn uralma alatt élő emberi szellem nem bukásként éli át a bűneit. Nem is látja azokat bűnnek. Lásd még Pál apostol harcát. (Rm 7,14-25)
- A hívő emberek legalább egyszer átélik azt, hogy bukott, tehetetlen, a saját vétkeik által legyőzött, összetört emberek. Mindannyian eljutunk oda, ahová Pál eljutott.
- Ha a Szentlélek bennem van, akkor megvan a lehetőségem arra, hogy a Lélek szerint éljek.
- A Lélek a testünk halála ellenére életet ad nekünk már most a földi életben. Nem kell halottnak lennünk!
- Isten a testünket is meg fogja váltani a haláltól. Ahogy Jézus meghalt és feltámadt, úgy lesz velünk is. Akkor már nem lesznek harcaink a bűnnel, mert mi is elmondhatjuk azt, amit Jézus elmondott. „Nincs bennem semmije.” Bűn nem lesz. Halál nem lesz. (ld. Jel 20,14)

6.3. Ahogyan én megéltem ezt a harcot

- Ez egy bizonyágtételes részlet egy prédikációból. Isten megadta nekem azt a nagy ajándékot, hogy evangélizációs hetet tarthattam a Gyáli gyülekezetben. Ebből az anyagból származik ez a részlet. Nem javítottam ki a stílusát, hogy alkalmassá tegyem beszélgetésre. Záró gondolatnak szánom.

„Újjászületésem után kereszténnyé válva egy új rendszert építettem fel. Már nem voltam foglya a társaim szeretetének. Megszabadultam a régi rendszer ama kényszerétől, hogy engem mindenkinek el kell fogadnia és szeretnie kell. Az új rendszerben megpróbáltam egyedül Istenre koncentrálni. Most már azt akartam, hogy Istennek tetszek minél jobban, hogy minél jobban szerethessen. Én engedelmes, szolgálatkész, jó gyermeke akartam lenni, akiben örömét leli. Ugye milyen szép és nemes célok ezek. Milyen csodálatos lenne, ha minden keresztény szíve ilyen gondolatokkal lenne tele. De engem az új rendszer még jobban összetört, mint a régi. Nagyon rossz volt minden hónapban ugyanazt a bűnt megvallva Úrvacsorát venni. Ráadásul ez a bűn különösen nagy bűnnek tűnt a szememben. Mindig megfogadtam, hogy „Uram, soha többé nem fogok elesni ebben a bűnben.” Sokszor egy hétig, vagy egy napig sem tartott a fogadalmam. A sokadik Úrvacsora után már teljesen értéktelen, nyomorult féreg voltam a saját szememben, aki nem érti, hogy miért nem taposta már rég el őt a szent Isten. Az én tapasztalataim is azt kiabálták, hogy nincs semmi értelme az egésznek. Be kellett látnom, hogy a kereszténységet nem nekem találták ki. Amikor úgy éreztem, hogy megy a dolog, akkor minden jó volt, (pedig akkor sem ment igazán) de amikor a saját szennyel bepiszkolt életemet láttam, akkor nagy mélységeket éltem át. Nem tudtam, hogy mit kérek, de a pokolra kértem magam Istentől, mert így nem feszítette volna a tudatomat szét az az ellentmondás, ami bennem volt. Az volt bennem, hogy hiába halt meg értem Jézus, hiába fogadtam el a kereszthalálát a saját életemre nézve, mégsem megy ez az egész nekem. Hiába Jézus, hiába a kereszthalál, nem tudok olyan életet élni, amely tetszik Istennek.

Valószínűleg többen is átéltünk már hasonló kríziseket. Pál így ír erről:

*„Azt a törvényt találom tehát magamban, hogy – miközben a jót akarom tenni – csak a rosszat tudom cselekedni. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint, de tagjaimban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelmem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaimban lévő törvényével. **Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?**”*

Rm 7,21-24

Mindez nem azért van, mert te rossz, értéktelen, eltaposni való féreg vagy Isten számára. Hadd bátorítsalak Pál példájával, aki szintén átélte ugyanezt a krízist. Az ő szíve is tele volt azzal a vággyal, hogy tetsszen Istennek, hogy jó, engedelmes és szolgálatkész gyermeke lehessen. És eljutott oda, hogy nem megy. Eljutott oda, hogy nyomorult embernek nevezi magát, mert arra sem képes, hogy azt megtegye, amit valójában a szíve mélyén akar. Mindannyian ilyenek vagyunk. A szívünk mélyén vágyunk a jóra, vágyunk Isten közelségére, de valamilyen titokzatos erő állandóan megakadályozza azt, hogy a jó iránti vágyaink hosszútávon beteljesüljenek. Ezt a titokzatos erőt Pál a bűn és a halál törvényének nevezi, amely bennünk fejt ki a hatását. Kisebb-nagyobb csatákban legyőzhetjük őt, ha nagy az akaraterőnk, de a háborút nem nyerhetjük meg ellene. Hasonlóan működik bennünk, mint a fizikai törvények a világban. Én elhatározhatom, hogy legyőzöm a gravitáció törvényét, de előbb-utóbb vesztes leszek. Az akaratunknak előbb-utóbb csődöt kell mondania. A rendszerünk előbb-utóbb menthetetlenül összeomlik. Eljön az a pont, amikor már halálosan fáradtak leszünk a sok erőlködéstől, és feladjuk az egészséget.

Tapasztalataim szerint az egyik csoportban olyan emberek vannak, akik otthagyják Istent és a gyülekezetet, mert már nem bírják tovább elviselni ezt az állapotot. Meghasadt a szívük a sok erőlködésben. Tele vannak a gondolataik keserűséggel, lázadással, a becsapottság érzésével. Azt mondják, hogy elég volt. Meg vagyok győződve arról, hogy lázadásaik, és Istent vádló gondolataik ellenére Isten megérti őket, és fáj a szíve miattuk. Áldozatok. Pedig nem kellett volna így történnie. Nem ez volt Isten akarata.

A másik csoportban olyan emberek vannak, akik megmaradnak a gyülekezetben, de úgy védekeznek, hogy lejjebb szállítják a mércét. Nem lehet úgysem mindent betartani, akkor nyilvánvalóan nem is várhatja el ezt tőlünk Isten. Kimazsolázom a törvényéből azt, amit még úgy-ahogy be tudok tartani, és akkor nem kell annyit erőlködnöm. El tudom játszani azt, hogy ideig-óráig betartom Isten törvényét. A végén már magam is elhiszem,

hogy így van. Ez az út megnyugvást hoz az életünkbe, hiszen megoldottuk a problémát, nem kell már tovább erőlködnünk. De ez a megnyugvás hamis. A szívedet ugyan már nem feszíti szét a vágyaid és a cselekedeteid közötti ellentmondás, de úgy érzed, hogy semmilyen különbség sincs közötted és az utca embere között. Akkor mi az értelme annak, hogy gyülekezetbe jársz? Mit adott neked a vallás, a hit? Sőt úgy érzed, hogy ha van is különbség, akkor annak a kárvallottja vagy. Hiszen az utca embere szabadabb, mint te, mert nincsenek vallásos kötöttségei, az utca embere ügyesebben él, és sokkal többre viszi, mint te, mert sokkal bátrabban belemegy a stiklikbe, a kis csalásokba, lopásokba. A második csoport emberei is áldozatok. Pedig nem kellett volna így történnie. Nem ez volt Isten akarata.

A harmadik csoport emberei a sok erőlködés után, a halálos fáradtság állapotában feltartják mindkét kezüket, megadják magukat a bűn és a halál törvényének. A saját életükben konzerválják ezt az állapotot. Kimondják, hogy ők soha, semmilyen körülmények között nem lesznek képesek arra, hogy Isten törvényét betartsák, ők Isten nyomorult férgecskéi. Nem értik, hogy miért nem taposta el őket az Uruk. Folyamatosan önmagukat marcangolják amiatt, hogy elvesztették a háborút a bűn és a halál törvényével szemben. Vezekelni akarnak, kínozzák a lelküket, ám mégis egyre rosszabbnak, bűnösebbnek látják magukat. Logikus, hogy a szent Isten is egyre távolabb kerül tőlük. Minden rossz, ami történik velük, Isten büntetése a vélt vagy valós bűneik miatt. A harmadik csoport tagjai is áldozatok. . Pedig nem kellett volna így történnie. Nem ez volt Isten akarata.

Mit gondoltok, miért van az, hogy olyan sok boldogtalan ember található a hívők között? Te boldog vagy? Örömmel gondolsz Jézusra? Vagy tele van a szíved keserőséggel, lázadással iránta? Esetleg már elfelejtetted őt? Vagy félsz tőle a bűneid miatt? Lehet, hogy te is áldozat vagy?

Egyedül ő tud téged megszabadítani a bűn és a halál törvényétől, és meg is fog szabadítani, ha hozzámérsz, és ha akarsz vele találkozni. Ne te akarj megszabadulni, mert neked nem megy. A kereszten kiontott drága vér legyőzte a bűn és a halál törvényét. Ez a győzelem akkor lesz a tied, ha végre elengeded a saját akaratodat, még akkor is, ha ilyen szent cél irányába állítottad. A győzelem akkor lesz a tiéd, ha végre nem saját magaddal, hanem egyedül a te csodálatos Megváltóddal, Jézus Krisztussal foglalkozol.

Figyeld meg, hogy mit mond Pál:

„Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság. Mi pedig miközben fedetlen arccal, mintegy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.”

2 Kor 3.17-18

Nagyon röviden elmondom, hogy mi ennek az igének a lényege. Az, hogy ha a sok küszködés és kudarc után végre elengeded a saját akaratodat, hogy Istennek tetsző életet élj, és Jézushoz mész, hogy az ő dicsőségében gyönyörködj, akkor automatikusan kezdesz átformálódni Jézus képére. Ez az élet növekedésének a nagy titka. Amíg te akarsz, addig nem megy. Amint hozzákapcsolódsz az élet forrásához, átalakulsz. Szabad leszel a bűntől, mert ott van a szívedben az Úr az ő Lelke által.

Pálnak Isten megmutatta, hogy mi történt a kereszten:

*„Nincs tehát most már semmiféle kárhuztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak, mivel **az élet lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől.**”*

Rm 8,1-2

A kereszten Jézus legyőzte a bűnt és a halált. Neked akarja ajándékozni ezt a győzelmet. A kereszten egy új lelki törvény lépett működésbe, amely erősebb a bűn és a halál törvényénél. Ez a Krisztus Jézusban való élet lelkének törvénye. Ez a törvény bekötözi a lelki sebeinket és meggyógyítja őket. Ez a törvény legyőzi bennünk a bűn és a halál törvényét. Tudjátok miért? Azért mert a bűn és a halál már többé nem a mi életünkkel vívja a csatáit és a háborúját. Hanem Jézus Krisztus életével. A mi életünk sohasem tudja legyőzni a bűnt és a halált. Jézus Krisztus élete már legyőzte a bűnt és a halált. Múlt időben. Már megtörtént visszavonhatatlanul. Most figyelj jól Jézus ajánlatára! Elkéri a te életedet, hogy odaadhassa neked az ő életét. Azt akarja, hogy mondj le a saját életedről, és vedd fel az ő életét. Azt akarja, hogy az ő életét éld tovább.”

7. Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság

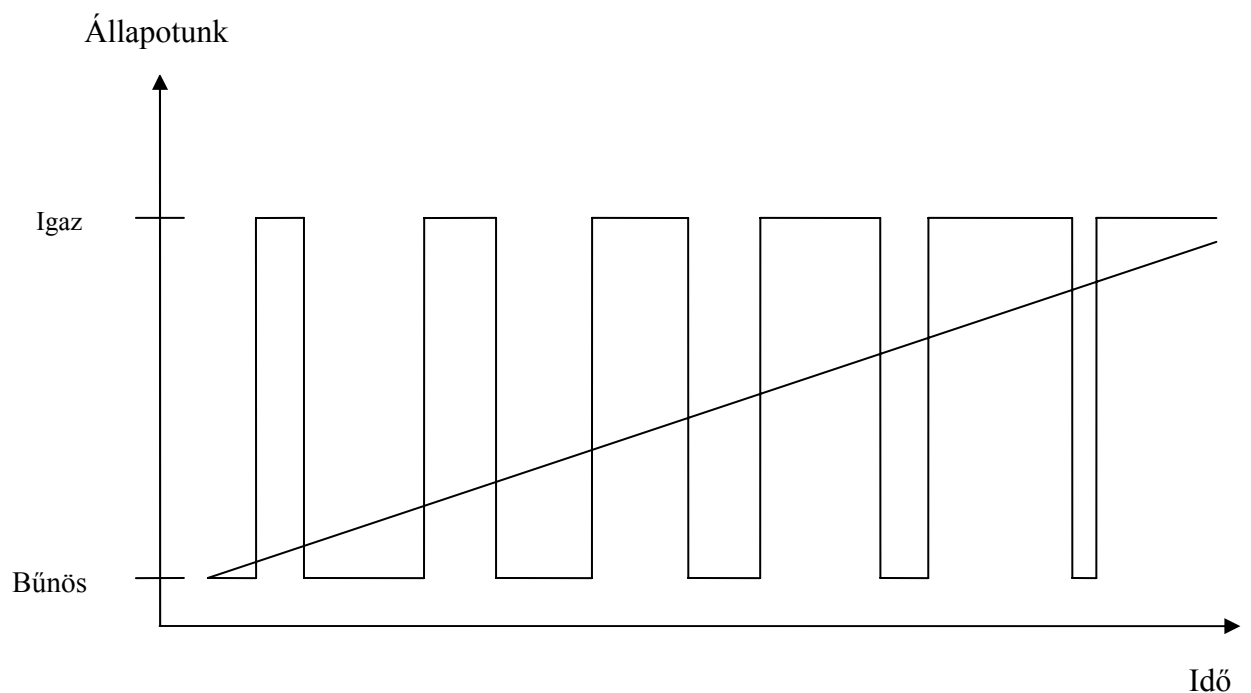
Rm 8,12-39

7.1. Állapotváltozásaink

- Az előző alkalommal láthattuk, hogy Pál apostol Isten előtti helyzete és állapota közötti nagy különbség abból adódik, hogy Pál szem elől tévesztette önazonosságát, és az ebből fakadó erőforrásait a Krisztusban, és a saját emberi erejére támaszkodott, hogy betöltse Isten törvényét.
- Egy érett keresztény képét láthattuk magunk előtt, aki a sok tapasztalatából, bukásából már megtanulta azt, hogy képtelen jól cselekedni a saját erejéből. Megtanulta, hogy ha elfeledkezik arról, hogy kicsoda ő valójában, ha leveszi erről a szemét, és úgy próbál jól cselekedni, akkor ez megnöveli a bűn hatalmát, hogy kísértse őt. Akkor csak növekszik ez a belső konfliktus a belső ember és a test között. Megtanulta, hogy a saját erejére támaszkodva csak egy nyomorult ember.
- Láthattuk, hogy ez igaz a jelen időre is, sőt a jövő időre is. Láthattuk, hogy mindig meglesz a szabadságunk arra, hogy levegyük a szemünket Krisztusról, hogy megpróbáljunk a saját erőforrásainkra támaszkodva igazi keresztény életet élni.
- Láthattuk, hogy még a mennyei Atyánkkal átélt élmények, tapasztalatok is ilyen erőforrásaink lehetnek, ha automatizmussá próbáljuk ezeket az élményeket tenni. A tegnapi manna mára már megposhadt, megbüdösödött.
- Mindannyiunknak át kell menni ezeken a tapasztalatokon. Ezért hullámzó az állapotunk.
- Az állapotunk csak látszólag függ a körülményektől. Valójában mindig attól függ, hogy hogyan dolgozom fel a szívemben az adott élethelyzetet. Ezek az élethelyzetek, a régi még a világból áthozott, öemberi meggyőződéseinkkel és az új élet győztes tapasztalataival együtt alakítani próbálják a hitünket, az új meggyőződéseinket.
- Az érett, lelki értelemben felnőtt, erős hitű keresztények nem azért ilyenek, mert a hit nagy magasságaiban vannak. Azért ilyenek, mert az életükből ki tudták iktatni a hullámzást. (Nem azokról beszélek, akik lenti állapotukban iktatták ki a hullámzást.) A belső világukban egy olyan Istenben való megnyugvást, békességet értek el, amelyet már az egyébként esetenként durva körülmények sem tudnak lerombolni.

- Mi a titkuk?
 - Minden esetlegesen negatív körülmény ellenére ragaszkodnak Istenről, mint jóságos mennyei Atyáról kialakított képükhöz, valamint az Isten előtti helyzetükhöz, pozíciójukhoz. Röviden: hisznek.

Az állapotváltozásaink leegyszerűsített modellje

- Ha elhisszük, hogy Isten a mennyei Atyánk, és mi igaz gyermekei vagyunk, akikben gyönyörködik, akkor jó állapotban vagyunk, és lesz erőnk úgy élni, hogy betartsuk Istennek a Szentlélek által szívünkbe írt törvényét. Ha komolyan vesszük, hogy gyermekek vagyunk, akkor ez azt is jelenti, hogy teljesen ki vagyunk szolgáltatva a szüleinknek, mindent ők tudnak megadni nekünk, ami az életünkhöz szükséges, mindenben az ő segítségükre vagyunk rászorulva. Tulajdonképpen csak azért tudjuk Isten törvényét megtartani, mert tőle kapunk ehhez segítséget.
- Mit tartalmaz ez a segítség? Hogyan segít Isten rajtunk, hogy meg tudjuk tartani a törvényét?

- Mikor tudunk belső meggyőződésből fakadó Isten felé maximálisan engedelmes életet élni?
 - Csak akkor tudjuk őszintén, teljes szívünkkel kiszolgáltatni magunkat Istennek a teljes engedelmességre, ha nagyon szeretjük őt, és nagyon bízunk benne. Ha teljesen meg vagyunk győződve arról, hogy ez nekünk biztos, hogy jó lesz. Ekkor tud a lelkünk megnyugodni. Addig a kétségek állandó harcában élünk, és csak magunkban tudunk igazán megbízni.
- Mikor tudunk Istenben teljesen megbízni, és őt teljes szívvel szeretni?
 - Csak akkor fogjuk tudni Istent nagyon szeretni, és nagyon bízni benne, ha legalább ugyanannyi, de inkább még több szeretetet és bizalmat kapunk tőle. Akkor, ha átéljük, tapasztaljuk ezt a szeretetet, és ezt a bizalmat.
- Megkapjuk tőle ezt a szeretetet és ezt a bizalmat? Honnan tudod, hogy megkapod?
 - Isten folyamatosan biztosítja számunkra ezt a szeretetet és bizalmat. Az ő egyszülött Fiát odaadta értünk. Megigazított minket, békét kötött velünk, eláraszt a kegyelmével, csodálatos élő reménységet ad a szívünkbe. Kedves fiainak lát minket, akikben gyönyörködik. Feladatokat, embereket bíz ránk. A jót látja bennünk. Igazi Édes Apukánk, akinek az igazi gyermekei vagyunk.
- Ez szép. De mikor élem át ezeket a szép mondatokat? Hogyan győződhetek meg arról, hogy ezek a mondatok igazak?
 - Mindez valósággá válik a számunkra, mielőtt el merjük hinni. El szeretnénk hinni, mert tudjuk, hogy a szívünk mélyén erre van szükségünk, de nem merjük elhinni, mert a világban nem ezt láttuk. Féltünk a csalódástól. Győzd le önmagad! Merd elhinni, hogy mindez igaz! Merd kiszolgáltatni magad mennyei Atyádnak, mint egy kisgyermek. Határozd el, hogy nem te akarsz biztosítani a boldogságot saját magad számára, hanem odaadod magad mennyei Atyádnak, és rábízod teljesen, hogy boldoggá tegyen.
- Nézzük meg a másik állapotot! Hogyan alakul ki?
 - Ha azt gondoljuk, hogy már a saját erőforrásainkra támaszkodva is be tudjuk tartani a Törvényt, ha elhisszük, hogy a jó állapot már önmagától fennmarad, akkor általában a legváratlanabb pillanatban hatalmasat zuhanunk. Sohasem marad fenn a jó állapotunk önmagától. A klasszikus példa erre az esetre a Laodíceai gyülekezet példája. (Jel 3,14-21) Ők már azt hitték, hogy Jézus nélkül

is megy a keresztény élet, hiszen nagyon sok lelki ajándék birtokában voltak. Jézus diagnózisa a következő: „...*de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, a száználmas és a szegény, a vak és a mezítelen.*” Jel 3,17 Az állapotukat még az is jellemzi, hogy nem tudtak róla, vagy inkább úgy mondanám, hogy nem ismerték el. Megpróbáltak a jó állapot látszatát mutatva élni.

- Mit kell tennem azért, hogy fennmaradjon a jó állapot?
 - Sokat kell imádkoznom, hosszabb csendességeket kell tartanom, többet kell szolgálnom. Nem! Visszatérel a Törvény rendszeréhez.
- Akkor cseréljük ki a kell szócskát „akarom”-ra. Tehát sokat akarok imádkozni, hosszabb, elmélyültebb csendességeket akarok tartani, többet akarok szolgálni. Ez megoldja a problémát?
 - Nem. Önmagában egyik sem biztosítja a jó állapot fenntartását. (Együtt sem biztosítják.)
- Akkor mit tegyek?
 - **Higgy!** Élj folyamatosan abban a hitben, amit Isten kijelentett az előtte való helyzetetről. Minden esetlegesen negatív körülmény ellenére ragaszkodj az Istenről, mint jóságos mennyei Atyáról kialakított képedhez, valamint az Isten előtti helyzetedhez, pozíciódhoz. Nem teljesítők vagyunk, hanem hívők.
 - A bibliaolvasás, az imádság, a szolgálat csak eszközök arra vonatkozólag, hogy megmaradjon és megerősödjön a mennyei Atyába vetett hited.
 - Annak idején a farizeusok is az Írások tanulmányozásától, mint szent cselekedettől, mint megszerzett érdemtől remélték az üdvösségüket. Mit mondott nekik Jézus?
 - „*Ti azért kutatjátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy abban van az örök életetek: pedig azok rólam tesznek bizonyosságot, és mégsem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen.*” Jn 5,39-40
 - Ma talán így mondaná ezt Jézus: „Azért olvassátok a Bibliát, mert azt gondoljátok, hogy így tudjátok fenntartani Istennel a jó viszonyt, pedig a Biblia arról tesz bizonyosságot, hogy ti, mint az ő gyermekei igazak és kedvesek vagytok az ő szemében, és mégsem akarjátok elhinni, hogy bővülködő életetek legyen.”
- És mindezek ellenére mégis hajlamosak vagyunk visszatérni a saját erőforrásaink igénybevételéhez, mert a problémás szituációkban kiderül, hogy saját magunkra

sokkal jobban rá merjük bízni magunkat, mint a láthatatlan Istenre. Tévesen azt gondoljuk, hogy magunkat még mindig sokkal jobban ismerjük, mint őt. Nem így van. Éppen olyan kevésbé ismerjük magunkat, mint Istent. Pál apostol sorai ékesen bizonyítják ezt a tényt. Például mikor jutott volna el magától odáig, hogy az erős akarata Krisztus nélkül a benne lakozó bűn rabszolgája? Jézus nélkül soha. Mindig büszke lett volna az erős akaratára. Az igazi önismerethez az Isten igaz ismeretén keresztül vezet az út.

- Ez az út viszont átvezet minket a halál folyóján. (Jordán = halál) Ebben a folyóban elmerülve eljutunk odáig, hogy a saját erőforrásokból táplálkozó, saját magában bízó, magát gyermekként nem kiszolgáltatató keresztény élet egy nagy **KUDARC**. Érthetően vannak bennünk olyan érzések, amit Pál így fogalmaz meg: „Én nyomorult ember!” Pedig Pál nem volt egy önmarcangoló típus.
- Ebben a folyóban elmerülve eljutunk arra a felismerésre, hogy keresztény életet élni nem nehéz, keresztény életet élni lehetetlen. Csak Jézus Krisztus képes rá. Ha nem kötöm össze vele magam, akkor szükségszerű a teljes kudarc és a kiégés. Csak úgy tudok ebből a folyóból kijönni, ha felismerem, hogy Krisztus nemcsak Megváltóm, nemcsak Uram, hanem ő az Életem is. (ld, összetöretés)
- Amíg nem jutunk át a halál folyóján, addig amit mi tettünk Istenért (bibliaolvasás, imádság, szolgálat, stb.), az sokkal megfoghatóbbnak tűnik számunkra, mint amit Isten tett értünk. Pedig nem az dicsőíti Istent, amit mi teszünk érte, hanem az, amit ő tesz bennünk. Addig ha mi vesszük kézbe a saját életünket, az sokkal biztosabbnak tűnik számunkra, mintha átengedjük ezt a láthatatlan Istennek.
- A nagy kudarc átélése után nem lépünk ki a folyóból, hanem elkezdjük kárhóztatni magunkat. Sokan egy egész életet le tudnak élni abban a tudatban, hogy ők Isten előtt nyomorult kis eltaposni való férgesek. . Ha elhisszük, hogy nyomorult bűnösök vagyunk, és azok is maradunk egész életünkben, akkor ennek megfelelően fogunk élni, ezt fogják igazolni a cselekedeteink.
- Ne tedd ezt! Inkább fordítsuk figyelmünket Isten Szentlelke felé, az ő munkája felé, hogy nehogy máris beleessünk a saját erőforrásainkból való élés, a saját magunk körül való forgás csapdájába.

7.2. A Szentlélek életet adó munkája

- Nézzük meg az egész rész alapján, hogy mi a Szentlélek életet adó munkája bennünk?

7.2.1. *Megszabadított a büntől és a haláltól*

- Lásd Rm8,2
- Felszabadított a büntetés alól.
- Megszabadított a bűn hatalmából, uralmából, elnyomásából.
- Nem kell már többé vétkeznünk.

7.2.2. *Képesé tesz arra, hogy betöltsük a törvényt*

- Lásd Rm 8,4-11
- Most már természetes az, hogy jót cselekszünk.
- A Szentlélek gyümölcsöt, vagyis megváltozott hozzáállást, magatartást terem.
- A megigazulás és a megszentelődés elválaszthatatlanok. Ha igaz vagy, akkor a keresztény életgyakorlatodban is szent leszel.

7.2.3. *Megváltoztatja a természetünket*

- Lásd Rm 8,9-11
- Annak ellenére, hogy még mindig bennünk lakik a bűn, mégpedig a testünkben (nem a fizikai test szót használja itt az apostol.), a Szentlélek életet ad nekünk, hogy szabadok lehessünk a testünktől, hogy a belső ember uralma teljesebben ki bennünk, ne a testé.

7.2.4. Képesé tesz a győzelemre a test fölött.

„Ezért, testvéreim, adósok vagyunk, de nem a testnek, hogy test szerint éljünk. Mert ha test szerint éltek, meg kell halnotok, de ha a Lélek által megöklitek a test cselekedeteit, élni fogtok.”

Rm 8,12-13

- Pozíciánk. Adósok vagyunk, de már nem a saját testünk és ez által a bűn adósa. Isten adósai vagyunk, aki megszabadított minket a bűn szolgaságából. Tehát a bűnre nézve, a saját erőforrásokat felhasználni akaró testies életre nézve szabadok vagyunk.
- Éld meg a pozíciódat. (Információ, hit, önátadás.) Ne felejtsd el, hogy sas vagy, nem pulyka.
- Az irányít minket, ami a gondolatainkat irányítja. Engedd át az irányítást a Léleknek.
- Képes vagy Lélek szerint élni, képes vagy megölni a test cselekedeteit, mert a Lélek ereje van benned.

7.2.5. Megerősíti az örökbefogadásunkat.

„Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá Atya!” Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örökostársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.”

Rm 8,14-17

- Az örökbefogadás olyan törvényes eljárás, aminek során valaki belekerül egy családba, amellyel rendszerint nincs rokoni kapcsolatban. A családtag minden jogát és kiváltságát megkapja. (pl Mózes, Méfíbóset)

- *„Előre el is határozta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által akarata és tetszése szerint...”*

Ef 1,5

- A természet szerinti gyermekkel, Jézus Krisztussal azonos rangú örökösök lettünk. **Egy igazi családba kerültél bele.** Isten az Atyánk, Jézus az elsőszülött testvérünk.
- A megerősítés három útja:
 - A Szentlélek vezet
 - A Szentlélek szabaddá tesz
 - A Szentlélek bizonyosságot tesz, hogy kik vagyunk.

7.2.5.1. A Szentlélek vezet

- Ha látjuk, hogy a Szentlélek vezet, akkor ez bizonyosságot ad az örökbefogadásunkról.
- Minden szent tapasztalhatja Isten vezetését.
- Isten vezetésére szorulunk.
- Isten sokszor a lelkiismeretünk által, az akaratunk megtörése által és a megértett Ige világosságával vezet.

7.2.5.2. A Szentlélek szabaddá tesz

- A szolgaság lelke = kárhóztatás, elvárások
- A fiúság Lelke = Isten gyermekei vagyunk!
- *„Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk.”*

1 Jn 3,1

- „Abbá Atya” = apa, apuci Ez egy bensőséges, személyes megszólítás.
- Saját példám (apakép, bizalom növekedése. Ki szeret engem? Jézus vagy az Atya?)

- Képzeljétek el, hogy mennyire megbotránkoztató lehetett a szent Istent, Jahvét apucinak szólítani. Érzékelitek a szabadság mértékét? Te ki mered-e mondani mennyei Atyádnak ezt magyarul?
- Jézus így szólította őt. Most már mi is családtagok vagyunk. Megéljük-e?

7.2.5.3. A Szentlélek bizonyossá tesz minket

- A Szentlélek bizonyosságot ad a szívedbe afelől, hogy valóban Isten gyermeke vagy.
- Nem tudod bizonyítani, de mégis belül úgy érzed, hogy olyan biztos vagy benne, hogy senki sem tudna rábeszélni arra, hogy az ellenkezőjét elhidd.
- A Szentlélek bátorít téged arra, hogy Istent nyugodtan szólítsd mennyei Atyádnak.

7.2.6. A Szentlélek biztosítja a dicsőségünket

„Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk. Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. A teremtett világ ugyanis a hiábavalóságnak vettetett alá, nem önszántából, hanem az által, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel, hogy a teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára. Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik, és együtt vajúdik mind ez ideig. De nemcsak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására. Mert üdvösségünk reménységre szól. Viszont az a reménység, amelyet már látunk, nem is reménység; hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie? Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor állhatatossággal várjuk.”

Rm 8,18-25

- Az eredeti probléma: A jelen szenvedései – a jövő dicsősége
- Csak a hívők tudnak olyan örültek lenni, hogy a jelen szenvedéseit, hátratételeit, üldöztetéseit vállalják egy bizonytalan jövő még bizonytalanabb dicsőségéért.
- A jövő dicsőségéről a Szentlélek tette biztossá a hívőket. Pontosan tudják, hogy a jelen szenvedései abszolút elhanyagolhatók a jövő dicsőségéhez képest.
- A hívőknek élő reménységük van, ez az a reménység, hogy részesülnek Isten dicsőségében. (ld. Rm5,3)
- Ez a dicsőség akkor lesz látható a világ számára, amikor Jézus velünk együtt visszajön erre a világra.
- A teremtett világ sóvárogva vár minket, hiszen a visszajövetelünkkel lesz eltörölve romlandóság, a halál. A teremtett világ még emlékszik arra, hogy milyen volt az Éden. Isten a teremtett világot az ember bűnesete miatt vetette a romlandóság szolgátságába, de ennek nemsokára vége lesz. A világ jelenleg vajúdási szakaszban van.
- A teremtett világ vajúdása vigasztaló párhuzam. Nem vagyunk egyedül a jelen szenvedésben, de a bizakodásban, a reménységben sem a jövőre nézve.
- Az üdvösségünk ígéret, amiben „csak” reménykedünk. A Szentlélek tartja életben, és erősíti meg ezt a reménységet bennünk.
- A Szentlélek munkálja ki bennünk az üdvösség állhatatos várását is. Isten szeretetét árasztja a szívünkbe. (ld Rm5,5)

7.3. A Szentháromság Isten életet adó munkája

7.3.1. A Szentlélek munkája

„Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.”

Rm 8,26

- Miért vagyunk erőtlenek? Miben nyilvánul meg az erőtlenségünk?
 - Azt sem tudjuk, hogy mi a jó nekünk, hogy mit és hogyan kérjünk.
 - Példa: ...és Isten azt mondta: Nem

... és Isten azt mondta: Nem.

Megkértem Istent, vegye el büszkeségemet, de ő azt felelte: Nem.

Azt mondta: büszkeségemet nem ő veszi el, hanem nekem kell feladnom azt.

Kértem Istent, adjon nekem türelmet, de ő azt felelte: Nem.

Azt mondta: a türelem a megpróbáltatás mellékterméke; nem kapni, megszerezni kell.

Kértem Istent, adjon nekem boldogságot, de ő azt felelte: Nem.

Azt mondta: csak áldását adhatja; a boldogság rajtam múlik, miképp fogadom azt.

Kértem Istent, adjon lelki fejlődést, de ő azt felelte: Nem.

Azt mondta: a fejlődés az én dolgom, de ő hajlandó megmetszeni, hogy egészséges és szép legyen a gyümölcs.

Kértem Istent, hogy segítsen másokat szeretni, úgy, ahogy ő szeret.

Erre azt felelte: látom, már kezded érteni...

Kértem erőt - és adott nehézségeket, melyek erőssé tesznek.

Kértem bölcsességet – és adott problémákat, hogy megoldjam azokat.

Kértem bátorságot – és adott veszélyeket, hogy legyőzzem őket.

Kértem szeretetet – és adott gondterhelt embereket, hogy segítek rajtuk.

Semmit sem kaptam meg, amit akartam.

Megkaptam mindent, amire szükségem volt: imádságaim meghallgatásra leltek.

7.3.2. A Fiú munkája

„Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint jár közben a megszenteltekért.”

Rm 8,27

- A Fiú a szívek vizsgálója, ő az igaz Bíró.
- Jézus pontosan tudja, hogy mi a Lélek gondolata. Nagy gyakorlata van ebben, mert folyamatosan közbenjár értünk, közbenjár az Atyánál az érdekünkben.
- Talán úgy képzelhetjük el ezt, hogy Jézus az Atyával folyamatos munkakapcsolatban van. Ha tetszik, akkor folyamatosan értekezletet tartanak az érdekünkben, ami persze sokkal hatékonyabb, mint a munkahelyeinken megszokott bizottságosdi. Mindig megbeszélik, hogy mi az, ami egyen-egyenként a javunkat szolgálja. Leveszik a napirendről a Sátán és önmagam kárhóztató, vádló gondolatait. Megtisztítanak. Szép terveket, lehetőségeket készítenek elő.

7.3.3. Az Atya munkája

„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott. Mert akiket eleve kiválasztott, azokról eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy ő legyen az elsőszülött sok testvér között. Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.”

Rm 8,28-30

- Az Atyának egy csodálatos terve van veled. Ki akarja benned formálni Krisztust. Ő már látja benned Krisztus alakját, mint ahogy a szobrászok is látják egy kőben a leendő szobrot.
- Ez a lehető legjobb terv a te életeddel. Nem történhet veled jobb dolog a világon, mint az, hogy kifomálódik benned az igazi Fiú.
- Az Atya ennek a csodálatos tervnek a megvalósításáért mindent megtesz. Nem lehet az életünkben olyan körülmény, amit ne használna fel ennek a tervnek a megvalósításáért.
- Mit tesz az Atya ennek a tervnek a megvalósításáért?
 - **Eleve kiválasztott engem.** Fiának választott. Örökösének választott. Óriási megtiszteltetés, amit nem is lehet szavakkal eléggé kifejezni!
 - **Arra választott ki, hogy olyan legyek, mint Jézus Krisztus.**
 - **Elhívott engem.** „Én kiválasztottalak, elfogadtalak téged fiamnak. Válaszolj a hívásomra. Fogadj el engem Atyádnak.”
 - **Megigazított engem. Igaz fiú vagyok az ő szemében.**
 - **Megdicsőített. Dicsőséges fiú vagyok az ő szemében.**
- Ugye, hogy minden a javunkra szolgál? Ez fantasztikus.

7.4. A biztonság himnusza

„Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ajándékozna nekünk vele együtt mindent? Ki vádolná Isten választottait? Isten, aki megigazít? Ki ítélne kárhozatra? A meghalt, sőt feltámadt Jézus Krisztus, aki az Isten jobbán van, és esedezik is értünk? Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver? Hiszen meg van írva: „Teérted gyilkolnak minket nap, mint nap, annyira becsülnek, mint vágójuhokat.” De mindezekkel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.”

Rm 8,31-39

- Sajnos a részletes értelmezésre már nincs időnk. Nézzük meg ehelyett ennek a himnusznak egy másik változatát.

„Mit mondasz tehát erre? Van még okod egy kicsit is félni attól, hogy Isten ellened lesz, és megbüntet? Ha Isten veled van, akkor, ki lehet ellened? Akkor számít valamit, ha valaki ellened van? Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem odaadta érted, hogyan ajándékozna neked vele együtt mindent? Ki vádolhatja Isten választottait? Isten, aki megigazít? Ez teljes képtelenség. Ki ítélne kárhozatra? A meghalt, sőt feltámadt Jézus Krisztus, aki az Isten jobbán van, és esedezik is érted? Gondolod, hogy kárhozatra

ítélhet az, aki annyit küzdött, és még most is annyit küzd érted? Ki választana el téged a Krisztus szeretetétől? Ha ilyen hatalmas bizonyosságod van, akkor gondolod, hogy mennyei Atyád cserbenhagy a nyomorúságban, a szorongatásban, a veszedelemben? Nem úgy van-e, hogy ilyenkor sokkal közelebb van hozzád, hogy a karjába vesz? A világ sohasem becsült meg téged igazán, sohasem látta benned az elrejtett értéket. Nem is fogja látni. Sőt ellenséged lesz, megpróbálja lerombolni a mennyei Atyádba vetett hitedet. Megpróbálja lerombolni a békességedet, a téged körülvevő kegyelmet, az élő reménységedet. Megpróbálja elvenni az Atyától kapott dicsőségedet. Hiszen meg van írva: „E világon nyomorúságok lesz, de bízzatok. Én legyőztem a világot.” Olyan ajándékokat kaptál, amelyek értékállóak és csak növekedni fognak benned. A világ nem kezdheti ki őket. Sok támadásban lesz részed. De mindezekkel szemben diadalmaskodni fogsz az által, aki szeret téged. Mert te el vagy rejtve Krisztusban. Az ő életét éled. Sem a halál, sem az élet, sem az angyalok, sem a démoni fejedelmek, sem a jelenvaló dolgok, sem az eljövendő dolgok, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el téged az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban. Hidd el, hogy ez a csodálatos szeretet elveszíthetetlenül a tiéd!”